

Aktualizace Příručky pro oblast životního prostředí/Příručka ekologa - Březen 2008

Vážení obchodní přátelé,

zasíláme Vám vydání jarní aktualizaci publikace *Příručka pro oblast životního prostředí/Příručka ekologa*. Rozsah této aktualizace je 208 stran. Přehled hlavních novinek, změn a aktualit:

Nejdůležitější zapracované předpisy (legislativní změny za období prosinec 07 až březen 08):

- 361/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci (ruší NV č. 178/2001 Sb., nová úprava pracovních podmínek pracovišť s výskytem chemických látek a přípravků).
- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (nová úprava integrovaného registru znečišťování, změny v ohlašovacích povinnostech podle ostatních zákonů).
- 34/2008 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech (nová úprava povinností při přepravě odpadů, odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB, přeshraniční přeprava odpadů).
- 37/2008 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (změna úpravy v oblasti biopaliv).
- 40/2008 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření (nové znění žádosti podle vodního zákona).

Celý přehled změn a aktualit je uveden v kapitole Aktuální informace (nový metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi, nové znění žádosti podle vodního zákona (dle novely č. 40/2008 Sb.), Integrovaný manuál zásad správné zemědělské praxe, nové vzorové provozní řády, ostatní příklady dokumentace, aktualizace dokumentů v oblasti obalů, Katalog firem, připravovaná legislativa a další).

Věříme, že Vám tato aktualizace a náš informační servis **EKO-noviny** (www.ekonoviny.cz) pomůže při Vaší práci na úseku podnikové ekologie.

S pozdravem

Ing. Zdeněk Fildán
ENVI GROUP s.r.o.

Návod na začlenění aktualizace do publikace

Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa

Aktualizace 3-2008

Identifikace			Vyjmout		Vložit		✓
Část	Kapitola	Označení stany	strany	počet listů	strany	počet listů	
-	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah doprovodného CD	Obsah CD, strana	1-10	5	1-10	5	
	Aktuální informace	Aktuální informace-prosinec 2007, strana	1-6	3			
	Aktuální informace	Aktuální informace-březen 2008, strana			1-6	3	
A	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah	Část A, obsah, strana	3-6	2	3-6	2	
	Kapitola 3.0	Část A-CHLP, kapitola 3.0, strana	7-8	1	7-8	1	
	Kapitola 3.0	Část A-CHLP, kapitola 3.0, strana	13-14	1	13-14	1	
	Kapitola 12.0	Část A-CHLP, kapitola 12.0, strana	1-6	3	1-10	5	
	Kapitola 8.0	Část A-závažné havárie, kapitola 8.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 1	Část A, příloha č. 1, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 3	Část A, příloha č. 3, strana	1-10	5	1-10	5	
	Příloha č. 6	Část A, příloha č. 6, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 16	Část A, příloha č. 16, strana	1-2	1	1-2	1	
B	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah	Část B, obsah, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 2.0	Část B, kapitola 2.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 4.0	Část B, kapitola 4.0, strana	13-14	1	13-14	1	
	Kapitola 4.0	Část B, kapitola 4.0, strana	23-24	1	23-24	1	
	Kapitola 5.0	Část B, kapitola 5.0, strana	1-10	5	1-10	5	
	Kapitola 5.0	Část B, kapitola 5.0, strana	15-16	1	15-16	1	
	Kapitola 5.0	Část B, kapitola 5.0, strana	19-22	2	19-22	2	
	Kapitola 6.0	Část B, kapitola 6.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 7.0	Část B, kapitola 7.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 10.0	Část B, kapitola 10.0, strana	1-6	3	1-4	2	
	Kapitola 11.0	Část B, kapitola 11.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 12.0	Část B, kapitola 12.0, strana	1-6	3	1-6	3	
	Kapitola 15.0	Část B, kapitola 15.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 16.0	Část B, kapitola 16.0, strana			1-2	1	
	Příloha č. 7	Část B, příloha č. 7, strana	1-2	1	1-2	1	
	Příloha č. 10	Část B, příloha č. 10, strana	1-2	1	1-2	1	
C	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Obsah	Část C, obsah, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 3.0	Část C, kapitola 3.0, strana	2-7	3	2-7	3	
	Kapitola 12.0	Část C, kapitola 12.0, strana	1-2	2	1-2	2	
	Příloha č. 26-31	Část C, příloha č. 26-31, strana			1-2	1	
	Související předpisy	Část C, Související předpisy, strana	1-2	1	1-2	1	
D	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Kapitola 3.0	Část D, kapitola 3.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 5.0	Část D, kapitola 5.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 6.0	Část D, kapitola 6.0, strana	1-2	1	1-2	1	
	Kapitola 9.0	Část D, kapitola 9.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 12.0	Část D, kapitola 12.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 13.0	Část D, kapitola 13.0, strana	1-4	2	1-4	2	
	Kapitola 14.0	Část D, kapitola 14.0, strana	3-4	1	3-4	1	
	Kapitola 15.0	Část D, kapitola 15.0, strana	1-2	1	1-2	1	
E	Celou část vyjmout a vložit novou část E						
F	Titulní list	-	-	1	-	1	
	Kapitola 3.0	Část F, kapitola 3.0, strana	15-18	2	15-18	2	
	Kapitola 11.0	Část F, kapitola 11.0, strana	1-2	1	1-2	1	

chemické látky a přípravky - prevence závažných havárií - odpadové hospodářství

PŘÍRUČKA

PRO OBLAST

ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

využívání a ochrana vod - ochrana ovzduší – integrovaná prevence - obaly - EMS

březen 2008

Název díla: **Příručka pro oblast životního prostředí / Příručka ekologa**

Autor: **Ing. Zdeněk Fildán**

Vydání: **16. (data k 31.3.2008)**

Rok vydání: **2002 – březen 2008**

Autorská práva: **Ing. Zdeněk Fildán**

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část díla nesmí být jakoukoliv formou (tiskem, jako fotokopie, elektronicky nebo jiným způsobem) šířena, rozmnožována či zpracována bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Výjimku tvoří část díla, která je umístěna na doprovodném CD k publikaci. Tato část může být použita a kopírována **pro vlastní potřebu** vlastníka publikace. Kopírování, šíření a další zpracovávání této části pro jinou než vlastní potřebu nesmí být prováděno bez předchozího písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Vydal: **ENVI GROUP s.r.o.**

Bělojarská 1475

347 01 Tachov

tel. 606 638 325, 739 658 218

tel./fax: 374 72 55 09

e-mail: info@envigroup.cz

www.envigroup.cz

Obsah doprovodného CD

I. Přílohy příručky přesunuté na CD:

Část B - Odpady:

Příloha č. 27 MANUÁL pro vedení evidencí - Metodický pokyn pro vedení průběžné evidence a ohlašování

Příloha č. 42 Metodický pokyn pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce

Část C - Ochrana a využití vod:

Příloha č. 3 Žádost o povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebo o jeho změnu

Příloha č. 4 Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu

Příloha č. 5 Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu

Příloha č. 6 Žádost o udělení souhlasu

Příloha č. 7 Žádost o vyjádření

Příloha č. 17 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)

Příloha č. 18 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu

Příloha č. 19 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)

Příloha č. 20 Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)

Příloha č. 21 Žádost o povolení k užívání vodních děl

Příloha č. 22 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu

Příloha č. 23 Poplatkové Hlášení / Přiznání za zdroj znečišťování (vypouštění odpadních vod)

Příloha č. 26 Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla

Příloha č. 27 Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami

Příloha č. 28 Oznámení o užívání stavby vodního díla

Příloha č. 29 Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla

Příloha č. 30 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru

Příloha č. 31 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění

Část F – Nakládání s obaly:

Příloha č.1 Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů za rok

Příloha č.2 Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech, které vyhovují kritériím § 13 odst. 2 zákona o obalech

Příloha č.3 Roční výkaz o obalech pro jedno použití (jednocestné obaly) a o obalech pro opakované použití, které nesplňují kritéria § 13 odst. 2 zákona o obalech

Příloha č.4 Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok

II. Dokumenty, vzory, žádosti, formuláře:

Provozní a havarijní řády, ostatní příklady dokumentace

- Provozní řád vnitřní kanalizace
- Provozní řád skladu pevných hnojiv
- Provozní řád skladu kapalných hnojiv
- Provozní řád skladu přípravků na ochranu rostlin
- Provozní řád skladu nebezpečných chemických látek a přípravků
- Provozní řád skladu ropných látek
- Provozní řád úpravny odpadních vod
- Havarijní plán podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.
- Obsah provozního řádu vodovodu podle normy TNV 75 5950

- Obsah provozního řádu kanalizace podle normy TNV 75 6911
- Program použití kalů
- Provozní řád olejového hospodářství (sklad LTO)
- Provozní řád vodovodu
- Provozní řád velkého zdroje znečišťování – brojeři, chov skotu
- Provozní řád velkého zdroje znečišťování - lakovna
- Provozní řád velkého zdroje znečišťování - plynová kotelna
- Obsah havarijního plánu k vyplnění podle vyhlášky č. 450/2000S Sb.
- *Provozní řád čistírny odpadních vod (ČOV)*
- *Provozní řád odlučovače ropných látek*
- *Plán správné zemědělské praxe – chov skotu*

Část A – Chemické látky a přípravky

- Bezpečnostní karta Aceton
- Bezpečnostní karta Acetylen
- Bezpečnostní karta Propan-butan
- Bezpečnostní karta Technický benzín
- Bezpečnostní karta Kyslík
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými a zdraví škodlivými látkami a přípravky (laky)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (barvy)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s dráždivými látkami a přípravky (lepidla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s extrémně hořlavými látkami a přípravky (acetylen, PB)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s toxickými látkami a přípravky (tvrdokov)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s vysoce hořlavými látkami a přípravky (organická rozpouštědla)
- Bezpečnostní pokyny pro práci s žíravými látkami a přípravky
- Bezpečnostní pokyny pro práci se zdraví škodlivými látkami a přípravky (tvrdidla)
- Doplněk průběžné evidence vyráběných/dovážených látek
- HEDSET – program pro oznámení dovozu a výroby nebezpečných chemických látek
- Uživatelská příručka programu HEDSET
- Metodika pro oznamování nebezpečných chemických látek
- Záznam o klasifikaci přípravku
- Základní zásady bezpečného zacházení s chemickými látkami
- Postup při vzniku mimořádné situace
- Výstražné symboly označení nebezpečných vlastností (Pozn.: pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu)
- Grafické symboly pro tvorbu bezpečnostní dokumentace – viz příloha č. 16 části A (Pozn.: tyto grafické symboly nebezpečných vlastností lze použít pouze pro potřeby vnitřní dokumentace. Pro označování látek a přípravků musí být použity symboly bez písmenného označení v piktogramu – viz Výstražné symboly)
- Vzor bezpečnostního listu dle vyhlášky č. 231/2004 Sb., v platném znění, k vyplnění
- Protokol, osnova, prezenční listina školení
- Školení pracovníků – učební text
- Test znalostí
-

Část A – Zařazování prací (kategorizace)

- Zařazení do kategorií – návrh opatření
- Zařazení do kategorií – tabulka faktorů

Část A – Prevence závažných havárií

- Oznámení o zařazení objektu/zařízení
- Protokol o posouzení objektu/zařízení

Část B – Odpadové hospodářství

- Dodatek č. I Basilejské úmluvy
- Doprovodný doklad pro vývoz, dovoz, tranzit odpadů na zeleném seznamu
- Evidenční list pro přepravu nebezpečných odpadů
- Hlášení – Komunální odpady
- Hlášení – Sklárky odpadů
- Hlášení – Údaje o shromažďovacích místech nebezpečných odpadů, sběrových místech a skladech odpadů

- Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů
- Hlášení o produkci a nakládání s odpady
- Identifikační list nebezpečného odpadu
- Katalog odpadů
- Příklad žádosti o netřídění
- Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečným odpadem
- Manuál pro vedení evidencí podle zákona o odpadech
- Orientační přepočtová tabulka množství odpadů
- Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – obce
- Metodický návod odboru odpadů Ministerstva životního prostředí pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce – mimo obcí
- Školení pracovníků pro nakládání s odpady
- *Metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi*
- Oborový manuál pro prevenci a minimalizaci odpadu pro malé a střední podniky
- Evidenční karta odpadu
- POH - příklady vykazovacích tabulek
- Hlášení – elektroodpady
- Metodický pokyn pro zpracování základního popisu odpadů
- Metodický pokyn odboru odpadů ke stanovení ekotoxicity odpadů
- Metodické doporučení k nakládání s odpady ze zdravotnictví
- Metodický návod pro plnění povinnosti původců odpadů, stanovenou § 16 odst. 1 písm. j) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, k vykonávání kontroly vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a POH ČR, POH kraje a POH původce
- Informační pomůcka k problematice nebezpečných odpadů
- Sdělení Komise a Radě a Evropskému Parlamentu o Interpretacním sdělení o odpadech a vedlejších produktech - pojem odpad

Část C – Využívání a ochrana vod

- Metodický pokyn k nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
- Poplatkové hlášení / přiznání za vypouštění odpadních vod do vod povrchových (s automatickými výpočty)
- Poplatkové hlášení pro stanovení výše záloh poplatku za odebrané množství podzemní vody (za zdroj odběru podzemní vody)
- Poplatkové přiznání pro výpočet vyrovnání poplatku (za zdroj odběru podzemní vody)
- Vzorová žádost o povolení k odběru podzemních vod včetně pasportu studny

Formuláře pro vyplnění žádosti:

- *Žádost o povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebo o jeho změnu*
- *Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu*
- *Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu*
- *Žádost o udělení souhlasu*
- *Žádost o vyjádření*
- *Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)*
- *Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu*
- *Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)*
- *Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)*
- *Žádost o povolení k užívání vodních děl*
- *Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu*
- *Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla*
- *Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami*
- *Oznámení o užívání stavby vodního díla*
- *Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla*
- *Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru*
- *Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění*

Část D Ochrana ovzduší

- Hlášení o halonech
- Návod k souhrnné provozní evidenci VZ a V zdrojů
- Oznámení o výpočtu poplatku
- Oznamovací list uživatele organických rozpouštědel
- Oznamovací list výrobců, dovozců, vývozců organických rozpouštědel
- Protokol o kontrole účinnosti zpětného odvodu par
- Souhrnná provozní evidence středních zdrojů
- Souhrnná provozní evidence ZV a V zdrojů
- Metodický pokyn pro Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe vč. příloh č. 1-4
- Roční hmotnostní bilance rozpouštědel
- *Integrovaný manuál zásad správné zemědělské praxe*

Část E – Integrovaná prevence

- Vzor žádosti o vydání integrovaného povolení
- Příručka IPPC - Stručný průvodce provozovatele zařízení s praktickými výklady zákona o integrované prevenci
-
- Aktuální dokumenty k tématu Integrovaný registr znečišťování jsou na <http://www.irz.cz/obsah/dokumenty>

Část F – Nakládání s obaly

- *Průvodce systémem EKO-KOM*
- *Vstupní výkaz o produkci obalů pro společnost EKO-KOM, a.s.*
- Metodika vyplňování vstupního výkazu
- *Čtvrtletní výkaz o produkci obalů (verze 2.6)*
- *Metodika vyplňování čtvrtletního výkazu (verze 2.6)*
- Metodika označování obalů
- *Smlouva o sdruženém plnění*
- Podmínky uvedení obalu na trh
- Stanoviska MŽP k některým druhům "obalů"
- Roční výkaz pro osoby uvádějící na trh a/nebo do oběhu méně než 0,3 tun obalů/rok
- Roční výkaz o opakovaně použitelných obalech
- Roční výkaz o obalech pro jedno použití
- Roční výkaz o obalech a odpadech z obalů
- Změny ve značení obalů
- Výjimka ze zákona pouze pro producenty obalů do 300 kg
- Metodický pokyn odboru odpadů MŽP k provedení § 5 zákona o obalech
- Stručný průvodce podnikatele labyrintem zákona o obalech

II. Doplnky příručky:

Časový harmonogram povinností

Tento harmonogram slouží jako pomůcka pro sestavení individuálního harmonogramu povinností na úseku ŽP.

EKO-audit CD – plná verze

Podrobný registr legislativních požadavků v oblasti ochrany životního prostředí a podnikové ekologie.

E-book Příručka podnikového ekologa

Kompletní vydání této příručky v elektronické verzi na Doprovodném CD. Publikace je ve formátu PDF a umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. V této elektronické verzi můžete využít novou grafickou úpravu, kdy jsou aktualizací změny v příručce označovány barevně odlišným textem. Pro každou aktualizací periodu v rámci roku je zvolena samostatná barva (**žlutá**, **modrá**, **zelená** a **červená** aktualizace), lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku.

III. Právní předpisy:

Právní předpisy – část A Chemické látky a přípravky

- 356/2003 Sb. ZÁKON ze dne 23. září 2003 o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., 434/2005 Sb., 222/2006 Sb.
- 164/2004 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 31. března 2004, kterou se stanoví základní metody pro zkoušení nebezpečných vlastností chemických látek a chemických přípravků z hlediska hořlavosti a oxidační schopnosti (ruší vyhlášku č. 85/1999 Sb.), ve znění vyhlášky č. 10/2006 Sb.
- 219/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, o zásadách správné laboratorní praxe (ruší vyhlášku č. 283/2001 Sb.), ve znění vyhlášky č. 279/2005 Sb.
- 220/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, kterou se stanoví náležitosti oznamování nebezpečných chemických látek a vedení jejich evidence (ruší vyhlášku č. 302/1998 Sb., 391/2000 Sb.)
- 221/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, kterou se stanoví seznamy nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků, jejichž uvádění na trh je zakázáno nebo jejichž uvádění na trh, do oběhu nebo používání je omezeno (ruší vyhlášku č. 301/1998 Sb., 390/2000 Sb.), ve znění vyhlášky č. 109/2005 Sb., 78/2006 Sb., 284/2006 Sb., 540/2006 Sb., 135/2007 Sb.
- 222/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, kterou se u chemických látek a chemických přípravků stanoví základní metody pro zkoušení fyzikálně-chemických vlastností, výbušných vlastností a vlastností nebezpečných pro životní prostředí (ruší vyhlášku č. 299/1998 Sb., 316/1998 Sb.), ve znění vyhlášky č. 389/2005 Sb.
- 223/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. dubna 2004, kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika nebezpečných chemických látek pro životní prostředí (ruší vyhlášku č. 306/1998 Sb., 10/2002 Sb.)
- 231/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 20. dubna 2004, kterou se stanoví podrobný obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku (ruší vyhlášku č. 27/1999 Sb.), ve znění vyhlášky č. 460/2005 Sb.
- 232/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 20. dubna 2004, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, týkající se klasifikace, balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků (ruší vyhlášku č. 26/1999 Sb.), ve znění vyhlášky č. 369/2005 Sb., 28/2007 Sb.
- 234/2004 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 20. dubna 2004, o možném použití alternativního nebo jiného odlišného názvu nebezpečné chemické látky v označení nebezpečného chemického přípravku a udělování výjimek na balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků
- 426/2004 Sb. VYHLÁŠKA o registraci chemických látek, 12/2006 Sb.
- 427/2004 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika chemických látek pro zdraví člověka
- 443/2004 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví základní metody pro zkoušení toxicity chemických látek a chemických přípravků, ve znění vyhlášky č. 449/2005 Sb.
- REACH: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006
- 258/2000 Sb. ZÁKON ze dne 14. července 2000 o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., 274/2001 Sb., 13/2002 Sb., 76/2002 Sb., 86/2002 Sb., 120/2002 Sb., 309/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 356/2003 Sb., 362/2003 Sb., 167/2004 Sb., 326/2004 Sb., 562/2004 Sb., 125/2005 Sb., 253/2005 Sb., 381/2005 Sb., 392/2005 Sb., 444/2005 Sb., 59/2006 Sb., 74/2006 Sb., 186/2006 Sb., 189/2006 Sb., 222/2006 Sb., 264/2006 Sb., 342/2006 Sb., 110/2007 Sb., 296/2007 Sb., 378/2007 Sb.
- 428/2004 Sb. Vyhláška o získání odborné způsobilosti k nakládání s nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické
- 394/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví práce s ojedinelou a krátkodobou expozicí azbestu a postup při určení ojedinelé a krátkodobé expozice těchto prací
- 361/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci (ruší NV č. 178/2001 Sb.)
- 10/1999 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. prosince 1998, kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, ve znění NV č. 114/1999 Sb.
- 114/1999 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. května 1999, kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, ve znění NV č. 40/2002 Sb., NV č. 444/2003 Sb.

Právní předpisy – část A Prevence závažných havárií

- 59/2006 Sb. Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky, ve znění zákona č. 362/2007 Sb.
- 103/2006 Sb. Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu - platné od 1.6.2006

- 250/2006 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
- 254/2006 Sb. Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
- 255/2006 Sb. Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
- 256/2006 Sb. Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Právní předpisy - část B Nakládání s odpady

- *Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., 76/2002 Sb., 275/2002 Sb., 320/2002 Sb., 356/2003 Sb., 167/2004 Sb., 188/2004 Sb., 317/2004 Sb., 7/2005 Sb., 106/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 314/2006 Sb., 222/2006 Sb., 314/2007 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 34/2008 Sb.*
- 376/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. října 2001 o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, ve znění vyhlášky č. 502/2004 Sb.
- 381/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění vyhlášky č. 503/2004 Sb., 168/2007 Sb.
- 382/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, ve znění vyhlášky č. 504/2004 Sb.
- 383/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb., 294/2005 Sb., 353/2005 Sb.
- 384/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 17. října 2001 o nakládání s polychlorovanými bifenoly, polychlorovanými terfenoly, monometyltetrachlordifenylnmetanem, monometyldichlordifenylnmetanem, monometyldibromdifenylnmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
- 237/2002 Sb. Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., 353/2005 Sb.
- 99/1992 Sb. Vyhláška Českého báňského úřadu o zřizování, provozu, zajištění a likvidaci zařízení pro ukládání odpadů v podzemních prostorech, ve znění vyhlášky č. 300/2005 Sb.
- Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 100/1994 Sb. (Basilejská úmluva)
- 197/2003 Sb., NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. června 2003 o Plánu odpadového hospodářství České Republiky
- 294/2005 Sb. Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
- 352/2005 Sb. Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)

Právní předpisy - část C Ochrana a využití vod

- 254/2001 ZÁKON ze dne 28. června 2001 o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 413/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 342/2006 Sb., 25/2008 Sb.
- 137/1999 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 10. června 1999, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů
- 431/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 3. prosince 2001 o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci
- 432/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 3. prosince 2001 o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění vyhlášky č. 195/2003 Sb., 620/2004 Sb., 40/2008 Sb.
- 470/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 14. prosince 2001, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění vyhlášky č. 333/2003 Sb., 267/2005 Sb.
- 471/2001 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 14. prosince 2001 o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly
- 20/2002 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 27. prosince 2001 o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody
- 195/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 2. května 2002 o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl
- 225/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 17. května 2002 o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně
- 236/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 24. května 2002 o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území
- 241/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva dopravy a spojů ze dne 10. června 2002 o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě, ve znění 39/2006 Sb., 209/2007 Sb.
- 292/2002 VYHLÁŠKA MZe ze dne 13. června 2002 o oblastech povodí, ve znění č. 390/2004 Sb.

- 293/2002 VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí ze dne 14. června 2002 o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, ve znění vyhlášky č. 110/2005 Sb.
- 7/2003 VYHLÁŠKA ze dne 19. prosince 2002 o vodoprávní evidenci, ve znění vyhlášky č. 619/2004 Sb., 7/2007 Sb., 40/2008 Sb.
- 61/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. ledna 2003 o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění 229/2007 Sb.
- 71/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. ledna 2003 o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod (ve formátu TXT bez příloh a ve formátu PDF s přílohami), ve znění 169/2006 Sb.
- 103/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 3. března 2003 o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění 219/2007 Sb.
- 159/2003 VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2003, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění vyhlášky 168/2006 Sb.
- 125/2004 VYHLÁŠKA ze dne 11. března 2004 kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
- 391/2004 VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2004, o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy
- 142/2005 VYHLÁŠKA o plánování v oblasti vod (předpis ruší: 140/2003 Sb.)
- 450/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 4. listopadu 2005 o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
- 23/2007 Sb. Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí ČR
- 262/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 3. října 2007 o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky
- 274/2001 ZÁKON ze dne 10. července 2001 o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 167/2004 Sb., 76/2006 Sb., 127/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb.
- 428/2001 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 16. listopadu 2001, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění vyhlášky č. 146/2004, 515/2006 Sb.
- 252/2004 VYHLÁŠKA ze dne 22. dubna 2004 kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění vyhlášky č. 187/2005 Sb., 293/2006 Sb.
- 35/2004 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 21. ledna 2004, kterou se stanoví náležitosti, forma elektronické podoby a datové rozhraní protokolu o kontrole jakosti pitné vody a vody koupališť, ve znění vyhlášky č. 134/2004 Sb.
- 590/2002 Sb. VYHLÁŠKA, o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění 367/2005 Sb.

Právní předpisy - část D Ochrana ovzduší

- 86/2002 Sb., Zákon o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., 92/2004 Sb., 186/2004 Sb., 695/2004 Sb., 180/2005 Sb., 385/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 212/2006 Sb., 222/2006 Sb., 230/2006 Sb., 180/2007 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb., 37/2008 Sb.
- 351/2002 Sb., Nařízení vlády, kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí, ve znění NV č. 417/2003 Sb.
- 354/2002 Sb., Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu, ve znění 206/2006 Sb.
- 355/2002 Sb., Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, ve znění vyhlášky č. 509/2005 Sb.
- 356/2002 Sb., Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování, ve znění vyhlášky č. 363/2006 Sb., 570/2006 Sb.
- 357/2002 Sb., Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší
- 358/2002 Sb., Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví podmínky ochrany ozonové vrstvy Země
- 553/2002 Sb., VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 42/2005 Sb.
- 372/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů
- 117/2005 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy

- 362/2006 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2006 o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování
- 455/2006 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 15. září 2006 o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
- 597/2006 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. prosince 2006 o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší
- 615/2006 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. prosince 2006 o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
- 146/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 30. května 2007 o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
- 111/1981 Sb., Vyhláška o čistění komínů
- 695/2004 Sb., ZÁKON o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 212/2006 Sb.
- 696/2004 Sb., VYHLÁŠKA, kterou se stanoví postup zjišťování, vykazování a ověřování množství emisí skleníkových plynů
- 150/2005 Sb. VYHLÁŠKA, kterou se stanoví formulář žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů
- **80/2008 Sb. Nařízení vlády ze dne 25. února 2008 o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 - 2012**

Právní předpisy - část E Integrovaná prevence

- 76/2002 ZÁKON ze dne 5. února 2002 o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., 437/2004 Sb., 695/2004 Sb., 444/2005 Sb., 222/2006 Sb., 435/2006 Sb., 25/2008 Sb.
- **25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů**
- 554/2002 VYHLÁŠKA ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění
- 63/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 13. ledna 2003 o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách
- 368/2003 NAŘÍZENÍ VLÁDY - zrušeno zákonem 25/2008 Sb.
- 572/2004 VYHLÁŠKA - zrušeno zákonem 25/2008 Sb.

Právní předpisy - část F Nakládání s obaly

- Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., 94/2004 Sb., 237/2004 Sb., 257/2004 Sb., 444/2005 Sb., 66/2006 Sb., 296/2007 Sb., 25/2008 Sb.
- 111/2002 Sb. Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů
- 115/2002 Sb., Vyhláška o podrobnostech nakládání s obaly
- 116/2002 Sb., Vyhláška o způsobu označování vratných zálohovaných obalů
- 641/2004 Sb., Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

Právní předpisy - ostatní

- 314/2002 ZÁKON ze dne 13. června 2002 o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění zákona č. 387/2004 Sb.
- 388/2002 VYHLÁŠKA ze dne 15. srpna 2002 o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, ve znění vyhlášky č. 388/2004 Sb., 361/2006 Sb.
- 156/1998 ZÁKON ze dne 12. června 1998 o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona 308/2000 Sb., 147/2002 Sb., 317/2004 Sb., 444/2005 Sb., 553/2005 Sb.
- 274/1998 Sb. VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 12. listopadu 1998 o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění 476/2000 Sb., 473/2002 Sb., 399/2004 Sb., 91/2007 Sb.
- 474/2000 VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 13. prosince 2000 o stanovení požadavků na hnojiva, ve znění vyhlášky č. 401/2004 Sb., 209/2005 Sb.
- 242/2000 Sb. ZÁKON ze dne 29. června 2000 o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., 444/2005 Sb., 553/2005 Sb., 30/2006 Sb.
- 326/2004 ZÁKON ze dne 29. dubna 2004 o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 626/2004 Sb., 444/2005 Sb., 131/2006 Sb.

- 329/2004 VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2004 o přípravcích a dalších prostředcích na ochranu rostlin, ve znění 371/2006 Sb.
- 333/2004 VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o odborné způsobilosti na úseku rostlinolékařské péče
- 334/2004 VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin
- 328/2004 VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2004 o evidenci výskytu a hubení škodlivých organismů ve skladech rostlinných produktů a o způsobech zjišťování a regulace jejich výskytu v zemědělských veřejných skladech a skladech Státního zemědělského intervenčního fondu
- 327/2004 VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2004 o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin

- 241/2004 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2004 o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními, ve znění 121/2005 Sb., 510/2005 Sb., 512/2006 Sb.
- 242/2004 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. dubna 2004 o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívajících v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění 542/2004 Sb., 119/2005 Sb., 515/2005 Sb., 351/2006 Sb., 81/2007 Sb., 99/2008 Sb.
- 75/2007 Sb. Nařízení vlády o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě
- 79/2007 Sb. Nařízení vlády o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření
- 80/2007 Sb. Nařízení vlády o stanovení některých podmínek poskytování platby pro pěstování energetických plodin, ve znění NV č. 333/2007 Sb.

- 114/1992 Sb. ZÁKON České národní rady ze dne 19. února 1992 o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., 289/1995 Sb., 3/1997 Sb., 16/1997 Sb., 123/1998 Sb., 161/1999 Sb., 238/1999 Sb., 132/2000 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 168/2004 Sb., 218/2004 Sb., 100/2004 Sb., 387/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 267/2006 Sb.
- 395/1992 Sb. VYHLÁŠKA ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 11. června 1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění vyhlášky č. 452/2005 Sb., 175/2006 Sb., 425/2006 Sb., 96/2007 Sb., 141/2007 Sb., 267/2007 Sb., 60/2008 Sb., 75/2008 Sb.
- 468/2004 Sb. Vyhláška o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny
- 166/2005 Sb. Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000, ve znění 390/2006 Sb.
- 81/2008 Sb. *Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu*
- 82/2008 Sb. *Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu*

- 262/2006 Sb. Zákon zákoník práce, ve znění 585/2006 Sb., 181/2007 Sb., 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., 362/2007 Sb.
- 309/2006 Sb. Zákon, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění 362/2007 Sb.
- 101/2005 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 26. ledna 2005 o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí
- 251/2005 Sb. Zákon o inspekci práce, ve znění 230/2006 Sb., 264/2006 Sb., 213/2007 Sb., 362/2007 Sb.
- 253/2005 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o inspekci práce. Předpis mění: 174/1968 Sb.; 435/2004 Sb.; 65/1965 Sb.; 353/1999 Sb.; 258/2000 Sb.; 111/1994 Sb.; 455/1991 Sb.; 48/1997 Sb.; 219/1999 Sb.; 589/1992 Sb.; 18/1997 Sb.; 361/2003 Sb.; 362/2003 Sb.; 40/2004 Sb.; 138/2006 Sb., 264/2006 Sb.
- 48/1982 VYHLÁŠKA, kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění vyhlášky č. 324/1990 Sb., 207/1991 Sb., 352/2000 Sb., 192/2005 Sb.
- 148/2006 Sb. Nařízení vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- 561/2006 Sb. Vyhláška o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku

- 123/1998 Sb. ZÁKON ze dne 13. května 1998 o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb., 6/2005 Sb., 413/2005 Sb.
- 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb., 163/2006 Sb., 186/2006 Sb., 216/2007 Sb.

- 180/2005 Zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění
- 475/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2005, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění vyhlášky č. 364/2007 Sb.
- 482/2005 Sb. VYHLÁŠKA ze dne 2. prosince 2005 o stanovení druhů, způsobů využití a parametrů biomasy při podpoře výroby elektřiny z biomasy, ve znění 5/2007 Sb.

- 183/2006 Sb. Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění 68/2007 Sb.
- 186/2006 Sb. Zákon o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění

Poznámka k seznamu dokumentů:

Tučnou kurzívou jsou zvýrazněny nové dokumenty a právní předpisy.

Normální kurzívou jsou zvýrazněny novelizované právní předpisy a upravené dokumenty.

Poznámka k CD:

Jednotlivé dokumenty lze prohlížet přímo v prohlížeči kliknutím levým tlačítkem myši. Pro další úpravy lze soubor uložit do počítače kliknutím pravým tlačítkem myši a v kontextovém menu vybrat položku "Uložit cíl jako ..". Tyto pokyny platí obecně, postup ovládání se může lišit podle individuálního nastavení Vašeho počítače.

Právní předpisy jsou pro rychlé zobrazování a pro možnost další editace textu ve formátu TXT. Některé předpisy jsou k dispozici z důvodu nedostupnosti TXT verze ve formátu PDF (k prohlížení je nutný Adobe Acrobat Reader). Výhodou tohoto formátu je, že předpis je v přesném grafickém provedení jako v tištěné Sbírce zákonů, což je výhodné zejména pro rozsáhlé a graficky složité přílohy. Vzhledem však k nemožnosti editace (tj. zapracování novel, kopírování textu a pod.) a velikosti souborů, nejsou všechny předpisy na CD v tomto formátu. Všechny předpisy ve formátu PDF jsou volně ke stažení na stránkách Ministerstva vnitra ČR (<http://www.mvcr.cz/sbirka/index.html>).

Právní předpisy jsou též volně k dispozici na Portálu veřejné správy <http://portal.gov.cz/wps/portal/>.

Aktuální informace – březen 2008

Integrace EKO-auditů:

Publikace je od září 2007 integrována s dalším produktem z oblasti podnikové ekologie – EKO-auditem CD. EKO-audit představuje produkt pro vlastní přezkoumání úrovně plnění povinností bez nutnosti hlubších znalostí legislativy životního prostředí. Ekoaudit obsahuje kompletní a přehledný souhrn všech povinností na úseku ochrany životního prostředí vztahujících se na všechny fyzické a právnické osoby provozující podnikatelskou činnost. Jeho využití mimo provedení vlastního auditu je možnost použití v rámci systému EMS (při vytváření registru právních požadavků, při posuzování shody s právními požadavky, při úvodním přezkoumání apod.). EKO-audit CD naleznete na Doprovodném CD.

Příručka v elektronické verzi:

Na doprovodném CD je uvedena kompletní příručka v elektronické verzi. Publikace je ve formátu PDF a umožňuje prohledávání textů pomocí funkce Hledat. V elektronické verzi můžete využít grafickou úpravu, kdy jsou aktualizací změny v příručce označovány barevně odlišným textem. Pro každou aktualizací periodu v rámci roku je zvolena samostatná barva (**jarní**, **letní**, **podzimní** a **zimní** aktualizace), lze tak snadno vysledovat vývoj v legislativě podnikové ekologie v průběhu roku. V jarní verzi budou vždy barevná zvýraznění z předchozího roku odstraněna. V elektronické verzi také můžete využívat odkazy na internetové stránky nebo odkazy na soubory či texty.

Katalog firem:

Od ledna 2008 je do příručky zařazena nová část – Katalog firem. Cílem katalogu je uvést průřez nabídkou služeb a činností, které může podnikový ekolog při své práci potřebovat. Při naší poradenské činnosti se často setkáváme s potřebou našich klientů nalézt firmu vhodnou pro řešení jejich problému, ať už se týká o měření emisí, likvidaci odpadů, čištění vod, poradenství či jiné speciálnější požadavky. Nabídka firem bude doplňována tak, aby svým rozsahem a strukturou uspokojila nejčastější potřeby podnikových ekologů při vyhledávání vhodných partnerů. Katalog firem je v elektronické verzi katalogu na Doprovodném CD a v on-line verzi na portálu EKOnovin (www.ekonoviny.cz) a Eurochemu (www.eurochem.cz). V případě zájmu o Vaší prezentaci v katalogu nás prosím kontaktujte.

Praktické informace:

<http://www.ekonoviny.cz>

Portál pro podnikovou ekologii. Měsíční informační zpravodaj.

<http://biom.cz>

České sdružení pro biomasu.

<http://econnect.ecn.cz>

Portál o životním prostředí.

<http://geoportal.cenia.cz>

Portálu veřejné správy – mapové aplikace.

<http://heis.vuv.cz>

Hydroekologický informační systém VÚV T.G.M. (mapy,data,informace).

<http://odpady.inisoft.cz>

Interaktivní formulář Hlášení o produkci a nakládání s odpady.

<http://portal.env.cz>

Portál životního prostředí ČR.

<http://www.agroenvi.cz>

Portál zemědělství a o ochraně životního prostředí.

<http://www.ekologie-eu.cz>

Katalog pro oblast ekologie, odpadů a recyklace. Odborné články.

<http://www.env.cz/C1256E7000424AC6>

MŽP – platná legislativa ŽP.

<http://www.enviport.cz>

Informace, kalendář akcí a odkazy z oblasti životního prostředí.

<http://www.enviweb.cz>

Portál o životním prostředí.

<http://www.waste.cz>

Portál o odpadech.

Aktuality v hlavních částech příručky

Část A – Chemické látky a přípravky

- **Návrh změny zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích**

Materiál byl dne 25. února 2008 schválen vládou a následně odeslán k projednání v Parlamentu ČR.

Část B – Nakládání s odpady

- **Metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi (k dispozici na CD)**

Návod je vydáván s cílem omezit množství nebezpečných odpadů vznikajících při zřizování staveb, jejich údržbě, změnách dokončených staveb (stavební úpravy, přístavby a nástavby) a odstraňování staveb, a zabezpečit přednostní využívání stavebních a demoličních odpadů a jednotně vymezit podmínky pro přejímku odpadů do zařízení k jejich využívání. Jeho vydáním končí platnost Metodického pokynu k nakládání s odpady ze stavební výroby a s odpady z rekonstrukcí a odstraňování staveb, který byl zveřejněn ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, ročník XIII, částka 9 v září 2003 a vycházel z právní úpravy (např. stavební zákon).

Část C – Ochrana a využití vod

- **Změny v žádostech podle vodního zákona (nové formuláře a podklady k žádostem).**

Novela 40/2008, která mění vyhlášku č. 432/2001 Sb. Nové žádosti jsou uvedeny na CD ve formátu DOC pro možnost vyplnění. Seznam žádostí (přílohy části C):

Příloha č. 3 Žádost o povolení k nakládání s vodami nebo o jeho změnu

Příloha č. 4 Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu

Příloha č. 5 Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu

Příloha č. 6 Žádost o udělení souhlasu

Příloha č. 7 Žádost o vyjádření

Příloha č. 17 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů

Příloha č. 18 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu

Příloha č. 19 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)

Příloha č. 20 Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů

Příloha č. 21 Žádost o povolení k užívání vodních děl

Příloha č. 22 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu

Příloha č. 26 Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla

Příloha č. 27 Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami

Příloha č. 28 Oznámení o užívání stavby vodního díla

Příloha č. 29 Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla

Příloha č. 30 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru

Příloha č. 31 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění

Část D – Ochrana ovzduší

- **Integrovaný manuál zásad správné zemědělské praxe (na CD v části D Ochrana ovzduší)**

Cílem publikace je vytvořit průvodce po stávajících zásadách správné zemědělské a legislativních požadavcích na hospodaření z pohledu ochrany životního prostředí zejména ve vazbě na poskytování finančních podpor v zemědělství.

Část E – Integrovaná prevence

- **Ohlašování údajů do integrovaného registru znečišťování**

Aktuální informace a dokumenty k tématu Integrovaný registr znečišťování jsou na:

<http://www.irz.cz/obsah/dokumenty>

Část F – Nakládání s obaly

• Aktualizace dokumentů na CD:

Průvodce systémem EKO-KOM, Vstupní výkaz o produkci obalů pro společnost EKO-KOM, Čtvrtletní výkaz o produkci obalů (verze 2.6), Metodika vyplňování čtvrtletního výkazu (verze 2.6), Smlouva o sdruženém plnění

Provozní a havarijní řády, ostatní příklady dokumentace - CD

- Provozní řád čistírny odpadních vod (ČOV)
- Provozní řád odlučovače ropných látek
- Plán zásad správné zemědělské praxe – chov skotu

Změny právních předpisů pro hlavní části publikace (A až G)

Část A – Chemické látky a přípravky

- 361/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci

Datum účinnosti od: 1.1.2008

Vydáno na základě: 309/2006 Sb. § 21 písm. a)

Předpis ruší: 178/2001 Sb.; 523/2002 Sb.; 441/2004 Sb.

Předmět úpravy:

Toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje podmínky ochrany zdraví při práci. Nová právní úprava je zpracována v kapitole 12.0 Pracovní podmínky pracovišť s výskytem chemických látek a přípravků.

Část B – Nakládání s odpady

- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Datum účinnosti od: 12. února 2008

Předpis mění: 76/2002 Sb.; 254/2001 Sb.; 86/2002 Sb.; 185/2001 Sb.; 477/2001 Sb.

Předpis ruší: 368/2003 Sb.; 304/2005 Sb.; 572/2004 Sb.

Předmět úpravy

Změny v ohlašovacích povinnostech. Zákon č. 25/2008 Sb. přinesl změny v ohlašovacích povinnostech podle zákona o odpadech. Jedná se o změny ve způsobu ohlašování. Nově budou ohlašovací povinnosti plněny prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Poprvé bude toto plnění za rok 2009. Kdo a kdy bude plnit ohlašovací povinnosti podle nové úpravy je uvedeno v kapitole 15.0.

- 34/2008 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech

Datum účinnosti od: 12. února 2008

Předpis mění: 185/2001 Sb.

Předmět úpravy – vybrané změny

§ 24 Povinnosti při přepravě odpadů: nová úprava povinností při přepravě (zabezpečení přepravy podle ADR, archivace přepravních dokladů, označení přepravního prostředku, informování řidiče) – bod 4.7.

§ 27 odst. 7-9 Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB: nová úprava povinností pro vlastníky, popřípadě provozovatele zařízení, která mohou obsahovat PCB nebo odpadů PCB – bod 5.1.

§ 27a Odpady perzistentních organických znečišťujících látek: nová úprava povinností při nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících – bod 5.1.

§ 39 odst. 8 Evidence a ohlašování PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB: Podnikatelé, kteří provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci, nebo vlastní nebo drží PCB nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek, jsou povinni vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek a oznámit tuto skutečnost ministerstvu nejpozději do 12.2.2009, pokud tak již neučinili. Více bod 7.3.

§ 53-59 Přeshraniční přeprava odpadů: nová úprava podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) – více kapitola 10.0.

§ 66, 69 Sankce a přestupky: změny podle nové právní úpravy – kapitola 11.0.

Část C – Ochrana a využití vod

- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Datum účinnosti od: 12. února 2008

Předpis mění: 76/2002 Sb.; 254/2001 Sb.; 86/2002 Sb.; 185/2001 Sb.; 477/2001 Sb.

Předpis ruší: 368/2003 Sb.; 304/2005 Sb.; 572/2004 Sb.

Předmět úpravy

Ohlašovací povinnost vůči vodoprávním úřadům nebo oprávněným subjektům podle § 10 odst. 1, § 22 odst. 2, § 38 odst. 3, § 88 odst. 5 a 10, § 93 odst. 1 a § 94 odst. 1 vodního zákona se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009. Více kapitola 12.0.

Část D – Ochrana ovzduší

- 37/2008 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší

Datum účinnosti od: 1. března 2008

Předpis mění: 353/2003 Sb.; 86/2002 Sb.; 61/1997 Sb.

Předmět úpravy

§ 3a Biopaliva: změna úpravy v oblasti biopaliv – bod 3.1.

- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Datum účinnosti od: 12. února 2008

Předpis mění: 76/2002 Sb.; 254/2001 Sb.; 86/2002 Sb.; 185/2001 Sb.; 477/2001 Sb.

Předpis ruší: 368/2003 Sb.; 304/2005 Sb.; 572/2004 Sb.

Předmět úpravy – změny v zákoně o ovzduší

§ 11 písm. e) Povinnosti provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů: zpracovat souhrnnou provozní evidenci z údajů provozní evidence za kalendářní rok a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí do 31. března následujícího kalendářního roku (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0). Více bod 5.1.

§ 12 odst. 1 písm. c) se slova „vést evidenci těkavých látek a poskytnout každoročně přehled o jejich spotřebě obci,“ se zrušují.

§ 19 Poplatky za znečišťování ovzduší (kapitola 9.0): Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního stacionárního zdroje je povinen vypočítat poplatek za zpoplatněný zdroj a oznámit výpočet prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb. do 31. března. Provozovatel malého zpoplatněného zdroje je povinen zaslat do 31. března podklady pro stanovení výše poplatku na běžný rok. Časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0.

§ 40 odst. 14 Sankce: Pokutu ve výši do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje, který v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) nevede provozní evidenci nebo nepředá souhrnnou provozní evidenci příslušným orgánům ochrany ovzduší, anebo v souhrnné provozní evidenci uvede nesprávné údaje – bod 12.3.

Část E – Integrovaná prevence

- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Datum účinnosti od: 12. února 2008

Předpis mění: 76/2002 Sb.; 254/2001 Sb.; 86/2002 Sb.; 185/2001 Sb.; 477/2001 Sb.

Předpis ruší: 368/2003 Sb.; 304/2005 Sb.; 572/2004 Sb.

Předmět úpravy

Zákon zřizuje integrovaný registr znečišťování životního prostředí a integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí – kapitola 4.0. Změny v ohlašovacích povinnostech jsou uvedeny v jednotlivých částí (odpady, ovzduší, obaly).

Část F – Nakládání s obaly

- 25/2008 Sb. Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů
Datum účinnosti od: 12. února 2008
Předpis mění: 76/2002 Sb.; 254/2001 Sb.; 86/2002 Sb.; 185/2001 Sb.; 477/2001 Sb.
Předpis ruší: 368/2003 Sb.; 304/2005 Sb.; 572/2004 Sb.

Předmět úpravy

Změny v oblasti evidence a ohlašování: Osoba, na kterou se vztahuje povinnost zapsat se do Seznamu osob, splní první ohlašovací povinnost prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí za rok 2011 (podle zákona č. 25/2008 Sb.). Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 až 2010 se postupuje podle dosavadních právních předpisů. Více bod 3.12.

Připravovaná legislativa

(zdroj: MŽP www.env.cz)

- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech](#)
Materiál v meziresortním připomínkovém řízení.
- [Návrh nařízení vlády, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí](#)
Materiál byl dne 25.2.2008 zaslán vládě k projednání.
- [Návrh vyhlášky o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001](#)
Materiál v meziresortním připomínkovém řízení.
- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů \(zákon o obchodování s ohroženými druhy\)](#)
Materiál byl dne 10.3.2008 odeslán k projednání ve vládě.
- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství \(horní zákon\), zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, a zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a o její působnosti v ochraně lesa](#)
Probíhá vypořádání připomínkového řízení.
- [Návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisním limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší](#)
Probíhá vypořádání meziresortního připomínkového řízení.
- [Návrh vyhlášky o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady](#)
Probíhá vypořádání meziresortního připomínkového řízení.
- [Návrh vyhlášky o náležitostech obsahu smlouvy o chráněném území nebo památném stromu](#)
Materiál byl dne 21. ledna 2008 odeslán k projednání v Legislativní radě vlády.
- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů](#)
Materiál byl dne 4. února 2008 schválen vládou a následně odeslán k projednání v Parlamentu ČR.
- [Vládní návrh zákona o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů](#)
Materiál byl dne 13. února 2008 schválen Poslaneckou sněmovnou (sněmovní tisk č. 322).
- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích](#)
Materiál byl dne 25. února 2008 schválen vládou a následně odeslán k projednání v Parlamentu ČR.
- [Návrh, kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit](#)
Materiál je projednáván v Legislativní radě vlády.
- [Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší](#)
Materiál byl 10.3.2008 odeslán k projednání ve vládě.
- [Novela zákona o vodách \(vodní zákon\)](#)
3. Čtení proběhlo 19. 3. 2008 na 28. schůzi PSP. Návrh zákona schválen (usnesení č. 704). Téma: území chráněná pro akumulaci povrchových vod, území určená k řízeným rozlivům povodní, omezení práv k pozemkům a stavbám, potřebným pro uskutečnění veřejně prospěšných staveb na ochranu před povodněmi.

Změny ostatních vybraných právních předpisů

- **301/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit**
Datum účinnosti od: 1. prosince 2007
Vydáno na základě: 114/1992 Sb. § 45a odst. 2
Předpis mění: 132/2005 Sb.
- **333/2007 Sb. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 80/2007 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování platby pro pěstování energetických plodin**
Datum účinnosti od: 1. ledna 2008
Pozn. k úč.: s výj. viz čl. III
Vydáno na základě: 252/1997 Sb. § 2b odst. 2; 256/2000 Sb. § 1 odst. 3
Předpis mění: 80/2007 Sb.
- **364/2007 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů**
Datum účinnosti od: 1. ledna 2008
Vydáno na základě: 180/2005 Sb. § 12 odst. 3
Předpis mění: 475/2005 Sb.
- **381/2007 Sb. Vyhláška o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách a surovinách**
Datum účinnosti od: 31. prosince 2007
Vydáno na základě: 110/1997 Sb. § 19 odst. 1 písm. a)
Předpis ruší: 158/2004 Sb.; 68/2005 Sb.; 400/2006 Sb.
- **382/2007 Sb. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 305/2002 Sb., kterou se stanoví obsah žádosti a podrobná specifikace údajů předkládaných před uvedením biocidního přípravku nebo účinné látky na trh**
Datum účinnosti od: 1. ledna 2008
Vydáno na základě: 120/2002 Sb. § 4 odst. 7
Předpis mění: 305/2002 Sb.
- **393/2007 Sb. Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů**
Datum účinnosti od: 1. ledna 2008
Vydáno na základě:
Předpis mění: 406/2000 Sb.
- **4/2008 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví druhy a podmínky použití přídatných látek a extrakčních rozpouštědel při výrobě potravin**
Datum účinnosti od: 15. února 2008
Vydáno na základě: 110/1997 Sb. § 19 odst. 1 písm. a)
Předpis ruší: 304/2004 Sb.; 152/2005 Sb.; 431/2005 Sb.
- **48/2008 Sb. Vyhláška o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně zaplacené v cenách některých minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě**
Datum účinnosti od: 20. února 2008
Vydáno na základě: 353/2003 Sb. § 57 odst. 14
Předpis ruší: 433/2003 Sb.; 79/2005 Sb.
- **60/2008 Sb. Vyhláška o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a o změně vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny**
Datum účinnosti od: 1. března 2008
Vydáno na základě: 114/1992 Sb.
Předpis mění: 395/1992 Sb.

Vybrané metodické pokyny

(k dispozici jsou na Doprovodném CD u jednotlivých částí)

- **Metodický návod MŽP pro řízení vzniku stavebních a demoličních odpadů a pro nakládání s nimi**

PŘÍRUČKA

PRO

**NAKLÁDÁNÍ S CHEMICKÝMI
LÁTKAMI A PŘÍPRAVKY**

1. ČÁST A: NOVÝ ZÁKON O CHLP

**PODLE ZÁKONA Č. 356/2003 SB.
O CHEMICKÝCH LÁTKÁCH A
CHEMICKÝCH PŘÍPRAVCÍCH**

a

**PODLE ZÁKONA Č. 258/2000 SB.
O OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ**

12.0 Pracovní podmínky pracovišť s výskytem chemických látek a přípravků

- 12.1 Rizikové faktory pracovních podmínek a kontrolovaná pásma (§ 7 zákona č. 309/2006 Sb.)
- 12.1.2 Zákaz výkonu některých prací (§ 8 zákona č. 309/2006 Sb.)
- 12.1.3 Zařazení bezpečnostních přestávek (§ 39 NV č. 361/2007 Sb.)
- 12.2 Podmínky ochrany zdraví při práci s chemickými faktory a prachem (NV č. 361/2007 Sb.)
- 12.2.1 Hygienické limity, způsob jejich zjišťování a hodnocení (§ 9 NV 361/2007 Sb.)
- 12.2.2 Chemické faktory obecně (§ 10-12 NV 361/2007 Sb.)
- 12.2.3 Olovo (§ 13-15 NV 361/2007 Sb.)
- 12.2.4 Chemické karcinogeny, mutageny, látky toxické pro reprodukci a chemické procesy s rizikem chemické karcinogenity (§ 16-18 NV 361/2007 Sb.)
- 12.2.5 Chemické karcinogeny, mutageny, látky toxické pro reprodukci a chemické procesy s rizikem chemické karcinogenity (§ 19-21 NV 361/2007 Sb.)
- 12.3 Kategorizace prací (§ 37-38 zákona č. 258/2000 Sb.)
- 12.3.1 Rizikové práce (§ 39 zákona č. 258/2000 Sb.)
- 12.3.2 Evidence rizikových prací (§ 40 zákona č. 258/2000 Sb.)
- 12.3.3 Zařazení prací do kategorií podle zákona č. 258/2000 Sb. a vyhlášky č. 432/2003 Sb.

13.0 REACH

- 13.1 Úvod
- 13.2 Vysvětlení některých pojmů, kterým je potřebné rozumět
- 13.3 Jaké jsou hlavní zásady systému uplatněného nařízením REACH?
- 13.3.1 Registrace látek
- 13.3.2 Obsah registrační dokumentace
- 13.3.3 Přechodné období registrace zavedených látek
- 13.3.4 Předregistrace zavedených látek
- 13.3.5 Povinné sdílení informací
- 13.3.6 IUCLID 5, poplatky
- 13.3.7 Bezpečnostní list
- 13.3.8 Práva a povinnosti následných uživatelů
- 13.3.9 Povolování látek
- 13.3.10 Omezení a zákazy látek a přípravků
- 13.3.11 Seznam klasifikací a označení látek
- 13.3.12 Seznam harmonizované klasifikace látek
- 13.3.13 Kontrola a vymáhání povinností
- 13.3.14 Příslušný orgán členského státu
- 13.4 Co by měli výrobci, dovozci a uživatelé látek znát a plnit v nejbližší době?
- 13.4.1 Identifikace povinností osob, identifikace látek
- 13.4.2 Kontrola a doplnění bezpečnostních listů
- 13.4.3 Povinnost zpřístupnit informace zaměstnancům
- 13.4.4 Povinnost registrace nových, nezavedených látek
- 13.4.5 Předregistrace
- 13.4.6 Práce ve fórech pro výměnu informací o vlastnostech látek
- 13.4.7 První etapa registrace zavedených látek
- 13.5 Postupové diagramy

Prevence závažných havárií podle zákona č. 59/2006 Sb.

(2. Část A: závažné havárie)

- 1.0 Úvod
 - 1.1 Přechodná ustanovení, důležité skutečnosti a termíny (§ 41 zákona)
- 2.0 Základní pojmy (§ 2 zákona)
- 3.0 Posouzení objektu či zařízení – základní zjištění rozsahu povinností (§ 3-4 zákona)
 - 3.1 Podmínky zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B (§ 3 zákona)
 - 3.2 Protokol o nezařazení (§ 4 zákona)
- 4.0 Povinnosti provozovatele
 - 4.1 Zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B (§ 5-6 zákona)
 - 4.2 Analýza a hodnocení rizik závažné havárie (§ 7 zákona, § 2 vyhlášky č. 256/2006 Sb.)
 - 4.3 Bezpečnostní program prevence závažné havárie (§ 8-9 zákona, § 3-4 vyhl. č. 256/2006 Sb.)
 - 4.4 Bezpečnostní zpráva (§ 10-11 zákona, § 5-6 vyhlášky č. 256/2006 Sb.)
 - 4.5 Pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie (§ 12 zákona)
 - 4.6 Omezení informace o nebezpečné látce v bezpečnostní zprávě (§ 13 zákona)
 - 4.7 Plán fyzické ochrany objektu nebo zařízení (§ 14-15 zákona, vyhláška č. 250/2006 Sb.)
 - 4.7.1 Analýza možností neoprávněných činností a provedení útoku na objekty nebo zařízení (§ 2 vyhlášky č. 250/2006 Sb.)
 - 4.7.2 Režimová opatření (§ 3 vyhlášky č. 250/2006 Sb.)
 - 4.7.3 Fyzická ostraha (§ 4 vyhlášky č. 250/2006 Sb.)
 - 4.7.4 Technické prostředky (§ 5 vyhlášky č. 250/2006 Sb.)
 - 4.8 Změny v objektu nebo zařízení (§ 16 zákona)
 - 4.9 Způsob provedení aktualizace bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy, vnitřního havarijního plánu a podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování (§ 9 vyhl. č. 256/2006 Sb.)
- 5.0 Havarijní plánování
 - 5.1 Vnitřní havarijní plán (§ 17 zákona, § 7 vyhlášky č. 256/2006 Sb.)
 - 5.2 Vnější havarijní plán (§ 18-20 zákona)
- 6.0 Účast veřejnosti a informování veřejnosti
 - 6.1 Účast veřejnosti při projednávání bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy a vnějšího havarijního plánu (§ 22-24 zákona)
 - 6.2 Informování veřejnosti (§ 25 zákona, § 10 vyhlášky č. 256/2006 Sb.)
 - 6.3 Poskytování informací o vzniku a dopadech závažné havárie (§ 26 zákona, vyhl. č. 255/2006 Sb.)
- 7.0 Uvádění nových objektů nebo zařízení do užívání (§ 21 zákona)
- 8.0 Výkon státní správy
 - 8.1 Orgány státní správy (§ 27-33 zákona)
 - 8.2 Provádění kontroly (§ 34 zákona)
 - 8.3 Práva a povinnosti zaměstnanců provádějících kontrolu (§ 35 zákona)
 - 8.4 Správní delikty a pokuty (§ 36-38 zákona)
- 9.0 Společná ustanovení (§ 39-40 zákona)

Přílohy k částem A-nový zákon a A-závažné havárie

- Příloha č. 1 Související právní předpisy ke dni aktualizace
- Příloha č. 2 Bezpečnostní list podle nařízení (ES) 1907/2006 (REACH)
- Příloha č. 3 [Chemické látky, jejich hygienické limity a postup při jejich stanovení \(expoziční limity na pracovišti\)](#)
- Příloha č. 4 Minimální množství nebezpečných látek, která jsou určující pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo skupiny B a pro sčítání poměrného množství nebezpečných látek (příloha č. 1 zákona č. 59/2006 Sb.)
- Příloha č. 5 Protokolární záznam o posouzení objektu/zařízení podle zákona č. 59/2006 Sb.
- Příloha č. 6 Výstražné symboly a písmenná označení nebezpečných vlastností (příloha č. 4 vyhlášky č. 232/2004 Sb.)
- Příloha č. 7 Návrh zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A či B podle zákona č. 59/2006 Sb.
- Příloha č. 8 Podrobný obsah bezpečnostního listu (příloha vyhlášky č. 231/2004 Sb.)
- Příloha č. 9 R a S věty (příloha č. 5 a 6 vyhlášky č. 232/2004 Sb.)
- Příloha č. 10 Oznamování o výrobě a dovozu nebezpečných látek (příloha č. 2 vyhlášky č. 220/2004 Sb.)
- Příloha č. 11 Evidence nebezpečných látek a přípravků (příloha č. 1 vyhlášky č. 220/2004 Sb.)
- Příloha č. 12 Seznam nebezpečných látek a přípravků, jejichž uvádění na trh je zakázáno (příloha č. 1 vyhlášky č. 221/2004 Sb.)
- Příloha č. 13 Označování některých skupin nebezpečných přípravků (příloha č. 7 vyhlášky č. 232/2004 Sb.)
- Příloha č. 14 Označování výrobků obsahujících azbest (příloha č. 8 vyhlášky č. 232/2004 Sb.)
- Příloha č. 15 Další požadavky na označování látek a přípravků (příloha č. 9 a 10 vyhlášky č. 232/2004 Sb.)
- Příloha č. 16 Grafické symboly pro tvorbu bezpečnostní dokumentace
- Příloha č. 17 Kritéria vymezující závažnou havárii podle jejich následků pro zpracování informace o vzniku a následcích závažné havárie (příloha č. 3 zákona č. 59/2006 Sb.)
- Příloha č. 18 Hlášení o vzniku závažné havárie (příloha č. 1 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
- Příloha č. 19 Konečná zpráva o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 2 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
- Příloha č. 20 Seznam kódů pro sestavení konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie (příloha č. 3 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
- Příloha č. 21 Návod pro vyplnění poznámek (příloha č. 4 k vyhlášce č. 255/2006 Sb.)
- Příloha č. 22 Postup zpracování a rozsah analýzy a hodnocení rizik (Příloha č. 1 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 23 Obsah částí a kapitol bezpečnostního programu (Příloha č. 2 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 24 Obsah částí a kapitol dokumentu bezpečnostní zprávy (Příloha č. 3 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 25 Obsah částí a kapitol dokumentu o posouzení bezpečnostní zprávy (Příloha č. 4 k vyhl. č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 26 Postup zpracování a struktura vnitřního havarijního plánu (Příloha č. 5 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 27 Obsah kapitol dokumentu podkladů pro stanovení zóny havarijního plánování (Příloha č. 6 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)
- Příloha č. 28 Obsah informace určené veřejnosti v zóně havarijního plánování (Příloha č. 7 k vyhlášce č. 256/2006 Sb.)

Distributor, s výjimkou prvního distributora, který uvádí do oběhu látky klasifikované a označené podle zákona, je povinen je uvádět do oběhu s původním označením nebo nově označené v souladu se zákonem. Nově označovat látky může tento distributor pouze v případě, že dané látky nebo přípravky uvádí do oběhu nově zabalené podle § 19 odst. 7 zákona. V případě nového označení je každý distributor, včetně prvního distributora, povinen na obalu uvést údaje o své osobě obdobně podle písmene b).

Osoba, která uvádí na trh, nebo první distributor, který uvádí do oběhu nebezpečné látky jsou povinny uchovávat údaje použité pro označení látky nebo přípravku, po kterou jsou tato látka nebo přípravek uváděny na trh nebo do oběhu, a další 3 roky, a poskytnout je na vyžádání správním orgánům pro potřeby jejich správní, kontrolní nebo sankční činnosti.

Na označení obalů nebezpečných látek uváděných na trh nebo do oběhu nesmí být uváděny nápisy jako například „netoxický“, „neškodný“, „neznečišťující“, „ekologický“, „eko“ nebo jakékoli jiné informace uvádějící, že látka nebo přípravek nejsou nebezpečné, nebo informace, které mohou vést k podcenění nebezpečí látky nebo přípravku.

3.2.2 Označování přípravků

(§ 20 zákona)

Osoba, která uvádí na trh, nebo první distributor, který uvádí do oběhu nebezpečné přípravky, je povinna zajistit, aby označení na obalu splňovalo následující požadavky a dále požadavky stanovené prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 232/2004 Sb.) – bod 3.2.

Na obalu nebezpečného přípravku musí být jasně, čitelně a nesmazatelně v českém jazyce uvedeny tyto údaje:

- a) obchodní název přípravku,
- b) jméno, popřípadě jména, příjmení, název, popřípadě obchodní firma, místo podnikání (sídlo) a telefonní číslo osoby, která je odpovědná za uvedení přípravku v daném obalu na trh, a to buď výrobce nebo dovozce. V případě, že se jedná o přípravek přepravený na území České republiky z jiné členské země Evropského společenství, postačí uvedení údajů podle věty první o osobě s trvalým pobytem nebo sídlem na území jiné členské země Evropského společenství, která je odpovědná za uvedení přípravku na trh nebo do oběhu v rámci celého Evropského společenství,
- c) chemický název nebezpečné látky nebo látek přítomných v přípravku ve tvaru jednoho z názvů uvedených v Seznamu a v souladu s prováděcím právním předpisem. Pokud látka není v Seznamu uvedena, musí být chemický název látky nebo látek uveden v souladu s mezinárodně uznávaným názvoslovím,
- d) výstražné symboly,
- e) standardní věty označující specifickou rizikovost (R-věta),
- f) standardní pokyny pro bezpečné zacházení (S-věta). Není-li možné tyto pokyny umístit na štítek nebo na obal, musí být k obalu přiloženy,
- g) hmotnost nebo objem, jde-li o přípravky určené k prodeji spotřebiteli (zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele).

Distributor, s výjimkou prvního distributora, který uvádí do oběhu přípravky klasifikované a označené podle zákona, je povinen je uvádět do oběhu s původním označením nebo nově označené v souladu se zákonem; nově označovat přípravky může tento distributor pouze v případě, že dané látky nebo přípravky uvádí do oběhu nově zabalené podle § 19 odst. 7 zákona. V případě nového označení je každý distributor, včetně prvního distributora, povinen na obalu uvést údaje o své osobě obdobně podle písmene b).

Osoba, která uvádí na trh, nebo první distributor, který uvádí do oběhu přípravky, které mohou představovat specifické nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, stanovené prováděcím právním předpisem, je povinna zajistit, aby jejich označení na obalu splňovalo požadavky podle písmen a), b) a prováděcího právního předpisu (§ 10 vyhlášky č. 232/2004 Sb.) – bod 3.2.5.

Osoba, která uvádí na trh nebezpečné přípravky, může na základě souhlasu MŽP v jejich označení použít místo názvu určitých nebezpečných látek přítomných v přípravku názvy, které identifikují nejdůležitější funkční chemické skupiny, nebo jejich názvy alternativní. Kopii souhlasného stanoviska k použití tohoto názvu zašle MŽP Ministerstvu zdravotnictví. Tato osoba musí v písemné žádosti prokázat, že uvedení identifikace látky v označení nebo v bezpečnostním listě je předmětem obchodního tajemství (bod 2.3.7). Tento postup není možno použít, pokud je pro danou látku stanoven přípustný expoziční limit – viz příloha č. 3 ([nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci](#)).

Žádost o udělení souhlasu s použitím alternativního názvu látky obsažené v nebezpečném přípravku obsahuje:

1. Identifikace žadatele
 - obchodní firma (název) osoby zodpovědné za uvedení přípravku na trh
 - sídlo nebo místo podnikání
 - telefon, fax, e-mail
 - IČO
2. Identifikace látky, pro kterou se navrhuje alternativní název
 - číslo CAS
 - číslo EINECS
 - název chemické látky podle mezinárodního názvosloví
 - klasifikace látky
 - navrhované alternativní označení.
3. Zdůvodnění použití alternativního názvu
4. Obchodní název přípravku
5. Informaci, zda je obchodní název stejný pro celé Evropské společenství. Pokud není, specifikaci názvu v jednotlivých členských zemích.
6. Složení přípravku uvedené v bezpečnostním listu
7. Klasifikace přípravku podle § 2 odst. 5 zákona
8. Označení přípravku podle § 20 odst. 5 zákona
9. Zamýšlené použití přípravku
10. Bezpečnostní list podle § 23 zákona

Podrobnosti k žádosti o použití názvu, který identifikuje nejdůležitější skupiny, nebo alternativního názvu nebezpečné látky v označení nebezpečného přípravku, postupy jeho tvorby a seznam stanovených skupin látek a přípravků stanovuje prováděcí právní předpis (vyhláška č. 234/2004 Sb., o možném použití alternativního nebo jiného odlišného názvu nebezpečné chemické látky v označení nebezpečného chemického přípravku a udělování výjimek na balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků).

Na označení obalů nebezpečných přípravků nebo přípravků, které mohou představovat specifické nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, stanovené prováděcím právním předpisem, uváděných na trh nebo do oběhu, nesmí být uváděny nápisy jako například „netoxický“, „neškodný“, „neznečišťující“, „ekologický“, „eko“ nebo

Obsah bezpečnostního listu podle nařízení REACH je uveden v příloze č. 2. Informace k platnosti a tvorbě bezpečnostních listů podle současného chemického zákona (a vyhlášky 231/2004 Sb.) po 1.6.2007 jsou uvedeny v bodě 3.3.3.

Zpracování bezpečnostního listu musí být v českém jazyce. Obsah listu je rozčleněn na 16 oddílů a vychází z platných evropských směrnic vydaných Evropským parlamentem.

Použití českého bezpečnostního listu, který byl pouze přeložen ze zahraničního originálu, není vyhovující. Přestože dnes je naše legislativa již plně ztotožněná s evropskou, při klasifikaci nebezpečných chemických látek a přípravků stále ještě dochází k rozdílným výsledkům.

Bezpečnostní list musí tedy plně odpovídat požadavkům zákona č. 356/2003 Sb., obsahem vyhlášky č. 231/2004 Sb. a klasifikace látek nebo přípravků musí být provedena podle vyhlášky č. 232/2004 Sb.

Povinné osoby - povinnost zajistit vypracování bezpečnostního listu v českém jazyce:

- osoba, která uvádí na trh nebezpečnou látku nebo nebezpečný přípravek,
- osoba, která uvádí na trh přípravek, který není klasifikován jako nebezpečný, ale obsahuje nebezpečné látky (bod 3.3.2),
- první distributor.

Dále jsou tyto osoby povinny:

- uchovávat podklady použité pro vypracování bezpečnostních listů po dobu uvádění látek nebo přípravků, pro které byly tyto bezpečnostní listy vypracovány, na trh nebo do oběhu, a následující 3 roky, a poskytovat je na vyžádání správním orgánům pro potřeby jejich správní, kontrolní nebo sankční činnosti.
- ***pouze pro látky a přípravky klasifikované jako nebezpečné:*** zaslat bezpečnostní list v elektronické podobě do 30 dnů ode dne, kdy látku nebo přípravek uvedly na trh poprvé, rovněž Ministerstvu zdravotnictví.

3.3.1 Bezpečnostní list pro látky a přípravky klasifikované jako nebezpečné

Osoba, která uvádí na trh nebezpečnou látku nebo nebezpečný přípravek, je povinna zajistit vypracování bezpečnostního listu v českém jazyce. Bezpečnostní list je souhrnem identifikačních údajů o výrobcí nebo dovozci, to je jméno, popřípadě jména, příjmení, obchodní firma, místo podnikání a telefonní číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firma, právní forma, sídlo a telefonní číslo, jde-li o osobu právnickou, dále údajů o nebezpečné látce nebo přípravku a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí. Výrobce nebo dovozce se může dohodnout s distributorem, který od něj látku nebo přípravek přebírá, že se v bezpečnostním listu namísto údajů o výrobcí nebo dovozci uvedou údaje o tomto distributorovi.

První distributor je povinen zajistit, aby byl pro tuto látku nebo přípravek v souladu se zákonem vypracován bezpečnostní list. V bezpečnostním listu uvede první distributor údaje podle předchozího odstavce věty druhé o své osobě a zároveň údaje o výrobcí, dovozci nebo distributorovi se sídlem na území jiné členské země Evropských společenství, od kterého bezpečnostní list převzal. Distributor, který látku nebo přípravek nově balí podle § 19 odst. 7 zákona nebo nově označuje podle § 20 odst. 11 zákona, je povinen do bezpečnostního listu uvést údaje o své osobě.

Osoba, která uvádí nebezpečné látky nebo nebezpečné přípravky na trh nebo do oběhu, je povinna bezplatně poskytnout nejpozději při prvním předání nebezpečné látky nebo nebezpečného přípravku jiné osobě bezpečnostní list pro tuto nebezpečnou látku nebo nebezpečný přípravek. Bezpečnostní list se při dovozu nebezpečných látek nebo nebezpečných přípravků předkládá rovněž celnímu úřadu.

Zjistí-li osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu nebezpečné látky nebo nebezpečné přípravky, nové závažné informace o nebezpečné látce nebo přípravku, je povinna tyto informace neprodleně bezplatně poskytnout příjemci bezpečnostního listu, který byl příjemcem nebezpečné látky nebo přípravku během předchozích 12 měsíců. Nové závažné informace o nebezpečné látce nebo přípravku, zejména o nebezpečnosti pro zdraví nebo pro životní prostředí, se poskytují v novém bezpečnostním listu označeném jako revize. V tomto novém bezpečnostním listu se zřetelně vyznačí informace, které byly přidány, vypuštěny nebo upraveny.

Bezpečnostní list může být poskytnut v podobě tištěné nebo elektronické. V elektronické podobě může být bezpečnostní list poskytnut jen po vzájemné dohodě.

3.3.2 Bezpečnostní list pro přípravky, které nejsou klasifikované jako nebezpečné

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu přípravky, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné, ale obsahují alespoň jednu látku, která představuje nebezpečí pro zdraví nebo životní prostředí, nebo alespoň jednu látku, pro kterou je stanoven přípustný expoziční limit (zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, [nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci](#)), v individuální koncentraci ≥ 1 % hmotnostní pro přípravky jiné než plynné nebo $\geq 0,2$ % objemová pro plynné přípravky, je povinna zajistit vypracování bezpečnostního listu v českém jazyce. Bezpečnostní list je souhrnem identifikačních údajů o výrobcí nebo dovozci, to je jméno, popřípadě jména, příjmení, obchodní firma, místo podnikání a telefonní číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firma, právní forma, sídlo a telefonní číslo, jde-li o osobu právnickou, dále údajů o nebezpečné látce nebo přípravku a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí. Výrobce nebo dovozce se může dohodnout s distributorem, který od něj látku nebo přípravek přebírá, že se v bezpečnostním listu namísto údajů o výrobcí nebo dovozci uvedou údaje o tomto distributorovi.

Tento bezpečnostní list je tato osoba povinna poskytnout bezplatně na vyžádání při prvním předání takového přípravku jiné osobě. Bezpečnostní list může být poskytnut v podobě tištěné nebo elektronické. V elektronické podobě může být bezpečnostní list poskytnut jen po vzájemné dohodě.

Zjistí-li osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu přípravky podle prvního odstavce, nové závažné informace o nebezpečné látce nebo přípravku, je povinna tyto informace neprodleně bezplatně poskytnout příjemci bezpečnostního listu, který byl příjemcem nebezpečné látky nebo přípravku během předchozích 12 měsíců. Nové závažné informace o nebezpečné látce nebo přípravku, zejména o nebezpečnosti pro zdraví nebo pro životní prostředí, se poskytují v novém bezpečnostním listu označeném jako revize. V tomto novém bezpečnostním listu se zřetelně vyznačí informace, které byly přidány, vypuštěny nebo upraveny.

12.0 Pracovní podmínky pracovišť s výskytem chemických látek a přípravků

Zajištění bezpečnosti, hygieny a ochrany zdraví při práci upravuje zákon č. 262/2006 Sb. zákoník práce a zákon č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a další předpisy. V následujícím textu jsou popsány základní požadavky na pracoviště, na kterých se vyskytují chemické látky a přípravky (požadavky zákona č. 309/2006 Sb. a nařízení vlády č. 361/2007 Sb.) a dále požadavky na kategorizaci prací (požadavky zákona č. 258/2000 Sb. a vyhl. č. 432/2003 Sb.).

12.1 Rizikové faktory pracovních podmínek a kontrolovaná pásma

(§ 7 zákona č. 309/2006 Sb.)

Jestliže se na pracovištích zaměstnavatele vyskytují rizikové faktory, je zaměstnavatel povinen pravidelně, a dále bez zbytečného odkladu vždy, pokud dojde ke změně podmínek práce, měřením zjišťovat a kontrolovat jejich hodnoty a zabezpečit, aby byly vyloučeny nebo alespoň omezeny na nejmenší rozumně dosažitelnou míru. Při zjišťování, hodnocení a přijímání opatření k dodržení nejvyšších přípustných hodnot je povinen postupovat podle prováděcího právního předpisu (nařízení vlády č. 361/2007 Sb.). Rizikovými faktory jsou zejména faktory fyzikální (například hluk, vibrace), chemické (například karcinogeny), biologické činitele (například viry, bakterie, plísňe), prach, fyzická zátěž, psychická a zraková zátěž a nepříznivé mikroklimatické podmínky (například extrémní chlad, teplo a vlhkost). Nelze-li výskyt biologických činitelů a překročení nejvyšších přípustných hodnot rizikových faktorů vyloučit, je zaměstnavatel povinen omezovat jejich působení technickými, technologickými a jinými opatřeními, kterými jsou zejména úprava pracovních podmínek, doba výkonu práce, zřízení kontrolovaných pásem, používání vhodných osobních ochranných pracovních prostředků nebo poskytování ochranných nápojů.

Při práci s vědomým záměrem vykonávat činnosti spojené s vystavením (dále jen „expozice“) biologickým činitelům skupin druhé až čtvrté uvedeným ve zvláštním právním předpisu (§ 41 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví) nebo překročí-li výsledky měření rizikových faktorů stanovené nejvyšší přípustné hodnoty, je zaměstnavatel povinen zjistit příčiny tohoto stavu. Nelze-li výskyt biologických činitelů odstranit nebo hodnoty rizikových faktorů snížit pod stanovené nejvyšší přípustné hodnoty a odstranit tak riziko pro zaměstnance, je zaměstnavatel povinen postupovat podle § 104 zákoníku práce. Současně je povinen neprodleně informovat zaměstnance. Není-li možné ochranu zdraví zaměstnance zajistit opatřeními podle předchozího odstavce, popřípadě opatřeními podle zvláštního právního předpisu, je zaměstnavatel povinen zdroj rizikového faktoru vyřadit z provozu, a není-li to možné, práci zastavit.

Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby práce s azbestem, s chemickými karcinogeny a biologickými činiteli a pracovní procesy s rizikem chemické karcinogenity byly v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (NV č. 361/2007 Sb.) vždy prováděny v kontrolovaných pásmech, která budou označena a zajištěna tak, aby do nich nevstupovali zaměstnanci, kteří v něm nevykonávají práci, opravy, údržbu, zkoušky, revize, kontrolu nebo dozor. Do kontrolovaných pásem mohou být zaměstnavatelem zařazeny i další práce, při kterých jsou zaměstnanci vystaveni působení rizikových faktorů, pokud je toho třeba k ochraně zdraví zaměstnanců.

O kontrolovaných pásmech a zaměstnancích, kteří vstupují do kontrolovaných pásem, je zaměstnavatel povinen vést evidenci a ukládat ji po dobu stanovenou zvláštním právním předpisem (§ 39 zákona č. 258/2000 Sb.).

Evidence obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnance a datum narození,
- b) název kontrolovaného pásma, den jeho zřízení a zrušení,
- c) charakteristiku vykonávané práce,
- d) účel vstupu a dobu pobytu v kontrolovaném pásmu,
- e) počet odpracovaných směn,
- f) výčet biologických činitelů, chemických látek a přípravků, se kterými se v kontrolovaném pásmu zachází, nebo jiných rizikových faktorů,
- g) záznam o mimořádných situacích a změnách údajů uvedených v evidenci s datem jejich provedení.

V kontrolovaném pásmu je zakázáno jíst, pít a kouřit; pro tyto účely zaměstnavatel vyhradí zvláštní prostory. Vstupovat do kontrolovaného pásma je možné jen s osobními ochrannými pracovními prostředky určenými pro výkon práce v kontrolovaném pásmu. V kontrolovaném pásmu nesmějí pracovat mladiství zaměstnanci, a to ani z důvodu přípravy na povolání, dále těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně, které kojí, a zaměstnankyně-matky do konce devátého měsíce po porodu.

Rizikové faktory pracovních podmínek, jejich členění, hygienické limity, způsob jejich zjišťování a hodnocení a minimální rozsah opatření k ochraně zdraví zaměstnance stanovuje nařízení vlády č. 361/2007 Sb..

12.1.2 Zákaz výkonu některých prací (§ 8 zákona č. 309/2006 Sb.)

Zakázány jsou práce s 2-naftylaminem a jeho solemi, 4-aminobifenylem a jeho solemi, benzidinem a jeho solemi, 4-nitrodifenylem a polychlorovanými bifenyly, s výjimkou mono- a dichlorovaných bifenyly, a práce s přípravky obsahujícími více než 0,1 % 2-naftylaminu a jeho solí, 4-aminobifenyly a jeho solí, benzidinu a jeho solí nebo 4-nitrodifenyly nebo více než 0,005 % polychlorovaných bifenyly. Zákaz těchto prací neplatí, jde-li o výzkumné laboratorní práce, analytické práce, práce při likvidaci nepotřebných zásob, odpadů a zařízení, která obsahují tyto látky a přípravky, a práce při zneškodňování uvedených látek, pokud vznikají jako nežádoucí průvodní látka při zpracování jiné látky nebo přípravku.

Zakázány jsou práce s azbestem. Zákaz těchto prací neplatí, jde-li o výzkumné laboratorní práce, analytické práce, práce při likvidaci zásob, odpadů a zařízení, která obsahují azbest, a práce při odstraňování staveb a částí staveb obsahujících azbest, nebo opravy a udržovací práce na stavbách nebo práce s ojedinělou krátkodobou expozicí.

Aplikace azbestu nástřikem a pracovní postupy, které zahrnují použití tepelně nebo zvukově izolačních materiálů s hustotou menší než 1 g/cm³ obsahujících azbest, jsou zakázány.

12.1.3 Zařazení bezpečnostních přestávek (§ 39 NV č. 361/2007 Sb.)

Pokud je při trvalé práci, zařazené jako riziková podle zákona o ochraně veřejného zdraví (zákon č. 258/2000 Sb.), nezbytné nepřetržitě používání osobních ochranných pracovních prostředků k omezení působení rizikového faktoru nebo pokud to povaha ochranného pracovního prostředku vyžaduje, musí být během práce zařazeny bezpečnostní přestávky, při nichž může zaměstnanec odložit osobní ochranný pracovní prostředek. První přestávka se zařazuje nejpozději po 2 hodinách nepřetržitého výkonu práce v trvání nejméně 15 minut, poslední nejméně v trvání 10 minut nejpozději 1 hodinu před ukončením směny.

Po dobu trvání bezpečnostních přestávek nesmí být zaměstnanec v žádném úseku směny exponován rizikovému faktoru překračujícímu hygienický limit.

12.2 Podmínky ochrany zdraví při práci s chemickými faktory a prachem

(NV č. 361/2007 Sb.)

Chemické faktory se člení na chemické faktory obecně, olovo, chemické karcinogeny, mutageny, látky toxické pro reprodukci, azbest a pracovní procesy s rizikem chemické karcinogenity.

12.2.1 Hygienické limity, způsob jejich zjišťování a hodnocení

(§ 9 NV 361/2007 Sb.)

Hygienickým limitem chemické látky se rozumí přípustný expoziční limit nebo nejvyšší přípustná koncentrace.

Hygienickým limitem prachu se rozumí přípustný expoziční limit.

Přípustný expoziční limit chemické látky nebo prachu je celosměnový časově vážený průměr koncentrací plynů, par nebo aerosolů v pracovním ovzduší, jimž může být podle současného stavu znalostí vystaven zaměstnanec v osmihodinové nebo kratší směně týdenní pracovní doby, aniž by u něho došlo i při celoživotní pracovní expozici k poškození zdraví, k ohrožení jeho pracovní schopnosti a výkonnosti. Přípustný expoziční limit je stanoven pro práci, při které průměrná plicní ventilace zaměstnance nepřekračuje 20 litrů za minutu za osmihodinovou směnu. Koncentrace chemické látky nebo prachu v pracovním ovzduší, jejímž zdrojem není technologický proces, nesmí překročit 1/3 jejich přípustných expozičních limitů.

Postup při stanovení přípustného expozičního limitu směsi chemických látek, stanovení přípustného expozičního limitu chemické látky při vyšší plicní ventilaci a postup při stanovení přípustného expozičního limitu v delší než osmihodinové směně, jsou upraveny v příloze č. 3.

Nejvyšší přípustná koncentrace je taková koncentrace chemické látky, které nesmí být zaměstnanec v žádném úseku směny vystaven. Při hodnocení pracovního ovzduší lze porovnávat s nejvyšší přípustnou koncentrací dané chemické látky časově vážený průměr koncentrací této látky měřené po dobu nejvýše 15 minut. Takové úseky s vyšší koncentrací smí být během osmihodinové směny nejvýše čtyři, hodnocené s odstupem nejméně jedné hodiny.

Seznam chemických látek a jejich přípustné expoziční limity a nejvyšší přípustné koncentrace jsou upraveny v příloze č. 3. Způsob měření a hodnocení inhalační expozice chemickým látkám a prachům v pracovním ovzduší, seznamy prachů a jejich přípustné expoziční limity, způsob měření vdechovatelné a respirabilní frakce polévatého prachu gravimetricky, způsob odběru vzorků prachu obsahujícího azbest v pracovním ovzduší a jejich zpracování jsou upraveny v příloze č.3 NV č.361/2007 Sb.

12.2.2 Chemické faktory obecně

(§ 10-12 NV 361/2007 Sb.)

Hodnocení zdravotního rizika:

Hodnocení zdravotního rizika pro zaměstnance, který je při práci vystaven chemické látce nebo prachu, zahrnuje

- a) zjištění přítomnosti chemické látky nebo prachu na pracovišti,

- b) zjištění nebezpečných vlastností chemické látky nebo prachu, které mohou mít vliv na zdraví zaměstnance,
- c) využití údajů z bezpečnostního listu a z dalších zdrojů týkajících se chemické bezpečnosti,
- d) zjištění úrovně, typu a trvání expozice,
- e) popis technologických a pracovních operací s chemickou látkou nebo spojených s vývinem prachu,
- f) využití dat o přípustných expozičních limitech, nejvyšších přípustných koncentracích nebo o monitorování expozice z dostupných zdrojů,
- g) posouzení účinku opatření, která byla přijata k ochraně zdraví zaměstnance při práci,
- h) využití závěrů z již provedených lékařských prohlídek a vyšetření, využití závěrů z mimořádných událostí a dalších informací z dostupných zdrojů,
- i) podmínky, za nichž může v důsledku mimořádné události dojít k nadměrné expozici chemické látky.

Hodnocení zdravotního rizika chemické látky nebo prachu musí dále zahrnovat i práce spojené s údržbou nebo úklidem a práce, při nichž může být zaměstnanec vystaven nadměrné expozici chemické látky nebo prachu.

Minimální opatření k ochraně zdraví při práci, bližší hygienické požadavky na pracoviště a pracovní prostředí:

U chemické látky, která se vstřebává kůží nebo sliznicí a u chemické látky nebo prachu, které mají dráždivý účinek na kůži, je nezbytné zajistit, aby zaměstnanec byl vybaven vhodným osobním ochranným pracovním prostředkem.

Při práci s chemickou látkou nebo prachem musí být zajištěno dostatečné a účinné větrání a místní odsávání od zdroje chemické látky nebo prachu a uplatněna technická a technologická opatření, která napomáhají ke snížení úrovně chemické látky nebo prachu v pracovním ovzduší.

Minimální opatření k ochraně zdraví před účinky nadměrné expozice:

Pokud v případě mimořádné události nepostačují dostupná technická opatření k omezení nadměrné expozice zaměstnance chemické látky nebo prachu na přijatelnou míru, musí být

- a) do doby odstranění příčin stavu, který v důsledku mimořádné události vedl k nadměrné expozici chemické látky nebo prachu, na tomto pracovišti omezen počet zaměstnanců na ty, kteří provádějí nezbytné práce,
- b) zaměstnanci, který provádí práci podle písmena a), poskytnuty osobní ochranné pracovní prostředky odpovídající chemické látce nebo prachu a očekávané míře expozice,
- c) kontaminovaný prostor vymezen kontrolovaným pásmem, jde-li o mimořádnou událost spojenou s únikem chemické látky nebo prachu do pracovního prostředí a vymezení kontrolovaného pásma je účelné vzhledem k povaze uniklé látky a jejímu množství,
- d) doba expozice chemické látky nebo prachu zaměstnance, který vykonává v kontrolovaném pásmu nezbytné práce, zkrácena na co nejmenší míru,
- e) po odstranění příčin mimořádné události zajištěno kontrolní měření chemické látky nebo prachu vždy, pokud lze očekávat jejich přítomnost v pracovním prostředí i po ukončení všech opatření směřujících k likvidaci mimořádné události.

Přijatelnou mírou se rozumí snížení expozice chemické látky nebo prachu nepřekračující jejich přípustný expoziční limit nebo, jde-li o chemickou látku, 1/3 její nejvyšší přípustné koncentrace.

12.2.3 Olovo

(§ 13-15 NV 361/2007 Sb.)

Bližší podmínky pro

- hodnocení zdravotního rizika, informace k ochraně zdraví,
- zjišťování a hodnocení expozice, informace k ochraně zdraví,
- minimální opatření k ochraně zdraví při práci, bližší hygienické požadavky na pracoviště, bližší požadavky na pracovní postupy,

jsou uvedeny v § 13-15 nařízení vlády č. 361/2007 Sb.

12.2.4 Chemické karcinogeny, mutageny, látky toxické pro reprodukci a chemické procesy s rizikem chemické karcinogenity

(§ 16-18 NV 361/2007 Sb.)

Vymezení pojmů:

Chemické karcinogeny kategorie 1 a 2, mutageny kategorie 1 a 2 a látky toxické pro reprodukci kategorie 1 a 2 jsou látky upravené podle zákona o chemických látkách č. 356/2003 Sb. Za chemické karcinogeny se dále cytostatika a prach tvrdých dřev upravených v bodu b) vysvětlivek uvedených v příloze č. 3 k NV č. 361/2007 Sb.

Za chemické karcinogeny kategorie 1 nebo 2 se považují i chemické přípravky, které obsahují 0,1 % nebo vyšší podíl chemických karcinogenů kategorie 1 nebo 2; za mutageny kategorie 1 nebo 2 se považují i chemické přípravky, které obsahují 0,1 % nebo vyšší podíl mutagenů kategorie 1 nebo 2. Za látky toxické pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 se považují i chemické přípravky, které obsahují 0,5 % těchto látek, u plyných chemických přípravků 0,2 % nebo vyšší podíl těchto látek.

Za pracovní procesy s rizikem chemické karcinogenity se považují:

- a) práce spojené s expozicí parám polycyklických aromatických uhlovodíků, překračují-li 10 % hodnoty přípustného expozičního limitu benzo(a)pyrenu při zpracování černého a hnědého uhlí, ropy nebo při vulkanizaci kaučukových směsí, a parám a prachům polycyklických aromatických uhlovodíků přítomných v uhelných sazích, dehtu nebo smole,
- b) práce spojené s expozicí prachům, dýmům a kapalným aerosolům vznikajícím při pražení a elektrolytické rafinaci kuproniklových rud,
- c) práce na pracovištích, kde probíhají silně kyselé procesy při výrobě isopropanolu,
- d) výroba auraminu,
- e) práce s tvrdými dřevy, zařazené podle zákona o ochraně veřejného zdraví do kategorie třetí nebo čtvrté.

Hodnocení zdravotního rizika:

Pokud může být jakákoli činnost spojena s expozicí zaměstnance uvedeným látkám, musí být stanoveny typ, výše a trvání této expozice, aby mohla být vyhodnocena veškerá nebezpečí pro zdraví zaměstnance a stanovena odpovídající opatření k ochraně jeho zdraví.

Hodnocení se opakuje pravidelně nejméně jedenkrát ročně a dále vždy, když dojde ke změně pracovních podmínek, která může mít vliv na výši expozice zaměstnance.

Při hodnocení míry rizika musí být zhodnoceny všechny způsoby expozice zaměstnance včetně vstřebávání kůží a další skutečnosti, které mohou mít vliv na zdraví zaměstnance.

Minimální opatření k ochraně zdraví při práci, bližší hygienické požadavky na pracoviště, informace k ochraně zdraví:

Pokud je to technicky možné, musí být používání chemických karcinogenů kategorie 1 nebo 2, mutagenů kategorie 1 nebo 2, látek toxických pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 nebo prachu tvrdých dřev na pracovišti omezeno zejména použitím látek, přípravků nebo postupů, které nejsou rizikové nebo jsou méně rizikové pro zdraví zaměstnance.

Jestliže z výsledků hodnocení vyplývá, že používání chemických karcinogenů kategorie 1 nebo 2, mutagenů kategorie 1 nebo 2, látek toxických pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 nebo prachu tvrdých dřev nelze z technických důvodů nahradit látkou, přípravkem, předmětem nebo postupem, které nejsou rizikové nebo jsou méně rizikové pro zdraví zaměstnance, musí zaměstnavatel zajistit, aby jejich používání nebo výroba byly prováděny, pokud je to technicky uskutečnitelné, v uzavřeném systému. Není-li uplatnění uzavřeného systému technicky možné, musí být snížena expozice zaměstnance na co nejnížší technicky dosažitelnou úroveň.

Kdekoliv jsou používány uvedené látky, musí zaměstnavatel provést tato ochranná opatření:

- a) omezit jejich množství na pracovišti,
- b) omezit počet exponovaných nebo pravděpodobně exponovaných zaměstnanců na co nejnížší míru,
- c) upravit pracovní proces tak, aby bylo možné vyloučit nebo minimalizovat únik těchto látek z pracoviště,
- d) zachycovat je u zdroje, zajistit místní odsávání a celkové větrání,
- e) zabezpečit vhodné analytické postupy pro jejich měření v pracovním ovzduší, zvláště pro včasnou detekci nadměrné expozice v důsledku mimořádné události,
- f) používat vhodné pracovní postupy a metody práce,
- g) poskytovat osobní ochranné pracovní prostředky,
- h) zabezpečit kontrolu funkčnosti pracovního oděvu a jeho čištění před a po každém použití,
- i) zabezpečit účelná hygienická opatření, zejména pravidelné čištění podlahy, stěn a povrchů pracoviště,
- j) vypracovat plán pro případ mimořádné události, která může mít za následek nadměrnou expozici a seznámit s ním zaměstnance,
- k) zajistit bezpečné skladování, uchovávání, přepravu a zacházení s nimi včetně používání těsně uzavřených kontejnerů a zařízení. Kontejnery a obaly, které obsahují uvedené látky, musí být jasně, čitelně a viditelně označeny,
- l) viditelně označit, stanovit a kontrolovat zákaz jídla, pití a kouření na pracovišti, kde je riziko kontaminace uvedenými látkami; pro účely jídla a pití vyhradit zvláštní prostory,
- m) zajistit pravidelné sledování zdravotního stavu zaměstnance.

Zaměstnavatel musí informovat zaměstnance o nadměrné expozici uvedeným látkám, o jejich příčinách a opatřeních k jejímu odstranění.

Při práci, u níž lze z její povahy usuzovat, že může být spojena s nadměrnou expozicí zaměstnance uvedeným látkám, nebo při mimořádné události spojené s nadměrnou expozicí chemickým karcinogenům kategorie 1 nebo 2, mutagenům kategorie 1 nebo 2 nebo látkám toxickým pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 nebo cytostatikům, má na pracoviště přístup pouze zaměstnanec ve vyhovujícím pracovním oděvu, vybavený osobními ochrannými pracovními prostředky k ochraně dýchacího ústrojí; po dobu trvání nadměrné expozice musí být kontaminovaný prostor vymezen kontrolovaným pásmem a musí být učiněna nezbytná opatření ke zkrácení doby expozice.

Kontrolované pásmo při práci s chemickými karcinogeny kategorie 1 nebo 2, mutageny kategorie 1 nebo 2 nebo látkami toxickými pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 se trvale zřizuje tehdy, jde-li o práci, při níž se zachází s chemickými karcinogeny kategorie 1 nebo mutageny kategorie 1, nebo o pracovní procesy s rizikem chemické karcinogenity; při práci s cytostatiky se kontrolované pásmo trvale zřizuje na pracovištích přípravy roztoků cytostatik.

V laboratoři se zřizuje kontrolované pásmo, jsou-li chemické karcinogeny kategorie 1 nebo mutageny kategorie 1 používány k jiným účelům, než jako reagenční činidla nebo pro účely kalibrace.

12.2.5 Chemické karcinogeny, mutageny, látky toxické pro reprodukci a chemické procesy s rizikem chemické karcinogenity (§ 19-21 NV 361/2007 Sb.)

Bližší podmínky pro

- zjišťování a hodnocení expozice azbestu,
- hodnocení zdravotního rizika,
- minimální opatření k ochraně zdraví, bližší hygienické požadavky na pracoviště, bližší požadavky na pracovní postupy, obsah školení,

jsou uvedeny v § 19-21 nařízení vlády č. 361/2007 Sb.

12.3 Kategorizace prací

(§ 37-38 zákona č. 258/2000 Sb.)

Podle míry výskytu faktorů, které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců, a jejich rizikovosti pro zdraví se práce zařazují do čtyř kategorií. Kritéria, faktory a limity pro zařazení prací do kategorií stanoví vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

Hodnocení rizika a minimální ochranná opatření stanoví zvláštní právní předpis ([NV č. 361/2007 Sb.](#), [NV č. 148/2006 Sb.](#), [NV č. 1/2008 Sb.](#)). Do kategorie se nezařazují práce prováděné na pracovištích staveb prozatímně užívaných ke zkušebnímu provozu, který nepřekročí jeden rok.

O zařazení prací do třetí nebo čtvrté kategorie rozhoduje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Návrh předkládá osoba, která zaměstnává fyzické osoby v pracovněprávních nebo obdobných pracovních vztazích (dále jen "zaměstnavatel"), a to do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení výkonu prací. Práce do druhé kategorie zařazuje zaměstnavatel, a to do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení jejich výkonu, změny podmínek odůvodňující zařazení práce do druhé kategorie. Ostatní práce na pracovištích zaměstnavatele, které nebyly takto zařazeny, se považují za práce kategorie první.

Zaměstnavatel v návrhu na zařazení práce do kategorie uvede:

- a) označení práce,
- b) název a umístění pracoviště, kde je daná práce vykonávána,
- c) jednotlivé dílčí výkony, které jsou v rámci práce prováděny,
- d) délku směny; u vícesměnného provozu režim střídání směn,
- e) postup stanovení celkové expozice rozhodujícím faktorům v charakteristické směně, její výsledné hodnoty a zařazení jednotlivých faktorů do kategorie,

- f) návrh kategorie, do které má být práce zařazena,
- g) počet zaměstnanců vykonávajících danou práci, z toho počet žen,
- h) opatření přijatá k ochraně zdraví zaměstnanců vykonávajících danou práci.

Zaměstnavatel je povinen neprodleně oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví práce, které zařadil do druhé kategorie, a údaje rozhodné pro toto zařazení. V případě změny podmínek výkonu práce, která má vliv na její zařazení do kategorie třetí nebo čtvrté, je zaměstnavatel povinen bezodkladně předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví návrh na zařazení práce do kategorie.

Měření a vyšetření pro účely zařazení prací do druhé, třetí nebo čtvrté kategorie nebo změn zařazení prací do těchto kategorií, která jsou potřebná k hodnocení rizik, může zaměstnavatel provést jen prostřednictvím držitele osvědčení o akreditaci (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů) nebo držitele autorizace (§ 83c zákona č. 258/2000 Sb.) k příslušným měřením nebo vyšetřením, je-li pro obor měření nebo vyšetřování autorizace nebo akreditace právními předpisy upravena, pokud není sám takto kvalifikovaný.

12.3.1 Rizikové práce

(§ 39 zákona č. 258/2000 Sb.)

Rizikovou prací, kterou se rozumí práce, při níž je nebezpečí vzniku nemoci z povolání nebo jiné nemoci související s prací, je práce zařazená do kategorie třetí a čtvrté a dále práce zařazená do kategorie druhé, o níž takto rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je povinen:

- zabezpečit neprodleně mimořádná měření faktorů pracovních podmínek, pokud o ně požádá zařízení vykonávající závodní preventivní péči nebo pokud tak stanoví rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví,
- zjistit příčinu překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů a zabezpečit její odstranění; neprodleně informovat o těchto skutečnostech zaměstnance.

12.3.2 Evidence rizikových prací

(§ 40 zákona č. 258/2000 Sb.)

Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je dále povinen:

- a) u každého zaměstnance ode dne přidělení rizikové práce vést evidenci
 1. jménu, příjmení a rodném čísle,
 2. počtu směn odpracovaných při rizikové práci, s výjimkou rizika infekčního onemocnění,
 3. datech a druzích provedených lékařských preventivních prohlídek a jejich závěrech, o zvláštních očkováních souvisejících s činností na pracovišti zaměstnavatele nebo o imunitě (odolnosti) k nákaze,
 4. údajů o výsledcích sledování zátěže organismu zaměstnanců faktory pracovních podmínek a naměřených hodnotách intenzit a koncentrací faktorů pracovních podmínek a druhu a typu biologického činitele, s výjimkou údajů o zdravotním stavu zaměstnanců,
- b) ukládat evidenci podle písmene a) po dobu 10 let od ukončení expozice, a jde-li o práce
 1. s chemickými karcinogeny stanovenými zvláštním právním předpisem (NV [361/2007 Sb.](#)),
 2. s azbestem,
 3. v riziku fibrogenního prachu, a

4. s biologickými činiteli, které mohou vyvolat latentní onemocnění, onemocnění, která mají velmi dlouhou inkubační dobu nebo způsobují onemocnění, která se opakovaně projevují remisemi či mohou mít závažné následky, po dobu 40 let od ukončení expozice,
- c) evidenci o pracích podle písmene b) příslušnému bodů 1 až 4 předat při svém zániku bez právního nástupce, neuplynula-li dosud lhůta podle písmene b), orgánu ochrany veřejného zdraví,
- d) oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví všechny skutečnosti, které by mohly mít vliv na zvýšení expozice zaměstnance faktorům pracovních podmínek.

12.3.3 Zařazení prací do kategorií podle zákona č. 258/2000 Sb. a vyhlášky č. 432/2003 Sb.

Zařazení práce do kategorie vyjadřuje souhrnné hodnocení úrovně zátěže faktory rozhodujícími ze zdravotního hlediska o kvalitě pracovních podmínek.

Při zařazování prací do kategorií se stanoví kategorie rozhodujících faktorů v charakteristické směně. Za rozhodující faktory se považují faktory, které při dané práci podle současné úrovně vědeckého poznání mohou významně ovlivňovat nebo ovlivňují zdraví. Při zařazení jednotlivých faktorů do kategorie práce se do návrhu uvede zařazení práce s jednotlivými rozhodujícími faktory podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 432/2003 Sb. v charakteristické směně. Za charakteristickou směnu se pokládá směna, která probíhá za obvyklých provozních podmínek, při níž doba výkonu práce s jednotlivými rozhodujícími faktory v daném časovém úseku odpovídá celoročně nebo v rozhodujícím období skutečné míře zátěže těmto faktorům.

Při zařazování prací do kategorií se bere v úvahu vzájemné ovlivňování účinků jednotlivých faktorů, pokud je toto ovlivňování na podkladě současných vědeckých poznatků známé.

Za práce

- **kategorie první** považují práce, při nichž podle současného poznání není pravděpodobný nepříznivý vliv na zdraví,
- **kategorie druhé** považují práce, při nichž podle současné úrovně poznání lze očekávat jejich nepříznivý vliv na zdraví jen výjimečně, zejména u vnímavých jedinců, tedy práce, při nichž nejsou překračovány hygienické limity faktorů stanovené zvláštními právními předpisy (NV č. 361/2007 Sb., NV č. 148/2006 Sb., NV č. 1/2008 Sb.) (dále jen "hygienické limity"), a práce naplňující další kritéria pro jejich zařazení do kategorie druhé podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 432/2003 Sb.,
- **kategorie třetí** považují práce, při nichž jsou překračovány hygienické limity, a práce naplňující další kritéria pro zařazení práce do kategorie třetí podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 432/2003 Sb., přičemž expozice fyzických osob, které práce vykonávají (dále jen "osob"), není spolehlivě snížena technickými opatřeními pod úroveň těchto limitů, a pro zajištění ochrany zdraví osob je proto nezbytné využívat osobní ochranné pracovní prostředky, organizační a jiná ochranná opatření, a dále práce, při nichž se vyskytují opakovaně nemoci z povolání nebo statisticky významně častěji nemoci, jež lze pokládat podle současné úrovně poznání za nemoci související s prací,
- **kategorie čtvrté** považují práce, při nichž je vysoké riziko ohrožení zdraví, které nelze zcela vyloučit ani při používání dostupných a použitelných ochranných opatření.

Kategorie, do které má být práce zařazena, se v případě, že jde o práci spojenou s expozicí několika faktorům, stanoví podle nejméně příznivě hodnoceného faktoru.

Na doprovodném CD je uveden příklad kategorizace.

8.0 Výkon státní správy

8.1 Orgány státní správy

(§ 27-33 zákona)

Státní správu na úseku prevence závažných havárií v objektech nebo zařízeních, v nichž je umístěna nebezpečná látka, vykonávají

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo vnitra,
- c) Český báňský úřad,
- d) Česká inspekce životního prostředí,
- e) krajské úřady,
- f) Státní úřad inspekce práce [a oblastní inspektoráty práce](#),
- g) správní úřady na úseku požární ochrany, ochrany obyvatelstva a integrovaného záchranného systému,
- h) krajské hygienické stanice.

Ministerstvo životního prostředí:

- a) je ústředním správním úřadem na úseku prevence závažných havárií,
- b) vykonává vrchní státní dozor na úseku státní správy,
- c) přezkoumává správní rozhodnutí vydaná podle tohoto zákona Českou inspekcí životního prostředí a krajskými úřady,
- d) zpracovává a vede souhrnnou evidenci návrhů zařízení, protokolů o nezařazení, bezpečnostních programů, bezpečnostních zpráv a zpráv o jejich posouzení a k nim vydaných souhlasů za Českou republiku,
- e) vydává pro krajský úřad vyjádření k analýzám a hodnocení rizik závažné havárie a k preventivním bezpečnostním opatřením uvedeným v bezpečnostních programech a bezpečnostních zprávách,
- f) eviduje a vyhodnocuje konečné zprávy o vzniku a dopadech závažných havárií za Českou republiku a plní funkci odpovědného místa pro výměnu informací o závažných haváriích přesahujících hranice státu,
- g) zpracovává a zasílá jednou ročně Komisi zprávu o provozovatelích, u kterých došlo k omezení informace vyžadované v bezpečnostní zprávě,
- h) schvaluje roční plán kontrol u provozovatelů,
- i) eviduje a vyhodnocuje výsledky kontrol provedených u provozovatelů podle plánu kontrol,
- j) na základě roční souhrnné zprávy o provedených kontrolách [§ 31 písm. f) zákona] informuje mezinárodní organizace a sousední státy podle vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
- k) informuje Komisi a ostatní členské státy Evropské unie v souladu s předpisy Evropských společenství v oblasti prevence závažných havárií.

Ministerstvo vnitra:

- a) plní funkci kontaktního místa pro oznamování závažné havárie podle vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
- b) určuje, který krajský úřad stanoví zónu havarijního plánování a vypracuje vnější havarijní plán, pokud objekt nebo zařízení, v němž je umístěna nebezpečná látka, se nachází na území dvou nebo více krajů a příslušné krajské úřady se nedohodly, který z nich stanoví zónu havarijního plánování a vypracuje pro ni vnější havarijní plán,
- c) eviduje a ukládá písemné hlášení o vzniku závažné havárie,
- d) eviduje a ukládá konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie.

Český báňský úřad:

- a) zajišťuje a poskytuje ministerstvu odbornou technickou podporu při posuzování a hodnocení úplnosti a odborné správnosti podkladů zpracovaných podle § 8 až 11 zákona,
- b) podílí se na odborné přípravě pracovníků pro působnost státní správy.

Česká inspekce životního prostředí:

- a) zpracovává a projednává návrh ročního plánu kontrol nad dodržováním tohoto zákona se Státním úřadem inspekce práce, správními úřady na úseku požární ochrany, ochrany obyvatelstva, integrovaného záchranného systému, Českým báňským úřadem a krajskými hygienickými stanicemi (dále jen „orgány integrované inspekce“) a krajskými úřady a projednaný návrh předkládá ke schválení ministerstvu,
- b) kontroluje, jak provozovatel dodržuje ustanovení,
- c) může uložit provozovatelům pokuty za porušení povinností stanovených zákonem,
- d) organizuje a koordinuje provádění kontrol (§ 33 zákona),
- e) zpracovává výslednou zprávu o kontrole podle informací o dílčích kontrolách provedených orgány integrované inspekce (§ 33 zákona) a na podkladě vlastního zjištění; výslednou zprávu o kontrole projedná s provozovatelem nejpozději do 30 dnů ode dne dokončení kontroly a nejpozději do 15 dnů ode dne jejího projednání s provozovatelem ji doručí krajskému úřadu a ministerstvu,
- f) zpracovává roční souhrnnou zprávu o provedených kontrolách a zasílá ji ministerstvu.

Krajské úřady:

- a) vede evidenci smluv o pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie předložených provozovateli [§ 12 písm. c) zákona],
- b) schvaluje, eviduje a ukládá návrhy na zařazení, bezpečnostní programy, bezpečnostní zprávy, jejich posouzení a aktualizace (§ 4, 8, 9, 11 a 16 zákona),
- c) bere na vědomí plány fyzické ochrany objektu nebo zařízení a jejich změny (§ 14 zákona),
- d) zasílá ministerstvu k vyjádření autorizované výtisky návrhů bezpečnostních programů a bezpečnostních zpráv (§ 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 zákona) v písemné a elektronické podobě,
- e) eviduje a archivuje protokoly o nezařazení (§ 4 odst. 1 zákona), vnitřní havarijní plány a jejich aktualizace (§ 17 odst. 3 a 4 zákona),
- f) stanoví zónu havarijního plánování (§ 20 odst. 1 zákona) na základě podkladů předaných provozovatelem,
- g) určuje objekty nebo zařízení, u kterých může dojít k domino efektu (§ 6 odst. 1 zákona),
- h) zajišťuje zpracování vnějšího havarijního plánu (§ 20 odst. 2 zákona),
- i) zajišťuje veřejné projednání návrhu bezpečnostního programu, bezpečnostní zprávy, vnějšího havarijního plánu a jejich aktualizace (§ 22 zákona),
- j) zpracovává informaci pro veřejnost v zóně havarijního plánování (§ 25 zákona),
- k) podává ministerstvu a Ministerstvu vnitra neprodleně písemné hlášení o vzniku závažné havárie a konečnou zprávu o vzniku a dopadech závažné havárie (§ 26 odst. 3 zákona),
- l) zasílá ministerstvu a dotčeným orgánům veřejné správy kopie návrhů na zařazení (§ 5 odst. 1, 2 a 3 zákona) v písemné a elektronické podobě, přehled protokolů o nezařazení (§ 4 odst. 1 zákona) v písemné a elektronické podobě, a stejnopisy všech rozhodnutí týkajících se návrhů na zařazení (§ 5 odst. 3 zákona), bezpečnostních programů (§ 9 odst. 2 zákona), bezpečnostních zpráv (§ 11 odst. 2 zákona), jejich aktualizací (§ 16 zákona) a posouzení (§ 10 odst. 4 a 5 zákona),

Související právní předpisy ke dni aktualizace

A. Chemické látky a přípravky:

Zákon č. 356/2003 Sb.
Zákon o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů

Částka	120	vydaná dne 29.10.2003
Účinné od	dnem vstupu ČR do EU	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
186/2004 Sb.	() zákon; mění	
125/2005 Sb.	1.4.2005	zákon; mění
345/2005 Sb.	13.9.2005	zákon; mění
345/2005 Sb.	8.10.2005	zákon; mění; viz čl. I novely, bod 53, pokud jde o § 31 odst. 1 písm. n), a bod 65, pokud jde o § 38b odst. 3 písm. m) až r)
345/2005 Sb.	1.11.2005	zákon; mění; viz čl. I novely, body 17, 18, 25, pokud jde o § 12 odst. 5, 28, 48, pokud jde o § 23 odst. 8 a bod 55, pokud jde o § 32 odst. 1 písm. e)
434/2005 Sb.		úplné znění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění

Podřazené předpisy	
164/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví základní metody pro zkoušení nebezpečných vlastností chemických látek a chemických přípravků z hlediska hořlavosti a oxidační schopnosti
219/2004 Sb.	Vyhláška o zásadách správné laboratorní praxe
220/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví náležitosti oznamování nebezpečných chemických látek a jejich evidence
221/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví seznamy nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků, jejichž uvádění na trh je zakázáno nebo jejichž uvádění na trh, do oběhu nebo používání je omezeno
222/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se u chemických látek a chemických přípravků stanoví základní metody pro zkoušení fyzikálně-chemických vlastností, výbušných vlastností a vlastností nebezpečných pro životní prostředí
223/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika nebezpečných chemických látek pro životní prostředí
231/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví podrobný obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku
232/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, týkající se klasifikace, balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků
234/2004 Sb.	Vyhláška o možném použití alternativního nebo jiného odlišného názvu nebezpečné chemické látky v označení nebezpečného chemického přípravku a udělování výjimek na balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků
426/2004 Sb.	Vyhláška o registraci chemických látek
427/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví bližší podmínky hodnocení rizika chemických látek pro zdraví člověka
443/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví základní metody pro zkoušení toxicity chemických látek a chemických přípravků

Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
352/1999 Sb.	()	ruší část první
458/2000 Sb.	()	ruší část pátou
185/2001 Sb.	()	ruší část čtrnáctou
132/2000 Sb.	()	ruší část padesátou druhou
258/2000 Sb.	()	mění, též ruší část dvacátou čtvrtou
320/2002 Sb.	()	ruší část sto druhou
19/1997 Sb.	()	mění
368/1992 Sb.	()	ruší písm. b) a c) v položce 131a sazebníku
20/1966 Sb.	()	mění

Ruší	
předpis č.	poznámka
157/1998 Sb.	
25/1999 Sb.	
258/2001 Sb.	

REACH:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18.12.2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č.1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, v opraveném znění zveřejněném 29.5.2007 v Úředním věstníku L136, str. 2-280.

B. Prevence závažných havárií:

Zákon č. 59/2006 Sb.
Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)

Základní informace o předpisu		
Částka	25	vydaná dne 8.3.2006
Účinné od	1.6.2006	prvním dnem třetího kalendářního měsíce po vyhlášení
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
362/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění

Podřazené předpisy	
103/2006 Sb.	Vyhláška o stanovení zásad pro vymezení zóny havarijního plánování a o rozsahu a způsobu vypracování vnějšího havarijního plánu
250/2006 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví rozsah a obsah bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu nebo zařízení zařazených do skupiny A nebo do skupiny B
254/2006 Sb.	Nařízení vlády o kontrole nebezpečných látek
255/2006 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu zpracování hlášení o závažné havárii a konečné zprávy o vzniku a dopadech závažné havárie
256/2006 Sb.	Vyhláška o podrobnostech systému prevence závažných havárií

Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
258/2000 Sb.	1.6.2006	ruší část dvacátou druhou
320/2002 Sb.	1.6.2006	ruší část sto čtvrtou

Ruší	
předpis č.	poznámka
353/1999 Sb.	
82/2004 Sb.	
452/2004 Sb.	
7/2000 Sb.	
367/2004 Sb.	
366/2004 Sb.	
383/2000 Sb.	
373/2004 Sb.	

C. Související předpisy:

258/2000 Sb. ZÁKON ze dne 14. července 2000 o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění

[262/2006 Sb. ZÁKON ze dne 21. dubna 2006, zákoník práce, v platném znění](#)

[309/2006 Sb. ZÁKON ze dne 23. května 2006, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy \(zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci\), v platném znění](#)

[361/2007 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 12. prosince 2007, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, v platném znění](#)

Chemické látky, jejich hygienické limity a postup při jejich stanovení**ČÁST A****Seznam chemických látek a jejich přípustné expoziční limity (PEL) a nejvyšší přípustné koncentrace (NPK-P)**

Tabulka č. 1

Látka	číslo CAS	PEL	NPK-P	Poznámky	Faktor přepočtu na ppm
		mg.m ⁻³			
Acetaldehyd	75-07-0	50	100		0,555
Acetanhydrid	108-24-7	4	20		0,240
Aceton	67-64-1	800	1500		0,421
Acetonitril	75-05-8	70	100	D	0,595
Akrolein	viz 2-Propenal				
Akrylaldehyd	viz 2-Propenal				
Akrylonitril	viz 2-Propennitril				
Allylalkohol	viz 2-Propen-1-ol				
Allylglycidylether	106-92-3	25	50	D,S	0,214
Allylchlorid	viz 3-Chlor-1-propen				
Allyloxy-2,3-epoxypropan	viz Allylglycidylether				
Aminobenzen	viz Anilin				
2-Aminoethan-1 -ol	141-43-5	2,5	7,5	D	0,401
2-Aminopyridin	504-29-0	2	4	D	0,260
Amoniak	7664-41-7	14	36		1,438
Amylacetát	viz Pentylacetát				
Amylalkohol (technická směs isomerů)	30899-19-5	300	600	D	0,278
Anhydrid kyseliny octové	viz Acetanhydrid				
Anilin	62-53-3	5	10	D,P	0,263
Antimon	7440-36-0	0,5	1,5		
Antimonu sloučeniny, jako Sb (s výjimkou oxidu antimonitého)		0,5	1,5		
Arsan	viz Arsenovodík				
Arsen	7440-38-2	0,1	0,4	P	
Arsenu sloučeniny, jako As (s výjimkou arsenovodíku)		0,1	0,4	P	
Arsenovodík	7784-42-1	0,1	0,2	P	0,313
Azidovodík (páry)	7782-79-8	0,2	0,3		1,76
Azid sodný	26628-22-8	0,1	0,3	D	0,376
Aziridin	viz Etylenimin				
Barya sloučeniny rozpustné, jako Ba		0,5	2,5		
Benzen	71-43-2	3	10	D,P	0,313
Benzíny (technická směs uhlovodíků)	86290-81-5	400	1000		
Benzo(a)pyren	50-32-8	0,005	0,025	D,P	0,097
p-Benzochinon	106-51-4	0,4	0,8		0,226
1,4-Benzochinon	viz p-Benzochinon				
Benzoylperoxid	94-36-0	5	10	S	
Benzylalkohol	100-51-6	40	80		0,226
Benzylchlorid	viz alfa-Chlortoluen				
Berylium	7440-41-7	0,001	0,002	s,p	
Berylia sloučeniny, jako Be		0,001	0,002	S,P	
Bifenylyl	92-52-4	1	3	D	0,158
1,1'-Biphenyl	viz Bifenylyl				
Bis(2-ethylhexyl)ester 1,2-benzendikarbonové kyseliny	viz Di-(2-ethylhexyl) ftalát				
Bisfenol A	viz 2,2-Bis(4-hydroxyfenyl)propan				
Bis(2-chlorethyl)ether	111-44-4	30	60	D	0,171
2,2-Bis(4-hydroxyfenyl)propan (prach, aerosol)	80-05-7	2	5		
Brom	7726-95-6	0,7	1,4		0,153
Bromethan	74-96-4	20	40	D	0,224
2-Brom-2-chlor-1,1,1 -trifluorethan	151-67-7	15	30		0,124
Brommethan	74-83-9	20	40	D,P	0,257
Bromovodík	10035-10-6	1	6		0,302
Bromtrifluormethan	viz Trifluorbrommethan				
1,3-Butadien	106-99-0	10	20	P	0,425
Buta-1,3-dien	viz 1,3-Butadien				
Butanol (všechny isomery)	71-36-3	300	600	D	0,330

		PEL	NPK-P		
	78-92-2 78-83-1 75-65-0				
2-Butanon	78-93-3	600	900		0,339
Butanthiol	109-79-5	1,5	3		0,271
2-Butenal	4170-30-3 123-73-9	1	4	D	0,349
2-Butoxyethanol	111-76-2	100	200	D	0,207
2-Butoxyethanol acetát	viz 2-Butoxyethylacetát				
2-(2-Buthoxyethoxy)-ethanol	112-34-5	70	100		0,151
2-Butoxyethylacetát	112-07-2	130	300	D	0,153
Butylacetát	123-86-4 110-19-0 540-88-5	950	1200		0,211
n-Butylakrylát	141-32-2	10	20	D,S	0,191
Butylalkohol	viz Butanon				
Butylcelosolv	viz 2-Butoxyethanol				
Butylcelosolvacetát	viz 2-Butoxyethylacetát				
Butyldiglykol	viz 2-(2-Butoxyethoxy)ethanol				
Butylester 2-propenové kyseliny	viz n-Butylakrylát				
Butylmerkaptan	viz Butanthiol				
terc-Butyl- methylether	1634-04-4	100	200		0,277
n-Butylmethylketon	viz 2-Hexanon				
iso-Butylmethylketon	viz 4-Methyl-2-pentanon				
Butyl 2-propenoát	viz n-Butylakrylát				
Celosolvacetát	viz 2-Ethoxyethylacetát				
Cínu anorganické sloučeniny, jako Sn		2	4	D	
Cínu sloučeniny organické, jako Sn		0,1	0,2	D	
Cyklohexan	110-82-7	700	2000		0,290
Cyklohexanamin	viz Cyklohexylamin				
Cyklohexanol	108-93-0	200	400	D	0,244
Cyklohexanon	108-94-1	40	80	D	0,249
Cyklohexen	110-83-8	13000	1300		0,298
Cyklohexylamin	108-91-8	20	40	D	0,247
Dekahydronaftalen	91-17-8	50	100		0,151
Diacetonalkohol	123-42-2	200	300		0,210
4,4' -Diamino-difenylnmethan	101-77-9	0,1	0,2	D,S,P	
1,2-Diaminoethan	107-15-3	25	50	D, S	0,407
Diazomethan	334-88-3	0,3	0,6	P	0,582
Dibenzoylperoxid	viz Benzoylperoxid				
Diboran	19287-45-7	0,1	0,2		0,837
Dibromdifluormethan	75-61-6	800	1300		0,116
1,2-Dibromethan	106-93-4	1	2	D,P	0,182
Dibutylester 1,2-benzen- dikarboxylové kyseliny	viz Dibutylftalát				
Dibutylftalát	84-74-2	5	10		
Dicyklopentadien	77-73-6	3	6		0,185
Diethanolamin	111-42-2	5	10	P	0,232
Diethylamin	109-89-7	15	30	D	0,334
2-Diethylaminoethanol	100-37-8	50	100	D	0,208
Diethylenglykol-monomethylether	viz 2-(2-Methoxyethoxy)ethanol				
Diethylenetriamin	111-40-0	4	8		0,237
N,N-Diethylethanamin	viz Triethylamin				
Diethylether	60-29-7	300	600		0,330
Di-(2-ethylhexyl) ftalát	117-81-7	5	10		
Difenylnamin	122-39-4	10	20	D,P	
Difenylether	101-84-8	5	10		0,144
Difenylnmethan-4,4' -diisokyanát	101-68-8	0,05	0,1	S	0,098
Difenyloxid	viz Difenylether				
Difluormethan	75-10-5	2000	5000		0,470
Dihydrogenselenid	viz Selenovodík				
1,3-Dihydroxybenzen	108-46-3	45	90		
1,4-Dihydroxybenzen	123-31-9	2	4	D,S	
1,2-Dichlorbenzen	95-50-1	100	200	D	0,166
1,4-Dichlorbenzen	106-46-7	100	200	D	0,166
2,2' -Dichlordiethylether	viz Bis(2-chlorethyl)ether				
Dichlordifluormethan	75-71-8	3000	5000		0,202

		PEL	NPK-P		
1,1-Dichlorethan	75-34-3	400	800	D	0,247
1,2-Dichlorethan	107-06-2	10	20	D,P	0,247
1,1-Dichlorethen	75-35-4	8	16		0,252
1,2-Dichlorethen	540-59-0	800	1600		0,252
1,1 -Dichlorethylen	viz 1,1-Dichlorethen				
1,2-Dichlorethylen	viz 1,2-Dichlorethen				
Dichlorid kys. uhličitě	viz Fosgen				
Dichlorfluormethan	75-43-4	40	80		0,238
Dichlormethan	75-09-2	200	500	D	0,288
1,2-Dichlor-1,1,2,2-tetra-fluorethan	76-14-2	3000	5000		0,143
Diisokyanatohexan	viz Hexamethylendiisokyanát				
2,4-Diisokyanáttoluen	viz Toluylen-2,4-diisokyanát				
2,6-Diisokyanáttoluen	viz Toluylen-2,6-diisokyanát				
Diisononylftalát	28553-12-0	3	10		0,058
N,N-Dimethylacetamid	127-19-5	30	60	D	0,281
Dimethylamin	124-40-3	4	9	D	0,542
N,N-Dimethylanilin	121-69-7	25	50	D	0,202
N,N-Dimethylbenzenamin	viz N,N-Dimethylanilin				
Dimethylether	115-10-6	100	2000		0,531
Dimethylethylamin	598-56-1	10	20		0,334
1 -(1,1 -Dimethylethyl)-4-methylbenzen	viz p-(terc-Butyl)toluen				
Dimethylformamid	68-12-2	30	60	D,P	0,335
1,1 -Dimethylhy drazin	57-14-7	0,025	0,05	D,P	0,407
Dimethylhydrazin	viz 1,1-Dimethylhydrazin				
1,2-Dimethylhy drazin	540-73-8	0,025	0,05	D,P	0,407
Dimethylisopropylamin	996-35-0	10	20		0,280
2,2-Dimethylpropan	463-82-1	3000	4500	*	0,339
Dimethylsulfát	77-78-1	0,1	0,2	D,P	0,194
Dinitrobenzen (technická směs isomerů)	25154-54-5	1	2	D,P	0,145
Dinitroglykol	viz Ethylenglykoldinitrát				
Dinitrochlorbenzen	viz 1 -Chlor-2,4-dinitrobenzen				
4,6-Dinitro-o-kresol	534-52-1	0,2	0,4	D	
Dinitrotoluen (technická směs isomerů)	25321-14-6	0,75	1,5	D,P	0,134
1,4-Dioxan	123-91-1	70	140	D	0,277
Epichlorhydrin	viz 1-Chlor-2,3-epoxipropan				
Ethanal	viz Acetaldehyd				
1,2-Ethandiamin	viz 1,2-Diaminoethan				
Ethanamin	viz Ethylamin				
Ethan-1,2-diol	viz Ethylenglykol				
1,2-Ethandioldinitrát	viz Ethylenglykoldinitrát				
Ethanol	64-17-5	1000	3000		0,532
Ethanolamin	viz 2-Aminoethan-1-ol				
Ethenon	viz Keten				
Ethenylbenzen	viz Styren				
Ethenylester kys. octové	viz Vinilacetát				
2-Ethoxyethanol	110-80-5	20	40	D,P	0,271
2-Ethoxyethylacetát	111-15-9	25	50	D,P	0,185
Ethylacetát	141-78-6	700	900		0,278
Ethylakrylát	140-88-5	20	40	D, S	0,244
Ethylalkohol	viz Ethanol				
Ethylamin	75-04-7	9	20	D	0,542
Ethylbenzen	100-41-4	200	500	D	0,230
Ethylbromid	viz Bromethan				
Ethylcelosolv	viz 2-Ethoxyethanol				
Ethylendiamin	viz 1,2-Diaminoethan				
Ethylendibromid	viz 1,2-Dibromethan				
Ethylendichlorid	viz 1,2-Dichlorethan				
Ethylendinitrát	viz Ethylenglykoldinitrát				
Ethylenglykol	107-21-1	50	100	D	0,394
Ethylenglykoldinitrát	628-96-6	0,5	1	D	0,161
Ethylenglykolmonobutyl-ether	viz 2-Butoxyethanol				
Ethylenglykolmonobutyl-etheracetát	viz 2-Butoxyethylacetát				
Ethylenglykolmonoethyl-ether	viz 2-Ethoxyethanol				
Ethylenglykolmonoethyl-etheracetát	viz 2-Ethoxyethylacetát				
Ethylenglykolmonomethyl-ether	viz 2-Methoxyethanol				

		PEL	NPK-P		
Ethylenglykolmono-methyletheracetát	viz 2-Methoxyetylacetát				
Ethylenchlorhydrin	viz 2-Chlorethanol				
Ethylenimin	151-56-4	1	2	D,P	0,567
Ethylenoxid	75-21-8	1	3	D,P	0,556
Ethylester kyseliny 2-propenové	viz Ethylakrylát				
N-Ethy 1 ethanamin	viz Diethylamin				
Ethylether	viz Diethylether				
Ethyl-3 -ethoxypropionát	763-69-9	150	500		0,167
Ethylformiát	109-94-4	300	450		0,330
Ethylchlorid	viz Chlorethan				
Ethyl-2-kyanakrylát	7085-85-0				0,195
Ethyl-2-kyanprop-2-enoát	viz Ethyl-2-kyanakrylát				
Ethyl-2-propenoat	viz Ethylakrylát				
Fenol	108-95-2	7,5	15	D	0,260
N-Fenylbenzenamin	viz Difenylamin				
Fenylethylen	viz Styren				
Fenylhydrazin	100-63-0	1	2	D	0,225
2-Fenylpropen	98-83-9	250	500		0,207
Fluor	7782-41-4	1,5	3		
Fluoridy anorganické, jako F		2,5	5		
Fluorovodík	7664-39-3	1,5	2,5		1,223
Formaldehyd	50-00-0	0,5	1	D,S	0,814
Fosfin	viz Fosforovodík				
Fosfor (bílý, žlutý)	7723-14-0	0,1	0,3		0,197
Fosforovodík	7803-51-2	0,1	0,2		0,719
Fosforoxy chlorid	viz Oxychlorid fosforečný				
Fosforpentachlorid	viz Chlorid fosforečný				
Fosfortrichlorid	viz Chlorid fosforitý				
Fosgen	viz Karbonylchlorid				
Freon 11	viz Trichlorfluormethan				
Freon 12	viz Dichlordifluormethan				
Freon 12B2	viz Dibromdifluormethan				
Freon 13	viz Chlortrifluormethan				
Freon 13B1	viz Trifluorbrommethan				
Freon 21	viz Dichlorfluormethan				
Freon 114	viz 1,2-Dichlor-1,1,2,2-tetrafluorethan				
Ftalanhydrid	85-44-9	5	10	S	0,165
2,5-Furandion	viz Maleinanhydrid				
2-Furankarboxaldehyd	viz Furfural				
2-Furanmethanol	viz 2-Furylmethanol				
Furfural	98-01-1	10	20	D	0,255
Furfurylalkohol	viz 2-Furylmethanol				
Furylmethanal	viz Furfural				
2-Furylmethanol	98-00-0	20	40	D	0,249
Glutar aldehyd	viz 1,5-Pentandial				
Glycerol, mlha	56-81-5	10	15		0,244
Glyceroltrinitrát	55-63-0	0,5	1	D	0,108
Halotan	viz 2-Brom-2-chlor-1,1,1-trifluorethan				
n-Heptan	142-82-5	1000	2000		0,244
Heptan (technická směs isomerů)	426260-76-6	1000	2000		0,244
Heptan-2-on	110-43-0	150	300	D	0,214
Heptan-3-on	106-35-4	95	300		0,214
Hexachlorbenzen	118-74-1	0,02	0,1	D,P	0,086
1,1,2,3,4,4-Hexachlor-1,3-butadien	87-68-3	0,25	0,5	D	0,115
Hexachlorethan	67-72-1	10	20	D	0,103
Hexachlornaftalen	1335-87-1	0,2	0,6	D	
Hexamethylen-1,6-diisokyanát	822-06-0	0,035	0,07	S	0,145
n-Hexan	110-54-3	70	200	D,P	0,284
Hexan isomery (s výjimkou n-Hexanu)		1000	2000	D	0,284
2-Hexanon	591-78-6	20	40	D,P	0,244
Hydrazin	302-01-2	0,05	0,1	D,S,P	0,763
Hydrid lithný	7580-67-8	0,025	0,075		
Hydrochinon	viz 1,4-Dihydroxybenzen				
Hydroxid draselný	1310-58-3	1	2		
Hydroxid sodný	1310-73-2	1	2		

		PEL	NPK-P		
Hydroxid vápenatý	1305-62-0	2	4		
Chlor	7782-50-5	0,5	1,5		0,344
Chloracetaldehyd	107-20-0	1	3		0,311
Chlorbenzen	108-90-7	25	70		0,217
2-Chlor-1,3 -butadien	126-99-8	10	20	D	0,276
Chlordifluormethan	75-45-6	3600	-		0,283
1 -Chlor-2,4-dinitrobenzen	97-00-7	0,5	1	P,D,S	0,121
1-Chlor-2,3-epoxipropan	106-89-8	1	2	D,S,P	0,266
Chlorethan	75-00-3	260	540		0,378
2-Chlorethanol	107-07-3	1	3	D	0,304
Chlorethen		viz Vinylchlorid			
Chlorid amonný (dýmy)	12125-02-9	5	10		
Chlorid fosforečný	10026-13-8	1	2	P	0,117
Chlorid fosforitý	7719-12-2	1	3	P	0,178
Chlorid vápenatý	10043-52-4	2	4		
Chlorid zinečnatý	7646-85-7	1	2		
Chlormethan	74-87-3	100	200	D,P	0,484
Chlormethoxymethan		viz Chlormethylmethylether			
Chlormethylbenzen		viz alfa Chlortoluen			
Chlormethylmethylether	107-30-2	0,003	0,006	D,P	0,304
1 -Chlor-4-nitrobenzen	100-00-5	1	2	D,P	
Chloroform		viz Trichlormethan			
Chloropren		viz 2-Chlor-1,3-butadien			
Chlorované bifenily		viz Polychlorované bifenily			
Chlorovodík	7647-01-0	8	15		0,679
3-Chlor-1-propen	107-05-1	3	6		0,320
alfa-Chlortoluen	100-44-7	5	10		0,193
Chlortrifluormethan	75-72-9	4000	6000		0,2734
Chrom a sloučeniny chromu (II, III) jako Cr		0,5	1,5		
Chromu (VI) sloučeniny, jako Cr		0,05	0,1	S,P	
2,2-Iminobis(ethanol)		viz Diethanolamin			
1,3-Isobenzofurandion		viz Ftalanhydrid			
Isofluran	26675-46-7		30		0,133
Isopentan		viz Pentan a isopentan			
Isopentylacetát		viz Pentylacetát			
Isophoron	78-59-1		10		0,177
Isopropylbenzen		viz Kumen			
Isopropylglykol		viz 2-iso-Propoxyethan-1-ol			
Jod	7553-56-2	0,1	1		0,093
Jodmethan	74-88-4	2	8	D	0,172
Kadmium a jeho sloučeniny, jako Cd	7440-43-9	0,05	0,1	D	
Kalafuna - prach, dým	8050-09-7	1		S	
g-Kaprolaktam (prach)	105-60-2	1	3		
g-Kaprolaktam (páry)	105-60-2	10	40		0,216
Karbonitril		viz Kyanamid			
Karbonylchlorid	75-44-5	0,08	0,4		0,247
Keten	463-51-4	1	2		0,581
Kobalt a jeho sloučeniny, jako Co	7440-48-4	0,05	0,1	S	
Kresol (technická směs isomerů)	1319-77-3	20	40	D	0,226
Krotonaldehyd		viz 2-Butenal			
Kumen	98-82-8	100	250	D	0,203
Kyanamid	420-04-2	1	5	D,S	0,581
Kyanid, jako HCN	57-12-5	3	10	D	
Kyanovodík	74-90-8	3	10	D	0,905
Kyselina dusičná	7697-37-2	1	2,5		0,388
Kyselina ethanová		viz Kyselina octová			
Kyselina ethandiová		viz Kyselina šťavelová			
Kyselina fosforečná	7664-38-2	1	2		
Kyselina chloristá	7601-90-3	1	2		0,243
Kyselina methanová		viz Kyselina mravenčí			
Kyselina mravenčí	64-18-6	9	18		0,531
Kyselina octová	64-19-7	25	35		0,408
Kyselina peroxyoctová	79-21-0	0,6	1,2		0,321
Kyselina pikrová	88-89-1	0,1	0,5	D	
Kyselina propanová		viz Kyselina propionová			

		PEL	NPK-P		
Kyselina propionová	79-09-4	30	60		0,330
Kyselina sírová, jako SO ₃	7664-93-9	1	2		
Kyselina šťavelová	144-62-7	1	5	D	
Maleinanhydrid	108-31-6	1	2	S	0,249
Mangan	7439-96-5	1	2		
Mangan -jeho sloučeniny, jako Mn		1	2		
Měď (prach)	7440-50-8	1	2		
Měď (dýmy)	7440-50-8	0,1	0,2		
Mesitylen		viz 1,3,5-Trimethylbenzen			
Methanal		viz Formaldehyd			
Methanamin		viz Methylamin			
Methanol	67-56-1	250	1000	D	0,754
3 -Methoxy-n-butylacetát	4435-53-4	100	200		0,167
2-Methoxyethanol	109-86-4	15	30	D,P	0,321
2-(2-Methoxyethoxy)ethanol	111-77-3	50	100	D	0,203
2-Methoxyethylacetát	110-49-6	25	50	D,P	0,207
2-Methoxy-1 -methylethylacetát	108-65-6	270	550	D	0,185
1 -Methoxy-2-propanol	107-98-2	270	550	D	0,271
2-Methoxy-1 -propylacetát	70657-70-4	270	550		0,185
(2-Methoxymethylethoxy)-propanol (technická směs isomerů)	34590-94-8	270	550	D	0,165
Methylacetát	79-20-9	600	800		0,330
Methylakrylát	96-33-3	20	40	S	0,284
Methylalkohol		viz Methanol			
Methylamin	74-89-5	10	20	D	0,787
4-Methylanilin		viz p-Toluidin			
N-Methylanilin	100-61-8	2	4	D,P	0,228
Methylbenzen		viz Toluén			
N-Methylbenzenamin		viz N-Methylanilin			
Methylbromid		viz Brommethan			
3 -Methyl-1 -butanol		viz Amylalkohol			
1 -Methylbutylacetát	626-38-0	270	540		0,188
Methylcelosolv		viz 2-Methoxyethanol			
Methylcelosolvacetát		viz 2-Methoxyethylacetát			
Methylcyklohexan	108-87-2	1500	2000		0,249
Methylcyklohexanol (technická směs isomerů)	25639-42-3	200	400		0,214
1 -Methylcyklohexan-2-on	583-60-8	150	300	D	0,218
Methyldinitrobenzen		viz Dinitrotoluen			
2-Methyl-4,6-dinitrofenol		viz 4,6-Dinitro-o-kresol			
1,1' -Methylenbis(4-isokyanatobenzen)		viz Difenylnmethan-4,4'-diisokyanát			
4,4'-Methylenanilin		viz 4,4'-Diaminodifenylnmethan			
Methylenchlorid		viz Dichlormethan			
Methylester 2-methyl-2-propenové kyseliny		viz Methylmetakrylát			
Methylethylketon		viz 2-Butanon			
5 -Methylheptan-3 -on	541-85-5	50	100	D	0,191
5 -Methylhexan-2-on	110-12-3	95	200		0,214
Methylhydrazin	60-34-4	0,02	0,04	D	0,530
Methylchlorid		viz Chlormethan			
Methyljodid		viz Jodmethan			
Methylkyanid		viz Acetonitril			
Methylmetakrylát	80-62-6	50	150	D,S	0,244
N-Methylmethanamin		viz Dimethylamin			
4-Methyl-2-pentanon	108-10-1	80	200	D	0,244
Minerální oleje		viz Oleje minerální			
Molybden	7439-98-7	5	25		
Molybden sloučeniny, jako Mo		5	25		
Monochlormethylmethyleter		viz Chlormethylmethyleter			
Morfolin	110-91-8	35	70	D	0,280
Nafta solventní		200	1000		
Naftalen	91-20-3	50	100		0,191
Neopentan		viz 2,2-Dimethylpropan			
Nikl	7440-02-0	0,5	1	S	
Niklu sloučeniny, jako Ni (s výjimkou nikltetrakarbonylu)		0,05	0,25	S	
Nikltetrakarbonyl	13463-39-3	0,01	0,02	D,P	0,143
Nikotin	54-11-5	0,5	2,5	D	0,151
Nitrobenzen	98-95-3	1	2	D	0,199

		PEL	NPK-P		
Nitroglycerin	viz Glyceroltrinitrát				
Nitroglykol	viz Ethylenglykoldinitrát				
p-Nitrochlorbenzen	viz 1-Chlor-4-nitrobenzen				
Nitrosní plyny (NOx), oxidy dusíku s výjimkou oxidu dusného	11104-93-1 10102-43-9 10102-44-0	10	20		
Nitrotoluen (technická směs isomerů)	1321-12-6	10	20	D	0,179
Oleje minerální (aerosol)		5	10		
Olovo	7439-92-1	0,05	0,2	P*	
Olova sloučeniny, jako Pb (kromě alkylsloučenin)		0,05	0,2	P*	
1,1'-Oxybis(benzen)	viz Difenylether				
1,1-Oxybis(ethan)	viz Diethylether				
Oxid antimonitý, jako Sb	1309-64-4	0,1	0,2		
Oxid dusičitý	viz nitrozní plyny				
Oxid dusnatý	viz nitrozní plyny				
Oxid dusný	10024-97-2	180	360		0,555
Oxid fosforečný	1314-56-3	1	2		
Oxid hořečnatý	1309-48-4	5	10		
Oxid osmičelý, jako Os	20816-12-0	0,002	0,004		0,096
Oxid sírový	7446-11-9	1	2		0,306
Oxid siřičitý	7446-09-5	5	10		0,382
Oxid uhelnatý	630-08-0	30	150	P	0,873
Oxid uhličitý	124-38-9	9000	45000		0,556
Oxid vanadičný (prach, dýmy)	1314-62-1	0,05	0,1	P	
Oxid vápenatý	1305-78-8	2	4		
Oxid zinečnatý, jako Zn	1314-13-2	2	5		
Oxiran	viz Ethylenoxid				
1,1'-Oxybis(2-chloroethan)	viz bis(2-chlorethyl)ether				
Oxychlorid fosforečný	10025-87-3	0,5	1		0,159
Ozon	10028-15-6	0,1	0,2		0,509
Pentafluoromethan	354-33-6	5000	-		
Pentachlorfenol	87-86-5	0,5	1,5	D	
Pentakarbonyl železa, jako Fe	13463-40-6	0,2	0,5		0,125
Pentan a isopentan	109-66-0 78-78-4	3000	4500	*	0,339
1,5-Pentandial	111-30-8	0,2	0,4	S	0,244
Pentanol	viz Amylalkohol				
Pentylacetát	624-41-9 628-63-7 620-11-1 123-92-2 625-16-1 626-38-0 84145-37-9	270	540		0,188
Pentylester kyseliny octové	viz Pentylacetát				
Perchlorethylen	viz Tetrachlorethylen				
Peroxid vodíku	7722-84-1	1	2		0,719
Piperazin	110-85-0	0,1	0,3		
Platina (kov)	7440-06-4	0,5	1		
Platiny sloučeniny, jako Pt		0,001	0,002		
Polychlorované bifenyly (technické)	1336-36-3	0,5	1	D,P	
2-Propanamin	viz Isopropylamin				
Propan -butan (LPG)	68476-85-7	1800	4000	*	0,339
iso-Propanol	67-63-0	500	1000	D	0,407
n-Propanol	71-23-8	500	1000	D	0,407
1-Propanol	viz n-Propanol				
2-Propanol	viz iso-Propanol				
2-Propanon	viz Aceton				
1,2,3 -Propantrioltrinitrát	viz Glycerintrinitrát				
2-Propenal	107-02-8	0,25	0,5		0,436
2-Propen-1-ol	107-18-6	4	10	D	0,422
2-Propennitril	107-13-1	2	6	D,P	0,461
P-Propiolakton	57-57-8	1	2	P	
2-iso-Propoxy ethan-1 -ol	109-59-1	50	100		0,235
2-iso-Propoxyethylacetát	19234-20-9	65	130		0,167
n-Propylacetát	109-60-4	800	1000		0,240

		PEL	NPK-P		
iso-Propylalkohol		viz iso-Propanol			
n-Propylalkohol		viz n-Propanol			
iso-Propylamin	75-31-0	10	20		0,413
Pseudokumen		viz 1,2,4-Trimethylbenzen			
Pyrethrum	8003-34-7	1	2		
Pyridin	110-86-1	5	10	D	0,309
Resorcin		viz 1,3-Dihydroxybenzen			
Rtuť	7439-97-6	0,05	0,15	D,P	0,122
Rtuti alkyl-sloučeniny, jako Hg		0,01	0,03	D,P	
Rtuti anorganické a aryl-sloučeniny, jako Hg		0,05	0,15	D,P	
Selen	7782-49-2	0,1	0,2		
Selenu sloučeniny, jako Se		0,1	0,2		
Selenovodík	7783-07-5	0,07	0,17		
Sírník fosforečný	1314-80-3	1	2		
Sírouhlík	75-15-0	10	20	D	0,322
Sírovodík	7783-06-4	10	20		0,719
Solventní nafta		viz Nafta solventní			
Stříbro	7440-22-4	0,1	0,3		
Stříbra rozpustné sloučeniny, jako Ag		0,01	0,03		
Styren	100-42-5	100	400	D	0,235
Sulfan		viz Sirovodík			
Sulfotep (ISO)	3689-24-5	0,1	-	D	
Tellur a jeho sloučeniny, jako Te	13494-80-9	0,1	0,5		
Terpentýn - páry	8006-64-2	300	800		0,180
Tetraethylester kyseliny křemičité		viz Tetraethylsilikát			
Tetraethylolovo, jako Pb	78-00-2	0,05	0,1	D P**	0,076
Tetraethylsilikát	78-10-4	50	200		0,117
Tetraethoxysilan		viz Tetraethylsilikát			
O,O,O',O'-Tetraethyl-dithiopyrofosfát		viz Sulfotep (ISO)			
O,O,O',O'-Tetraethyldifosfordithiolát					
Tetrafosfor		viz Fosfor (bílý, žlutý)			
Tetrahydrofuran	109-99-9	150	300	D	0,339
Tetrahydro-1,4-oxazin		viz Morfolin			
Tetrachlorethen	127-18-4	250	750	D	0,147
Tetrachlorethylen		viz Tetrachlorethan			
Tetrachlormethan	56-23-5	10	20	D,P	0,159
Tetrakarbonyl niklu		viz Nikltetrakarbonyl			
Tetramethylolovo, jako Pb	75-74-1	0,05	0,1	D P**	0,091
Thallium	7440-28-0	0,1	0,5	D,P	
Thallia sloučeniny rozpustné, jako Tl		0,1	0,5	D,P	
Toluen	108-88-3	200	500	D	0,266
m-Toluidin	108-44-1	5	10	D,P	0,228
o-Toluidin	95-53-4	5	10	D,P	0,228
p-Toluidin	106-49-0	5	10	D,P	0,228
2,4-Toluylendiisokyanát	584-84-9	0,05	0,1	S	0,141
2,6-Toluylendiisokyanát	91-08-7	0,05	0,1	S	0,140
Triethanolamin	102-71-6	5	10		0,164
Triethylamin	121-44-8	8	12	D	0,242
Trifluorbrommethan	75-63-8	4000	6000		0,164
1,2,4-Trichlorbenzen	120-82-1	15	35	D	0,135
1,1,1 -Trichlorethan	71-55-6	500	1000		0,184
1,1,2-Trichlorethan	79-00-5	50	100	D	0,183
Trichlorethen	79-01-6	250	750	D	0,186
Trichlorethylen		viz Trichlorethan			
Trichlorfluormethan	75-69-4	3000	4500		0,178
Trichlorid-oxid fosforečný		viz Oxychlorid fosforečný			
Trichlormethan	67-66-3	10	20	P,D	0,205
Trimethylamin	75-50-3	10	20		0,413
1,2,3 -Trimethylbenzen	526-73-8	100	250	D	0,203
1,2,4-Trimethylbenzen	95-63-6	100	250	D	0,203
1,3,5-Trimethylbenzen	108-67-8	100	250	D	0,203
2,4,6-Trinitrofenol		viz Kyselina pikrová			
2,4,6-Trinitrotoluen	118-96-7	0,3	0,5	D,P	0,108
Uhličitany a hydrogenuhličitany sodný a draselný		5	10		
Vanad (prach)	7440-62-2	0,05	0,15		

		PEL	NPK-P		
Vinylacetát	108-05-4	30	50		0,284
Vinylbenzen		viz Styren			
Vinylchlorid	75-01-4	7,5	15	P	0,391
Vinylidenchlorid		viz 1,1-Dichlorethen			
Xylen technická směs isomerů a (všechny isomery)	1330-20-7 95-47-6 106-42-3 108-38-3	200	400	D	0,230
2,4-Xylidin	95-68-1	5	10	D,P	0,202
Xylidin (technická směs isomerů)	1300-73-8	10	20	D,P	0,202

Vysvětlivky k tabulce č. 1:

Hygienickými limity se rozumí přípustné expoziční limity označované jako PEL a nejvyšší přípustné koncentrace označované jako NPK-P

Kolona 2: číslo CAS - registrační číslo látky používané v Chemical Abstracts Services

Kolona 5: D - při expozici se významně uplatňuje pronikání látky kůží nebo silný dráždivý účinek na kůži

S - látka má senzibilizační účinek.

P - u látky nelze vyloučit závažné pozdní účinky.

* - u NPK-P brán zřetel na fyzikálně-chemické vlastnosti (například výbušnost).

Kolona 6: Faktor přepočtu z údaje v mg.m-3 na údaj ppm platí za podmínky teploty 25 °C a tlaku 100 kPa.

P* - pro hodnocení expozice je rozhodující výsledek vyšetření plumbaeie.

ČÁST B

Postup při stanovení přípustného expozičního limitu směsi chemických látek

Postup při stanovení přípustného expozičního limitu (PEL) směsi chemických látek se stanoví podle následujících zásad:

- Jde-li o dvě nebo více látek, které působí na týž orgánový systém, předpokládá se, že působí aditivně (účinek se sčítá) pokud nejsou vědecky podložené informace o opaku. Součet poměrů jejich naměřených koncentrací k jejich PEL nebo NPK-P nesmí přesahovat 1. Výpočet se provádí podle vzorce:

$$\frac{k_1}{\text{PEL}_1} + \frac{k_2}{\text{PEL}_2} + \dots + \frac{k_n}{\text{PEL}_n} \leq 1$$

$$\frac{k_1}{\text{NPK} - P_1} + \frac{k_2}{\text{NPK} - P_2} + \dots + \frac{k_n}{\text{NPK} - P_n} \leq 1$$

kde

k_1, k_2 až k_n - jsou naměřené koncentrace jednotlivých látek

$\text{PEL}_1, \text{PEL}_2$ až PEL_n - jsou stanovené hodnoty PEL jednotlivých látek

$\text{NPK} - P_1, \text{NPK} - P_2$ až $\text{NPK} - P_n$ - jsou stanovené hodnoty NPK-P jednotlivých látek.

- Vzorec pro výpočet hodnoty NPK-P se používá u látek s výrazným akutním účinkem, například dráždivým nebo narkotickým.
- Pokud nelze aditivní účinek jednotlivých látek předpokládat, koncentrace žádné složky směsi nesmí překračovat její NPK-P ani PEL.

Postup stanovení PEL při vyšší plicní ventilaci

- Před úpravou PEL při vyšší plicní ventilaci se zjišťuje
 - o kolik je při práci překročena hodnota plicní ventilace 20 litrů/min,
 - zda jde o práci nepřetržitou nebo přerušovanou,
 - zdravotní stav skupiny zaměstnanců, kteří budou těžkou fyzickou práci vykonávat,
 - zda se práce provádí současně za nevyhovujících mikroklimatických podmínek.

2. Pro stanovení úprav PEL platí, že

- a) 20 litrům minutové ventilace a 100 % hodnotě PEL, odpovídají průměrné minutové výkony 11,7 kJ/min (195,0 W) - netto, 40 litrům minutové ventilace a 50 % hodnotě PEL, odpovídají průměrné minutové výkony 26,4 kJ/min (440,0 W) - netto,
- b) při hodnotě plicní ventilace 40 litrů za minutu odpovídá hodnota PEL 50 % hodnoty PEL platného pro plicní ventilaci 20 litrů za minutu; pro plicní ventilace mezi 20 a 40 litry za minutu se určí podíl PEL lineární interpolací.

Postup stanovení PEL pro delší než osmihodinovou směnu

1. Před úpravou PEL pro delší než osmihodinovou směnu se zjišťuje

- a) kolik hodin je pracovní doba prodloužena,
- b) charakter působení chemické látky na lidský organismus,
- c) zdravotní stav skupiny zaměstnanců, kteří mají pracovat déle než 8 hodin denně,
- d) zda se současně vyskytuje více škodlivin, nebo se práce provádí za nepříznivých mikroklimatických podmínek, nebo jde o těžkou fyzickou práci a
- e) další okolnosti, které mohou míru rizika ovlivňovat.

2. V případech, kdy se nevyskytují faktory, které negativně ovlivňují míru rizika, se upraví PEL takto:

- a) pokud jsou delší směny odděleny volnými dny nebo osmihodinovými směny

$$PEL_t = \frac{8 \times PEL}{t}$$

(Například pro 12-hodinovou směnu $PEL_t = PEL \times 0,66$)

- b) pokud je týdenní pracovní doba delší než 40 hodin při dodržení maximálně 8 hodinových expozic za směnu:

$$PEL_t = \frac{PEL \times 40}{T}$$

(Například pro týden s 6 směny po 8 hod: $PEL_t = PEL \times 0,83$)

- c) pokud následují dny s delší směnou bezprostředně za sebou

$$PEL_t = \frac{8 \times PEL \times (24 - t)}{16 \times t}$$

(Například pro kumulované 12-ti hodinové směny $PEL_t = PEL \times 0,5$) kde

PEL_t - je nová hodnota PEL pro jiné doby expozice

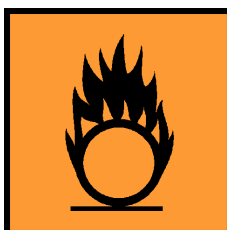
t - je doba expozice v hodinách za pracovní dobu

T - celkový počet hodin v expozici za týdenní pracovní dobu.

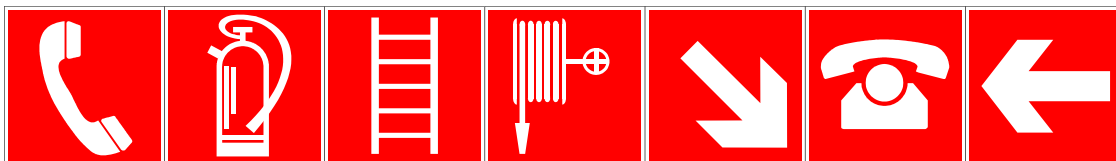
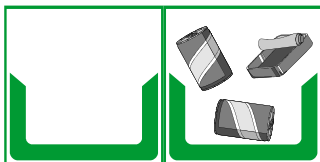
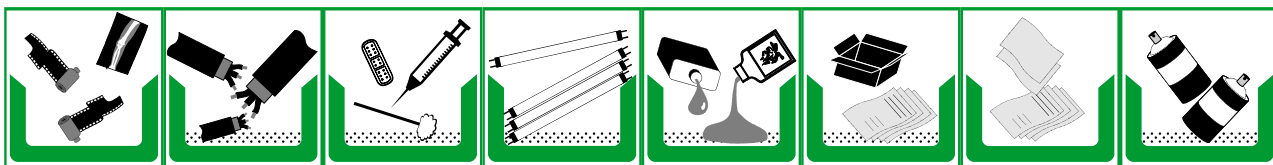

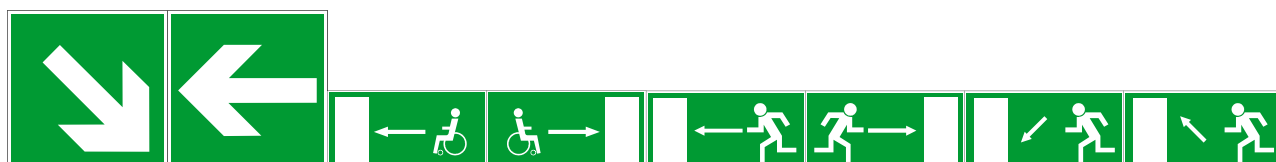
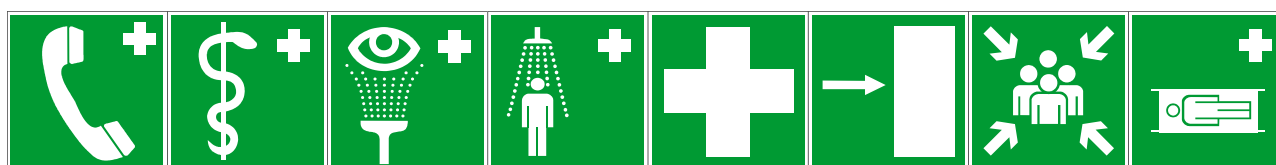
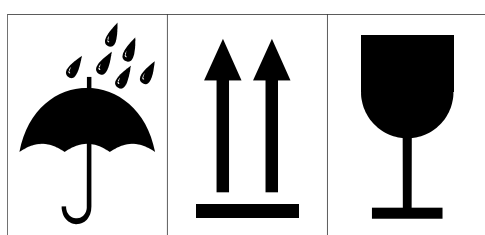
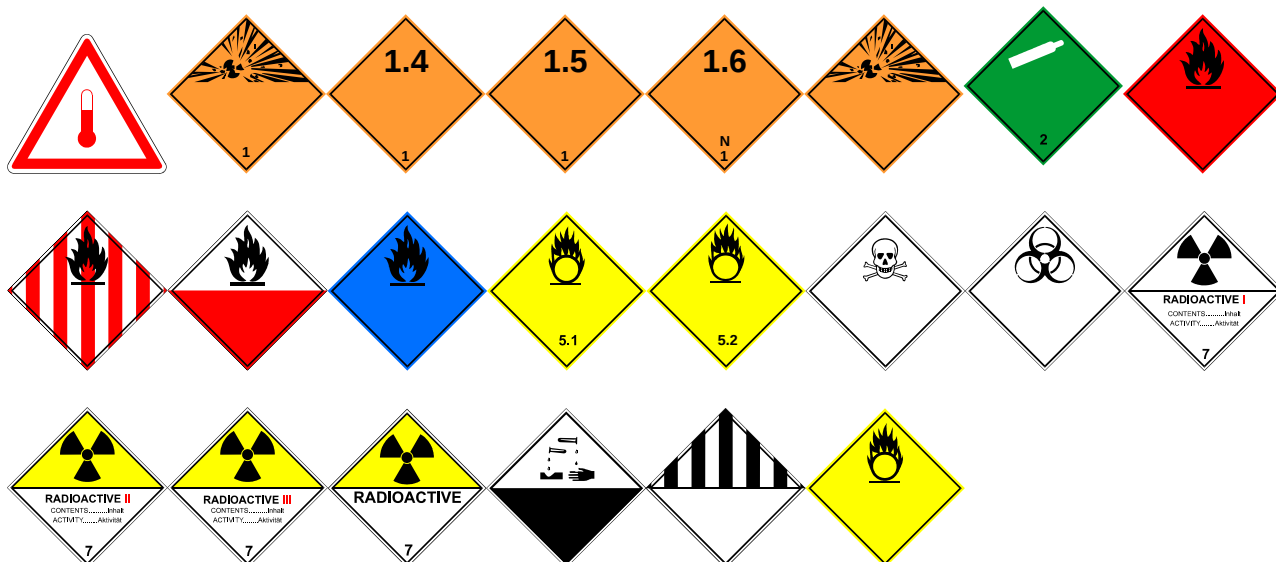
Výstražné symboly a písmenná označení nebezpečných vlastností

Na doprovodném CD jsou jednotlivé symboly uloženy v souborech *wmf* a *bmp* pro možnost použití při tvorbě etiket a jiných dokumentů. Symbol vložíte v MS Wordu do textu pomocí volby **Vložit** → **Obrázek** → **Ze souboru ...** → cesta k souboru (např. <D:\dokumenty\dokumenty\A-chemicke latky\Symboly\C.wmf>).

E**výbušný****O****oxidující****F+****extrémně hořlavý****F****vysoce hořlavý****T+****vysoce toxický****T****toxický****Xn****zdraví škodlivý****C****žravý****Xi****dráždivý****N****nebezpečný pro
životní prostředí**

D:\dokumenty\dokumenty\A-chemicke latky\Symboly\Grafické symboly.doc

PŘÍRUČKA
PRO
ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

PODLE ZÁKONA
Č. 185/2001 SB., O ODPADECH

Obsah:

- 1.0 Úvod
 - 1.1 Stručný přehled základních povinností původců odpadů s odkazy na právní předpisy
- 2.0 Definice pojmů
- 3.0 Pojem odpad, zbavování se odpadu, působnost zákona
- 4.0 Povinnosti při nakládání s odpady
 - 4.1 Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
 - 4.1.1 Zařazování odpadů podle Katalogu odpadů
 - 4.1.2 Zařazování odpadů podle kategorií
 - 4.1.3 Hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
 - 4.2 Všeobecné povinnosti
 - 4.2.1 Obecné povinnosti
 - 4.2.2 Povinnosti původců odpadů
 - 4.2.2.1 Povinnosti a oprávnění obce, fyzických osob a původců odpadů při nakládání s komunálním odpadem, resp. odpadem podobným komunálnímu odpadu
 - 4.2.3 Balení a označování nebezpečných odpadů
 - 4.2.4 Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů
 - 4.2.4.1 Zařízení, která nejsou určena k nakládání s odpady
 - 4.2.5 Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady
 - 4.2.6 Odpadový hospodář
 - 4.3 Shromažďování a skladování odpadů
 - 4.3.1 Shromažďování a soustředování odpadů
 - 4.3.1.1 Technické požadavky na shromažďovací prostředky odpadů
 - 4.3.1.2 Zvláštní požadavky
 - 4.3.2 Skladování odpadů
 - 4.4 Sběr a výkup odpadů
 - 4.5 Využívání odpadů
 - 4.6 Odstraňování odpadů
 - 4.6.1 Odstraňování odpadů jejich ukládáním na skládky - skládkování odpadů (§ 21 zákona)
 - 4.6.1.1 Technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu (§ 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.2 Způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti, seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky, a další podmínky pro ukládání odpadů na skládky (§ 4 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.3 Obsah plánu úprav skládky (§ 5 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4 Zvláštní požadavky na ukládání odpadů na skládky
 - 4.6.1.4.1 Technické požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky
 - 4.6.1.4.2 Technické požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky (§ 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4.3 Technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečných odpadů (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.4.4 Technické požadavky na ukládání odpadů upravených stabilizací na skládky (§ 8 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5 Technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu
 - 4.6.1.5.1 Obecné technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (§ 12 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5.2 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů k uzavírání a rekultivaci skládek (§ 13 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.5.3 Další technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu kromě uzavírání a rekultivace skládek (§ 14 vyhlášky 294/2005 Sb.)
 - 4.6.1.6 Způsob prokazování přijatelnosti odpadu do zařízení (§ 15 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
 - 4.6.2 Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů
 - 4.7 Přeprava odpadů
 - 4.8 Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů
 - 4.8.1 Postup provozovatele zařízení při převězení odpadů do zařízení
 - 4.9 Poplatek ze komunálního odpadu
 - 4.10 Zelený odpad (§ 10a zákona)
- 5.0 Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními
 - 5.1 [Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB \(§ 26-27a zákona\)](#)
 - 5.2 Odpadní oleje
 - 5.3 Baterie a akumulátory
 - 5.4 Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

- 5.4.1 Kaly z čistíren odpadních vod (§32-33 zákona)
- 5.4.2 Biologicky rozložitelné odpady (§ 33a-b zákona)
- 5.5 Odpady z azbestu
- 5.6 Autovraky
 - 5.6.1 Základní pojmy v oblasti autovraků
 - 5.6.2 Povinnosti při nakládání s autovraky
 - 5.6.3 Povinnosti výrobců a dovozců při využití odpadů z vybraných autovraků
 - 5.6.4 Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků
 - 5.6.5 Povinnosti zpracovatele autovraků
 - 5.6.6 Certifikace
 - 5.6.7 Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autogramů
- 5.7 Elektrická a elektronická zařízení (§ 37f až § 37o zákona)
 - 5.7.1 Skupiny elektrozařízení (příloha č. 7 zákona)
 - 5.7.2 Základní pojmy (§ 37g zákona)
 - 5.7.3 Základní povinnosti výrobců elektrozařízení (§ 37h zákona)
 - 5.7.4 Seznam výrobců elektrozařízení (§ 37i zákona)
 - 5.7.5 Uvádění elektrozařízení na trh (§ 37j zákona)
 - 5.7.6 Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu (§ 37k zákona)
 - 5.7.7 Zpracování elektroodpadu (§ 37l zákona)
 - 5.7.7.1 Technické požadavky na skladování elektroodpadů (§ 9 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.7.2 Technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí elektroodpadů a na zpracování elektroodpadů (§ 10 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.7.3 Způsob vedení průběžné evidence a způsob ohlašování elektroodpadů (§ 11 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
 - 5.7.8 Využívání elektroodpadu (§ 37m zákona)
 - 5.7.9 Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností (§ 37n zákona)
 - 5.7.10 Financování nakládání s elektroodpadem (§ 37o zákona)
- 6.0 Zpětný odběr některých výrobků
 - 6.1 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru
- 7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení
 - 7.1 Evidence a ohlašování odpadů
 - 7.1.1 Evidence odpadů
 - 7.1.2 Ohlašování odpadů
 - 7.2 Evidence a ohlašování zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů
 - 7.3 Evidence a ohlašování zařízení a látek s obsahem PCB
 - 7.4 Evidence při přepravě nebezpečných odpadů
- 8.0 Plány odpadového hospodářství
 - 8.1 Plán odpadového hospodářství České republiky
 - 8.2 Plán odpadového hospodářství kraje
 - 8.3 Plán odpadového hospodářství původce odpadů
- 9.0 Ekonomické nástroje
 - 9.1 Poplatky za uložení odpadů
 - 9.2 Finanční rezerva pro rekultivace a asanace skládek
- 10.0 Přeshraniční přeprava odpadů
 - 10.1 Přeshraniční přeprava odpadů za účelem odstranění (§ 54 zákona)
 - 10.2 Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů (§ 55 zákona)
 - 10.3 [Souhlas, zákazy a námitky \(§ 56-56a zákona\)](#)
 - 10.5 Povinnost vrácení odpadů (§ 58 zákona)
 - 10.6 Zahájení přeshraniční přepravy odpadů (§ 59 zákona)
 - 10.7 Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy
 - 10.8 Aktuální změny v přeshraniční přepravě odpadů

11.0 Sankce

11.1 Pokuty fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám

11.2 Přestupky

12.0 Výkon veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

12.1 Ministerstvo ŽP

12.2 Celní orgány

12.3 Orgány ochrany veřejného zdraví

12.4 Krajské úřady

12.5 Úřady obcí s rozšířenou působností (bývalé okresní úřady)

12.6 Obce

12.7 Policie České republiky

12.8 Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

12.9 Inspekce

13.0 Platnost původních rozhodnutí (vydaných podle zákona č. 125/1997 Sb.)

14.0 Přejícná ustanovení novely č. 188/2004 Sb.

15.0 Plnění ohlašovacích povinností prostřednictvím integrovaného systému (§ 82 zákona, § 18 zákona č. 25/2008 Sb.)

16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Příloha č. 1 Skupiny odpadů

Příloha č. 2 Seznam nebezpečných vlastností odpadu

Příloha č. 3 Způsoby využívání odpadů

Příloha č. 4 Způsoby odstraňování odpadů

Příloha č. 5 Seznam složek, které činí odpad nebezpečným

Příloha č. 6 Katalog odpadů

[Příloha č. 7 Látky, které označují odpady za odpady perzistentních organických znečišťujících látek\(Příloha č. 8 k zákonu č. 185/2001 Sb.\)](#)

Příloha č. 8 Obsah provozního řádu a provozního deníku zařízení

Příloha č. 9 Žádost o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady

Příloha č. 10 Výstražné symboly nebezpečnosti podle zákona č. 356/2003 Sb.

Příloha č. 11 Obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu

Příloha č. 12 Kódování způsobů nakládání s odpady

Příloha č. 13 Karta průběžné evidence

Příloha č. 14 Hlášení o produkci a nakládání s odpady

Příloha č. 15 Komunální odpady a jim podobné odpady z nevýrobní činnosti právnických a fyzických osob oprávněných podnikání včetně odděleně sbíraných složek těchto odpadů a jiné odpady (příloha č. 21 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Příloha č. 16 Hlášení – Zařízení na využívání a odstraňování odpadů (Příloha č. 22 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)

Příloha č. 17 Hlášení – Sklárky odpadů (Příloha č. 23 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)

Příloha č. 18 Hlášení – Shromažďovací místa nebezpečných odpadů a sběrová místa a sklady odpadů (sběrné dvory) (Příloha č. 24 k vyhlášce č. 383/2001 Sb.)

Příloha č. 19 Evidenční list pro přepravu nebezpečných opadů po území ČR

Příloha č. 20	Přehled odpadů, které je zakázáno ukládat na skládky všech skupin
Příloha č. 21	Podmínky, které musí splňovat odpady ukládané na skládky a odpady využívané v podzemních prostorách a na povrchu terénu
Příloha č. 22	Třídy vyluhovatelnosti
Příloha č. 23	Průběh kontroly
Příloha č. 24	Příklad žádosti o upuštění od odděleného shromažďování
Příloha č. 25	Dodatek I Basilejské úmluvy o kontrole a pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování
Příloha č. 26	Seznam nebezpečných odpadů
Příloha č. 27	Metodický pokyn pro vedení evidencí a ohlašování podle zákona o odpadech (pouze na CD)
Příloha č. 28	Orientační přepočtová tabulka množství odpadů
Příloha č. 29	Hlášení dopravce odpadů
Příloha č. 30	Přejímka odpadů do zařízení a dokladování kvality přejímaných odpadů (Příloha č. 1 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 31	Mísitelnost odpadů ukládaných na skládky (Příloha č. 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 32	Způsoby a postupy, které se považují za úpravu odpadů před jejich uložením na skládku (Příloha č. 6 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 33	Seznam odpadů a podmínky pro jejich přijetí na skládkách odpadů bez zkoušek (Příloha č. 8 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 34	Požadavky na obsah škodlivin v odpadech využívaných na povrchu terénu (Příloha č. 10 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 35	Podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (Příloha č. 11 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 36	Posouzení shody technického zabezpečení stavu skládky s požadavky stanovenými v § 3 vyhlášky č. 294/2005 Sb. (Příloha č. 9 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 37	Hodnocení odpadů upravených stabilizací před jejich uložením na skládku (Příloha č. 7 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)
Příloha č. 38	Seznam elektrozařízení spadajících do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 zákona a elektrozařízení vyjmutá ze skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona (Příloha č. 1 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 39	Seznam látek a podmínky, za kterých se na výrobce elektrozařízení nevztahuje ustanovení § 37j odst. 3 zákona (Příloha č. 5 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 40	Technické a provozní požadavky v oblasti skladování a zpracování elektroodpadů (Příloha č. 7 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 41	Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok (Příloha č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)
Příloha č. 42	Metodický pokyn pro zpracování Plánu odpadového hospodářství původce (pouze na CD)

- soustředování odpadů:** jejich shromažďování původcem, sběr a výkup k tomu oprávněnou osobou, skladování odpadů jejich původci i oprávněnými osobami, ale i jiné soustředování než skladování převzatých odpadů osobami oprávněnými k jejich využití nebo odstranění před jejich využitím nebo odstraněním.
- spalování odpadních olejů:** pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu (§ 18 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší),
- stabilizace odpadu:** technologie úpravy odpadu spočívající ve využití fyzikálních, chemických nebo biologických postupů, vedoucích k trvale omezenému uvolňování škodlivin z odpadu do jednotlivých složek životního prostředí v souladu s požadavky tohoto i zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší),
- tranzit odpadů:** přímý tranzit od vstupního (pohraničního) celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu, u kterého odpady vystupují do zahraničí,
- ukládání odpadů na skládkách:** odstraňování odpadů způsoby uvedenými v příloze č. 4 pod kódy D1 a D5,
- upotřebené baterie, akumulátory:** baterie nebo akumulátory, které nejsou opakovaně použitelné a jsou určeny k regeneraci nebo k odstranění,
- úprava odpadů:** každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,
- úprava směsného komunálního odpadu:** před jeho uložením na skládku - vytřídění nebezpečných složek komunálního odpadu, komodit určených ke zpětnému odběru podle § 38 odst. 1 zákona a využitelných složek podle § 16 odst. 1 písm. b), § 17 odst. 4 zákona, případně vytřídění dalších složek,
- uvedení výrobku do oběhu:** každé úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,
- uvedení výrobku na trh v České republice** (dále jen „uvedení na trh“) - první úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiné členské země Evropské unie. Za uvedení na trh se považuje též dovoz výrobku.
- veřejná zeleň:** parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce,
- vodný výluh:** roztok, který byl připraven ze vzorku odpadu podle ČSN EN 12 457-4 (83 8005),
- výkup odpadů:** sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právníkou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,
- výluhová třída:** množina nejvýše přípustných hodnot koncentrací ukazatelů vybraných škodlivin v prvním vodném výluhu odpadu připraveném podle ČSN EN 12457-4 (83 8005),
- využívání odpadů na povrchu terénu, uvedeným v příloze č. 3 pod kódem R10 vyjma aplikace na zemědělskou půdu:** rekultivace povrchu terénu, vyrovnávání terénních nerovností a jiné úpravy terénu, vytváření uzavíracích vrstev skládky, rekultivace uzavřených skládek, zavážení vytěžených povrchových dolů, lomů, pískoven,
- využívání odpadů:** činnosti uvedené v příloze č. 3,
- vývoz odpadů:** přeprava odpadů z České republiky do zahraničí v režimu vývozu nebo v režimu pasivního zušlechťovacího styku,
- zahraniční oznamovatel:** osoba určená předpisy státu vývozu. Pokud nebyla určena, vlastník odpadu nebo oprávněný držitel odpadu,
- zahraniční příjemce:** osoba ve státě dovozu, které jsou odpady zaslány k odstranění nebo využití,
- základní popis odpadu:** průvodní dokumentace odpadu vypracovaná původcem odpadu nebo oprávněnou osobou v rozsahu stanoveném v bodě 2 přílohy č. 30 na základě všech dostupných informací o odpadu, za jehož úplnost a pravdivost odpovídá původce nebo oprávněná osoba, která základní popis odpadu předává s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení,
- zařízení bez PCB:** zařízení, které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení, u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 8 písm. c) zákona,
- zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci:** zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů
- zařízení obsahující PCB:** každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,
- zařízení, která mohou obsahovat PCB:** olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplonosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapaliny,
- zařízení:** skládky, povrchové doly, lomy, pískovny a další místa na povrchu terénu, kde jsou odpady využívány k zasypávání, rekultivacím a jiným povrchovým úpravám,
- zařízení:** technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,

zelený kompost: substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků.

Shromažďovací prostředek může být vyprázdněn pouze do přepravního obalu určeného pro nakládání se shromažďovaným druhem odpadu nebo může sám být přepravním obalem nebo může být umístěn nebo vyprázdněn do skladu jako skladovací prostředek nebo umístěn či vyprázdněn do zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nebo do zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů. Po vyprázdnění musí umožňovat čištění a desinfekci.

4.3.1.2 Zvláštní požadavky

Na shromažďování nebezpečných odpadů, které mají:

- nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 zákona,
- stejné nebezpečné vlastnosti jako mají chemické látky nebo přípravky, na které jsou podle zákona č. 356/2003 Sb. klasifikované jako nebezpečné,

se také vztahují obdobné technické požadavky jako na shromažďování těchto chemických látek a přípravků stanovené zvláštními předpisy (zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky).

[Zákon č. 356/2003 Sb. stanovuje následující požadavky na skladování nebezpečných chemických látek a přípravků:](#)

- [Právníkové osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání jsou povinny skladovat nebezpečné chemické látky a chemické přípravky klasifikované jako vysoce toxické v prostorách, které jsou uzamykatelné, zabezpečené proti vloupání a vstupu nepovolaných osob. Při skladování musí být vyloučena záměna a vzájemné škodlivé působení uskladněných chemických látek a chemických přípravků a zabráněno jejich pronikání do životního prostředí a ohrožení zdraví lidí.](#)

[Zákon č. 59/2006 Sb., nestanovuje přímo žádné požadavky na skladování či shromažďování nebezpečných látek a přípravků, pouze ukládá povinnosti související s prevencí závažných havárií \(bližší \[druhá část příručky A: Prevence závažných havárií podle zákona č. 59/2006 Sb.\]\(#\)\).](#)

4.3.2 Skladování odpadů

Jako sklady odpadů mohou sloužit volné plochy, přístřešky, budovy, podzemní a nadzemní nádrže apod., které splňují stanovené požadavky a které byly zřízeny k tomuto účelu v souladu se stavebním zákonem.

Sklady, jejich části a skladovací prostředky odpadů musí splňovat:

- požadavky stanovené zákonem o odpadech na balení nebezpečných odpadů (bod 4.2.3),
- požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- následující základní technické požadavky (§ 7 vyhlášky č. 383/2001 Sb.).

Technické požadavky kladené na sklady odpadů:

- musí být vzájemně oddělené a utěsněné tak, aby bylo zabráněno míšení jednotlivých druhů odpadů a zabráněno jejich úniku do okolního prostředí,

- svým provedením a organizací provozu musí zabezpečit, že nedojde k ohrožení zdraví člověka a poškození žádné ze složek životního prostředí podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami),
- sklady nebezpečných odpadů musí splňovat stejné technické a bezpečnostní požadavky jako sklady látek, přípravků a výrobků stejných nebezpečných vlastností,
- musí umožnit snadnou a bezpečnou manipulaci s odpady ve vnějších a vnitřních prostorech,
- místa, na nichž jsou odpady skladovány v přímém kontaktu s terénem nebo podlahou (bez využití skladovacích prostředků), musí svým technickým zabezpečením odpovídat těsnění příslušných skupin skládek určených k odstraňování skladovaných odpadů.

Sklad nebezpečných odpadů musí být vybaven identifikačními listy nebezpečných odpadů v nich skladovaných (příloha č. 11).

Sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k odstranění po dobu delší než 1 rok, a sklady, ve kterých jsou skladovány odpady určené k využití po dobu delší než 3 roky, musí svým technickým zabezpečením odpovídat ve vztahu ke skladovaným odpadům příslušné skupině skládek. Takové skladování se považuje za dlouhodobé.

Podmínky uvedené v bodě 4.3.1.2 se plně vztahují i na skladování nebezpečných odpadů.

Sklad odpadů musí být provozován podle provozního řádu, jehož obsah je shodný s obsahem provozního řádu zařízení pro nakládání s odpady skupiny A, uvedeného v příloze č. 8.

4.6.2 Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů

(§ 22-23 zákona, § 9 vyhlášky č. 383/2001 Sb., § 8 vyhlášky č. 294/2005 Sb.)

Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší a o hospodaření energií (zákon č. 86/2002 Sb. – viz příručka část D Ochrana ovzduší, bod 8.0, zákon č. 406/2000 Sb.).

Za energetické využití odpadů se spalování odpadů považuje pouze tehdy, jestliže:

- použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob, nebo
- odpad se použije jako palivo nebo jako přídatné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených právními předpisy o ochraně ovzduší.

Spalovny odpadů, u nichž nejsou splněny tyto podmínky spalování, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Přeprava a soustřeďování suchých prachových zbytků po spalování musí být prováděny tak, aby bylo zamezeno znečištění okolí druhotnou prašností a byly dodrženy požadavky zvláštních právních předpisů (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší).

Technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečných odpadů určuje vyhláška č. 294/2005 Sb. – bod 4.6.1.4.3.

Kvalitativní požadavky na odpadní oleje určené ke spalování jsou stanoveny zvláštními právními předpisy (zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší - příručka část D Ochrana ovzduší, bod 8.0).

4.7 Přeprava odpadů

(§ 24 zákona)

Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny:

- a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních právních předpisech (například zákon č. 111/1994 Sb., Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR, vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží RID),
- b) na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadů a poskytnout o ní úplné a pravdivé informace,
- c) uchovávat doklady související s přepravou odpadů po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
- d) označit přepravní prostředek přepravující odpad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (platí od 1.10.2008),
- e) při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném zákonem o odpadech (bod 7.4).

Dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy.

4.8 Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů

(§ 4 vyhl. 383/2001 Sb.)

Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů (zařízení) musí splňovat požadavky stanovené zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí (například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší) a musí být provozováno a vybaveno tak, aby nedocházelo ke znečišťování přístupových cest a jeho okolí využívání, odstraňování, sbírání nebo vykupování odpady.

Při provozu zařízení musí být vždy přítomen pracovník určený provozovatelem k jeho obsluze.

Každé zařízení musí být vybaveno:

- doprovodnými zařízeními (zejména manipulačními a skladovacími prostory, technickými prostředky umožňujícími příjem odpadů),
- monitorovacím systémem předpokládaných dopadů provozu zařízení na jednotlivé složky ŽP včetně pracovního prostředí odpovídajícím typu zařízení a druhům odpadů, se kterými je v něm nakládáno,
- technickým vybavením a/nebo organizačním opatřením zabraňujícím přístupu nepovolaných osob a využívání nebo odstraňování odpadu v rozporu s provozním řádem a právními předpisy,
- informační tabulí čitelnou z volně přístupného prostranství před zařízením, na níž jsou uvedeny následující informace:
 - název zařízení,
 - druhy odpadů nebo skupiny a podskupiny odpadů podle Katalogu odpadů, které mohou být v zařízení využívány, odstraňovány, sbírány nebo vykupovány,
 - obchodní firma nebo název, právní forma a sídlo, je-li provozovatel právníkou osobou; jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, je-li provozovatel fyzickou osobou, včetně jména, příjmení a telefonního spojení osoby oprávněné jednat jménem provozovatele,
 - správní úřad, který vydal souhlas k provozování zařízení a s jeho provozním řádem, včetně telefonního spojení,
 - provozní doba zařízení.

5.0 Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními

Vybrané výrobky, vybrané odpady a vybrané zařízeními jsou:

- odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB,
- odpadní oleje,
- baterie a akumulátory,
- kaly z čistění odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady,
- odpady z výroby oxidu titaničitého (*není dále řešeno – viz § 34 zákona, § 17 vyhl. č. 383/2001 Sb.*),
- odpady azbestu,
- autovraky,
- elektrická a elektronická zařízení.

5.1 Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB (§ 26-27a zákona)

Definice pojmů (§ 26 zákona):

PCB: polychlorované bifenylly, polychlorované terfenylly, monometyltetrachlordifenylnmetan, monometyldichlordifenylnmetan, monometyldibromdifenylnmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,

zařízení obsahující PCB: každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,

zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci: zařízení obsahující PCB s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,

zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhající evidenci: olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,

zařízení bez PCB: zařízení, které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení, u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 10 písm. c) zákona,

dekontaminace: veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

odstraňování PCB: způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 přílohy č. 4.

Povinnosti při nakládání s PCB (§ 27 zákona)

Vlastníci **PCB a** odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti.

Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno. **Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.**

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB podléhajících evidenci a provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným vyhláškou č. 384/2001 Sb.

Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem o odpadech a prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 384/2001 Sb.).

Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB [§ 26 písm. d) zákona], do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem ministerstvu neprokáží, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB.

Vlastníci PCB, odpadů PCB a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni do 31. března 2009 vypracovat a zaslat ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010. Tyto plány musí být splněny nejpozději do 31. prosince 2010.

Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které jsou vlastníky, popřípadě provozovateli zařízení obsahujících PCB, která nepodléhají evidenci, jsou povinny vypracovat seznamy těchto zařízení, stanovit časové lhůty pro vyřazení těchto zařízení z užívání a pro jejich odstranění, předat vyhotovené seznamy do 31. prosince 2008 ministerstvu a postupovat podle nich.

Podrobnosti o nakládání s PCB (podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují, podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB, způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení, náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení) stanoví vyhláškou MŽP (v současné době jde o vyhlášku č. 384/2001 Sb.)

Odpady perzistentních organických znečišťujících látek:

(§ 27a zákona)

Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze č. 7 (příloha č. 8 zákona o odpadech).

Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS. Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.).

MŽP je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách.

5.2 Odpadní oleje

(§ 28-29 zákona, § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.)

Definice pojmů:

odpadní oleje: jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,

přepřacování odpadních olejů: činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,

regenerace odpadních olejů: jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,

spalování odpadních olejů: pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 86/2002 Sb., o ovzduší).

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinni:

- zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,
- zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky uvedenými v bodě 4.6, pokud regenerace není možná,
- zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky zákona o odpadech a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,
- zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány s látkami obsahujícími PCB, s nebezpečnými odpady ani jinými cizorodými látkami.

Za odpadní oleje se považují následující druhy odpadů:

12 01 06	12 01 07	12 01 10	12 01 19	13 01 09	13 01 10
13 01 11	13 01 12	13 01 13	13 02 04	13 02 05	13 02 06
13 02 07	13 02 08	13 03 06	13 03 07	13 03 08	13 03 09
13 03 10	13 04 01	13 04 03	13 05 06	20 01 26	

Seznam olejů, které po použití podléhají zpětnému odběru (bod 6.0):

Jedná se o produkty zpracování ropy. Sortiment je charakterizovaný podle položek celního sazebníku (§ 2 písm. f) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky):

27 10 19 81	Motorové oleje, mazací oleje pro kompresory, mazací oleje pro turbíny.
27 10 19 83	Kapaliny pro hydraulické účely.
27 10 19 85	Bílé oleje, kapalný parafín.
27 10 19 87	Převodové oleje a oleje pro reduktory.
27 10 19 91	Směsi používané při obrábění kovů, oleje používané při uvolňování odlitku z forem, antikorozní oleje.
27 10 19 93	Elektroizolační oleje.
27 10 19 99	Ostatní mazací oleje a ostatní oleje. Mazací prostředky, ale s výjimkou přípravků obsahujících jako základní složky 70% hmot. nebo více minerálních olejů ze živočišných nerostů.

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, třídí a odděleně shromažďují nebo soustřeďují odpadní oleje podle jednotlivých druhů podle Katalogu odpadů.

Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, musí zajistit, aby odpadní oleje nebyly vzájemně míchány nebo smíchány zejména s níže uvedenými látkami:

- látky obsahující polychlorované bifenylly a terfenylly (PCB) či jiné chlorované uhlovodíky a látky,
- emulze ropných látek s obsahem vody anebo jiné emulze,
- obsahy olejových nebo benzinových odlučovačů,
- prostředky pro čištění zejména obsahující detergenty a emulgátory,
- antikoroční prostředky,
- pohonné hmoty (benzin, nafta, směsné palivo),
- alkoholy, ředidla, nitroředidla, aceton apod.,
- rostlinné oleje,
- zbytky parafinů, gačů a ceresinů a z nich vyráběné prostředky,
- zbytky z lakování a odlakování,
- kyselina z akumulátorů a jiné kyselé látky,
- brzdové kapaliny,
- nemrznoucí kapaliny,
- vod,
- tuhé odpady,
- látky obsahující těžké kovy,
- alkalické látky.

Zařízení ke sběru nebo výkupu odpadních olejů a jeho provozní řád musí splňovat požadavky kladené na zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a dále musí být vybaveno:

- nádržemi pro oddělený příjem jednotlivých druhů odpadních olejů vybavenými indikačním systémem proti přeplnění. Nádrže musí být odděleny,
- zařízením pro příjem a výdej odpadních olejů, včetně mechanické filtrace.

Kvalitativní požadavky, které musí splňovat odpadní oleje určené pro regeneraci, jsou stanoveny v ČSN 656690. Kvalitativní požadavky na odpadní oleje určené ke spalování jsou stanoveny zvláštními právními předpisy (zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší - příručka část D Ochrana ovzduší, bod 8.0).

Bližší podrobnosti stanovují § 13-15 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

5.3 Baterie a akumulátory (§ 30-31 zákona)

Definice pojmů:

baterie nebo akumulátory: zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jedné či několika baterií nebo článků,

upotřebené baterie nebo akumulátory: baterie nebo akumulátory, které nejsou opakovaně použitelné a jsou určeny k regeneraci nebo k odstranění.

Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s alkalickými manganovými bateriemi obsahujícími více než 0,025 hmotn. % rtuti nebo s bateriemi nebo akumulátory, které obsahují

- více než 0,0005 hmotn. % rtuti s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo
- více než 25 mg rtuti na článek s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo
- více než 0,025 hmotn. % kadmia, nebo
- více než 0,4 hmotn. % olova,

jsou povinny zajistit jejich oddělené shromažďování, soustředování, využití a odstranění.

Osoby uvádějící na trh baterie, akumulátory nebo zařízení, do nichž jsou baterie nebo akumulátory zabudovány, jsou povinny:

- a) je označovat údaji týkajícími se možností jejich zpětného odběru a obsahu těžkých kovů v nich obsažených,
- b) informovat spotřebitele o nebezpečích spojených s protiprávním odstraňováním upotřebených baterií a akumulátorů.

Osoby uvádějící na trh zařízení, které vyžaduje zabudování baterie nebo akumulátoru, jsou povinny zajistit, aby spotřebitel mohl baterie nebo akumulátory po upotřebení snadno vyjmout. Pokud zařízení neumožňuje snadné vyjmutí baterií nebo akumulátorů, musí být k zařízení připojen návod pro spotřebitele na jejich bezpečné vyjmutí.

Je zakázáno uvádět na trh baterie a akumulátory, které obsahují více než 0,0005 hmotn. % rtuti, včetně případů, kdy jsou tyto baterie a akumulátory zabudovány do zařízení. Zákaz se nevztahuje na knoflíkové články a baterie sestavené z knoflíkových článků, jejichž obsah rtuti nepřevyšuje 2 hmotn. %. Dovozce má povinnost tyto skutečnosti prokázat celnímu úřadu předložením dokladu (formu a obsah dokladu, který osvědčuje splnění podmínek stanoví MŽP vyhláškou).

Technické požadavky na nakládání s bateriemi a akumulátory stanovuje § 16 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.

5.4 Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

5.4.1 Kaly z čistíren odpadních vod (§32-33 zákona)

Kalem se rozumí:

- kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,
- kal ze septiků a jiných podobných zařízení a kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených.

Upraveným kalem je kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací.

Použitím kalu je zpracování kalu do půdy. **Programem použití kalů** je dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem (vyhláška MŽP č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě).

Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a za podmínek stanovených zákonem o odpadech, prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 382/2001 Sb.) a v souladu s programem použití kalů stanoveným původcem kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a prováděcím předpisem (vyhláška č. 382/2001 Sb.). Program použití kalů je povinen předat osobě, která bude kaly používat – viz předchozí odstavec. Příklad programu je uveden na doprovodném CD.

Použití kalů je zakázáno

- na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny,
- na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,
- v pásnu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,
- na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,
- v intenzivních plodících ovocných výsadbách,
- na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,
- v průběhu vegetace při pěstování píce, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,
- na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích,
- jestliže kaly nespĺňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázání hygienizaci kalů.

Podrobnosti o používání kalů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 382/2001 Sb.

5.4.2 Biologicky rozložitelné odpady (§ 33a-b zákona)

Pojmy:

biologicky rozložitelný odpad: jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,

zařízení pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů: zařízení pro aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů.

Povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů:

Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen:

- a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 14 odst. 1 zákona, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu

- zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů za rok (dále jen „malé zařízení“). Roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované malým zařízením nesmí přesáhnout 150 tun,
- b) provozovat malé zařízení na základě kladného vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 79 odst. 4 písm. e) zákona a v souladu se zvláštními právními předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, v souladu s nimiž je zařízení zřízeno a provozováno,
 - c) upravené biologicky rozložitelné odpady hodnotit a zařazovat postupy a metodami stanovenými prováděcím právním předpisem a v souladu s ním je označit a vybavit návodem k použití,
 - d) upravené biologicky rozložitelné odpady, které nelze zařadit do žádné ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, a zbytkový odpad po úpravě biologicky rozložitelného odpadu, který již není odpadem podléhajícím biologickému rozkladu, předat k využití nebo odstranění oprávněné osobě podle § 12 odst. 3 zákona.

Zařazení biologicky rozložitelného odpadu podle jeho skutečných vlastností, složení a způsobu materiálového využití do některé ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, jeho označení a vybavení návodem k použití je jeho konečným materiálovým využitím podle § 4 písm. m) zákona.

MŽP ve spolupráci s MZe a MZd stanoví prováděcím právním předpisem:

- a) seznam biologicky rozložitelných odpadů,
- b) způsoby biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů,
- c) technické požadavky na vybavení a provoz zařízení biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů v závislosti na množství a druhu v něm upravovaných biologicky rozložitelných odpadů,
- d) technologické požadavky na úpravu biologicky rozložitelných odpadů,
- e) obsah provozního řádu zařízení,
- f) požadavky na kvalitu odpadů vstupujících do technologie materiálového využívání biologicky rozložitelných odpadů,
- g) způsob a kritéria hodnocení a zařazování upravených biologicky rozložitelných odpadů do skupin podle způsobů jejich materiálového využití,
- h) limitní hodnoty koncentrací cizorodých látek a indikátorových organismů ve výstupech ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, metody stanovení koncentrací cizorodých látek,
- i) četnost a metody vzorkování, označování skupin podle způsobu jejich biologického zpracování a kritéria hodnocení upraveného biologicky rozložitelného odpadu jako dále již biologicky nerozložitelného odpadu.

5.5 Odpady z azbestu

(§ 35 zákona)

Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna.

Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Odpady musí být upraveny, zabaleny, případně po uložení na skládku okamžitě zakryty. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší.

Požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky stanovuje vyhláška č. 294/2005 Sb. – viz bod 4.6.1.4.

5.6 Autovraky (§ 36-37e zákona)

5.6.1 Základní pojmy v oblasti autovraků (§ 36 zákona)

autovrak:	každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3 zákona,
vybraný autovrak:	každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo vymezené zvláštním právním předpisem (Příloha A zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb.) jako vozidlo kategorie M1 nebo N1 anebo tříkolové motorové vozidlo (Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.) s výjimkou motorové tříkolky /31b/ (dále jen "vybrané vozidlo"), které se stalo odpadem podle § 3 zákona,
výrobce:	konečný výrobce vozidla, který jej uvedl v České republice na trh, popřípadě jeho právní nástupce,
opětovné použití:	použití částí autovraků bez jejich přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,
zpracování:	operace prováděné po převzetí autovraku za účelem odstranění nebezpečných složek autovraku, demontáž, rozřezání, drcení (šrédrování), příprava na odstranění nebo využití odpadu z drcení a provádění všech dalších operací potřebných pro využití nebo odstranění autovraku a jeho částí,
zpracovatelem autovraku:	právnícká nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která provádí jednu či více operací <i>zpracování</i> na základě souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona.

5.6.2 Povinnosti při nakládání s autovraky (§ 37 zákona)

Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků.

Vlastník vozidla před jeho předáním je povinen umístit vozidlo na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí ani nenaruší estetický vzhled obce či přírody nebo krajiny (§ 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny).

Vozidlo umístěné v rozporu s předchozím odstavcem (dále jen "opuštěné vozidlo"), přemístí obecní úřad po uplynutí 2 měsíců ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl na náklady jeho vlastníka na vybrané parkoviště. Informaci o umístění opuštěného vozidla na vybrané parkoviště zveřejní obecní úřad na své úřední desce. O umístění vozidla písemně informuje jeho vlastníka, pokud je ho možné identifikovat.

Pokud vlastník nepřevezme vozidlo z vybraného parkoviště po marném uplynutí lhůty 2 měsíců od informování vlastníka a v případě nemožnosti jeho identifikace od zveřejnění informace, má se za to, že vozidlo je autovrak. Obecní úřad naloží jako s autovrakem.

Náklady spojené s tímto postupem je povinen uhradit obci poslední vlastník opuštěného vozidla uvedený v registru motorových vozidel.

V případech, kdy je opuštěné vozidlo umístěno na pozemní komunikaci, se postupuje v souladu se zvláštním právním předpisem (§ 2, 19 a 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích).

Osoby oprávněné ke sběru, výkupu, zpracování, využívání a odstraňování autovraků jsou povinny:

- zavést systém sběru vybraných autovraků a jejich částí s přiměřenou hustotou sběrných míst (to se nevztahuje na tříkolová motorová vozidla a na vozidla zvláštního určení - Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.),

- b) nakládat s vybranými autovraky a jejich částmi tak, aby bylo dosaženo, že
 1. nejpozději od 1. ledna 2006 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 80 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok, s výjimkou vybraných vozidel vyrobených před 1. lednem 1980, pro které je míra opětovného použití a využití stanovena na 75 % a míra opětovného použití a materiálového využití na 70 %,
 2. nejpozději do 1. ledna 2015 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok,
- c) ke splnění povinností stanovených pod písmeny a) a b) uzavřít písemnou smlouvu s akreditovanými zástupci a výrobci vybraných vozidel.

Technické požadavky na nakládání s autovraky stanovuje § 18 a 19 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

5.6.3 Povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadů z vybraných autovraků (§ 37a zákona)

Akreditovaní zástupci (§ 2 odst. 10 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích) a výrobci jsou povinni:

- a) poskytovat zpracovatelům všechny informace, které jsou nutné k věcně správnému a ekologicky šetrnému zpracování vybraného autovraku ve formě příruček nebo na technickém nosiči dat ve lhůtě do šesti měsíců po uvedení vozidla na trh,
- b) zajistit na vlastní náklady sběr, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků s účinností ke dni účinnosti tohoto zákona pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice ode dne 1. července 2002 a dnem 1. ledna 2007 pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice před dnem 1. července 2002 (tyto povinnosti se nevztahují na vozidla zvláštního určení – Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.),
- c) zajistit splnění požadavků stanovených v písmenu b) bodu 5.6.2 (§ 37 odst. 7 písm. b)).

Každý výrobce a akreditovaný zástupce je povinen odebírat vybraná vozidla vlastní značky poprvé uvedená na trh v České republice po dni 1. července 2002 a ode dne 1. ledna 2007 i vybraná vozidla uvedená na trh v České republice před dnem 1. července 2002, jsou-li tato vybraná vozidla odevzdána do sběrného místa stanoveného výrobcem nebo akreditovaným zástupcem.

Výrobce a akreditovaný zástupce je povinen:

- a) ke splnění povinností stanovených v písmenu b) uzavřít písemnou smlouvu s osobami oprávněnými ke sběru, výkupu, zpracování, případně využívání a odstraňování vybraných autovraků, pokud jimi není sám,
- b) zpracovávat roční zprávu o plnění cílů stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) zákona (bod 5.6.2 písm. b) za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném v § 19a vyhlášky č. 383/2001 Sb. a tuto zprávu každoročně zasílat MŽP do 31. března. [\(změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0\)](#)

5.6.4 Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků (§ 37b zákona)

Provozovatel zařízení ke sběru autovraků je povinen:

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 (bod 4.2.4) a § 18 zákona (bod 4.4),
- b) převzít v souladu s provozním řádem veškeré autovraky nebo jejich části a převzít veškeré použité části vyjmuté při opravách vozidel,
- c) bezúplatně převzít vybrané autovraky z vozidel poprvé uvedených na trh po dni 1. července 2002, pokud obsahují nutné části vozidla, zejména hnací a převodové agregáty, karosérii, katalyzátor dle homologace, nárazníky a pokud neobsahují části neschválené výrobcem a odpad nemající původ ve vybraném vozidle; pro vybrané autovraky z vozidel uvedených na trh před dnem 1. července 2002 platí tato povinnost ode dne 1. ledna 2007,
- d) při převzetí autovraku bezúplatně vystavit potvrzení o převzetí,
- e) zajistit předání autovraku ke zpracování výhradně zpracovateli autovraků, pokud jím sám není,
- f) skladovat autovraky v souladu s podmínkami stanovenými prováděcím právním předpisem,
- g) vést evidenci o převzatých autovracích a o autovracích odeslaných ke zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem ([změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0](#)),
- h) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem (*pozn.: platí od 1.1.2007*).

§ 18 vyhlášky č. 383/2001 Sb. stanovuje náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků, podmínky pro skladování autovraků a rozsah a způsob vedení evidence převzatých autovraků *včetně informačního systému sledování toků vybraných autovraků – platí od 1.1.2007*.

5.6.5 Povinnosti zpracovatele autovraků (§ 37c zákona)

Zpracovatel autovraků je povinen:

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 (bod 4.2.4) a § 19 zákona (bod 4.5),
- b) před zahájením zpracovatelských operací autovraku zajistit odčerpání a oddělené shromažďování provozních kapalin,
- c) demontovat prováděcím předpisem stanovené části autovraků před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí,
- d) zničit identifikační číslo vybraného autovraku (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,
- e) vyjmout a oddělit z autovraků části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom určené prováděcím právním předpisem a využít nebo odstranit je samostatně,
- f) skladovat a rozebírat autovraky tak, aby bylo možno části opětovně použít nebo materiálově využít,
- g) materiály a části autovraků v maximální míře opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě,
- h) vést evidenci o převzatých autovracích a o způsobech jejich zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem ([změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0](#)),
- i) s materiály a částmi vybraných autovraků nakládat v souladu s § 37 odst. 7 písm. b) zákona (bod 5.6.2. písm. b),

Tato roční zpráva nahrazuje roční zprávu podle § 38 odst. 10 zákona (zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru). Vzor a obsah roční zprávy je uveden v příloze č. 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb. ([změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0](#))

Roční zprávu o plnění povinností výrobců za uplynulý kalendářní rok zasílají výrobci elektrozařízení poprvé za rok 2006.

Bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců (§ 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Výrobci elektrozařízení zajišťují plnění svých povinností v rámci individuálního, solidárního nebo kolektivního systému.

Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci individuálního systému, plní povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci solidárního systému, plní povinnost podat návrh na zápis do Seznamu (dále jen „návrh na zápis“) a povinnost označit elektrozařízení samostatně. Povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními plní společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

Pokud se výrobce zapojí do kolektivního systému, plní povinnost označit elektrozařízení samostatně.

5.7.4 Seznam výrobců elektrozařízení (§ 37i zákona)

Výrobce elektrozařízení je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen "Seznam"). Do Seznamu se zapisují pouze ti výrobci podle § 37g písm. e), kteří trvale podnikají na území České republiky. Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce MŽP k rozhodnutí ve dvou vyhotoveních a na technickém nosiči dat, a to nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti.

Návrh na zápis do Seznamu obsahuje:

- jméno a příjmení, nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, místo podnikání, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a úředně ověřenou kopii podnikatelského oprávnění, například živnostenský list, jde-li o fyzickou osobu; je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce,
- obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, jde-li o právnickou osobu a je-li v tomto rejstříku zapsána,
- seznam a popis elektrozařízení,
- způsob plnění povinností,
- způsob zajištění financování a doklady o něm.

Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit MŽP jakékoli změny údajů předložených podle odstavce 3 do 14 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu. Seznam je veřejně přístupný. Ministerstvo zpřístupní Seznam na portálu veřejné správy.

Blíží podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování pro účely zápisu do Seznamu (§ 5 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Výrobci elektrozařízení, kteří plní povinnosti v rámci individuálního nebo solidárního systému, podávají návrh na zápis na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 2 vyhlášky č. 352/2005 Sb. Za výrobce elektrozařízení, kteří jsou zapojeni do kolektivního systému, podává návrh na zápis provozovatel kolektivního systému na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 3 vyhlášky č. 352/2005 Sb.. Obdobně se postupuje i při ohlašování změn údajů.

Provozovatelé kolektivního systému financování nakládání s historickými elektrozařízeními podávají návrhy na zápis nejpozději do dne 12. října 2005.

Pokud výrobci plní povinnosti dané zákonem pro jednotlivé skupiny nebo podskupiny elektrozařízení v rámci více systémů, podávají návrhy na zápis samostatně za každý systém, ve kterém jsou zapojeni.

Součástí návrhu na zápis je popis zajištění financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a s elektroodpady nepocházejícími z domácností, bez ohledu na datum uvedení na trh, který obsahuje podrobnou metodiku financování, způsob a kontrolu použití příspěvků, zejména limitů mzdových prostředků a způsobu nakládání s vykázaným hospodářským výsledkem tak, aby žádný z výrobců přímo či nepřímo nezískal majetkový prospěch z titulu účasti v tomto systému.

Výrobci, kteří plní v rámci individuálního systému povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis také plán zajištění vkladů peněžních prostředků na již založený účelově vázaný bankovní účet nebo kopii uzavřené platné pojistné smlouvy.

Výrobci, kteří plní v rámci solidárního systému povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis dohodu o způsobu solidárního plnění s dalším nebo dalšími výrobci v něm sdruženými. Dohoda obsahuje zejména podíl výrobců na financování, kontrolní mechanismy solidárního systému a způsob zajištění financování nakládání s elektrozařízeními v případě zániku solidárního systému.

Provozovatelé kolektivního systému v návrhu na zápis též uvádí způsob výpočtu příspěvků nebo příspěvků na historické elektrozařízení a způsob, jakým výrobci budou odvádět příspěvky do kolektivního systému. Součástí příspěvků a příspěvků na historické elektrozařízení jsou i náklady výrobců na vytvoření a zprovoznění systému, s výjimkou nákladů na získání majetkové účasti v provozovateli kolektivního systému.

Zápis provozovatele kolektivního systému je součástí zápisu jednotlivých výrobců do Seznamu.

Provozovatel kolektivního systému, který zajišťuje financování nakládání s historickými elektrozařízeními, v návrhu na zápis též uvádí výši podílu na trhu, který se určuje podle množství elektrozařízení uvedených v České republice na trh za předcházející kalendářní rok všemi výrobci, kteří plní své povinnosti prostřednictvím tohoto systému, a to samostatně pro každou skupinu elektrozařízení, za kterou byl návrh na zápis podán.

Za účelem plnění povinností prostřednictvím kolektivního systému lze uzavřít dohodu o tom, že kolektivní systém bude zajišťovat plnění povinností výrobců pro všechna elektrozařízení v rámci dané skupiny elektrozařízení bez ohledu na to, zda pocházejí z domácností či nikoli, a bez ohledu na datum, kdy byla elektrozařízení uvedena na trh. Dohoda uzavřená podle věty první je součástí návrhu na zápis.

(vzor č. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

(vzor č. 2 přílohy č. 6 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

nebo

Výrobce prostřednictvím distributorů (§ 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky) zajistí, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení odděleného sběru.

Distributor informuje při prodeji elektrozařízení konečného uživatele o způsobu zajištění odděleného sběru.

Poslední prodejce zajistí, aby spotřebitel (§ 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele) měl při nákupu elektrozařízení možnost odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití.

Zbavit se elektroodpadu nebo elektrozařízení pocházejícího z domácností smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle bodu 5.7.7 (§ 371 zákona) nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Elektrozařízení z míst zpětného odběru a elektroodpad z míst odděleného sběru musí být předán pouze zpracovateli podle bodu 5.7.7 (§ 371 zákona), není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito.

Způsob provedení zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu a jejich předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití nebo materiálové využití elektrozařízení nebo jejich komponentů, nebo materiálové využití elektroodpadu.

5.7.7 Zpracování elektroodpadu (§ 371 zákona)

Výrobce elektrozařízení vytvoří systém pro zpracování elektroodpadu za použití nejlepších dostupných technik (zákon č. 25/2008 Sb., o integrované prevenci) jeho zpracování, využívání a materiálového využívání.

Výrobce elektrozařízení poskytne zpracovatelům elektroodpadu veškeré informace, které jsou nutné k jeho zpracování, především údaje o obsažených nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a materiálového využití elektroodpadu, případně způsobu jejich odstranění. Tyto informace výrobce elektrozařízení poskytne pro každý typ nového elektrozařízení do jednoho roku od data uvedení výrobku na trh.

Informace poskytne v návodech na použití nebo na technickém nosiči dat nebo prostředky dálkové komunikace.

Zpracovatel elektroodpadu je povinen:

- a) provozovat zařízení ke zpracování elektroodpadu v souladu s jeho provozním řádem a plnit další povinnosti oprávněné osoby,
- b) přednostně odstranit z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené vyhláškou č. 352/2005 Sb. (bod 5.7.7.2),
- c) skladovat a zpracovávat elektroodpad v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou č. 352/2005 Sb. (bod 5.7.7.1),
- d) zajistit využití elektroodpadu v souladu s bodem 5.7.8,
- e) vést v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 352/2005 Sb. evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení (bod 5.7.7.3) [\(změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0\)](#).

Rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas k provozu zařízení ke zpracování elektroodpadu a s jeho provozním řádem (§ 14 odst. 1 zákona), musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle písmem b) a c) a bodu 5.7.8.

Elektroodpad může být převezen přes hranice ke zpracování v souladu s předpisy Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství a v souladu s devátou částí zákona (přeshraniční přeprava odpadů – bod 10.0). Zpracování elektroodpadu ve státě, který není členským státem Evropské unie, lze zahrnout do plnění požadavků stanovených v bodě 5.7.8, doloží-li vývozce, že využití, opětovné použití nebo materiálové využití proběhlo za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými zákonem o odpadech.

Tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti zpracovatele stanovené zvláštním právním předpisem (zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší – část D) pro zacházení s regulovanými látkami.

5.7.7.1 Technické požadavky na skladování elektroodpadů (§ 9 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Skladování elektroodpadů musí splňovat obecné požadavky na shromažďování (soustřeďování) odpadů podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady). Sklady elektroodpadů musí být dále vybaveny v souladu s technickými požadavky stanovenými v příloze č. 40 a provozovány podle provozního řádu.

Při skladování a manipulaci s elektroodpady s obsahem nebezpečných nebo regulovaných látek podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci) nesmí dojít k poškození částí obsahujících nebezpečné nebo regulované látky a k úniku těchto látek. Elektroodpady, které obsahují nebezpečné nebo regulované látky, se přepravují tak, aby se zabránilo jejich poškození nebo rozbití a úniku nebezpečných nebo regulovaných látek (evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.).

Provozovatelé skladů vedou o převzatých elektroodpadech nebo jejich částech odeslaných ke zpracování průběžnou evidenci.

5.7.7.2 Technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí elektroodpadů a na zpracování elektroodpadů

(§ 10 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Zpracovatelé elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o převzatých elektroodpadech a o způsobech jejich zpracování (bod 5.7.7.3), postupují podle provozního řádu a vedou provozní deník zařízení podle přílohy č. 40. Při demontáži elektroodpadů se postupuje v souladu s provozním řádem a přednostně se z nich odstraní části a materiály uvedené v příloze č. 40.

5.7.7.3 Způsob vedení průběžné evidence a způsob ohlašování elektroodpadů

(§ 11 vyhlášky č. 352/2005 Sb.)

Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o elektroodpadech a jiných odpadech a způsobech nakládání s nimi za elektroodpady a jiné odpady vlastní a za elektroodpady a jiné odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh elektroodpadu a jiného odpadu zvlášť. Tato průběžná evidence obsahuje:

- množství vzniklých odpadů (u vyřazených elektrozařízení a jiných odpadů - název, katalogové číslo a kategorie odpadu (vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů)). U odpadů vzniklých při zpracování vyřazených elektrozařízení - název, číslo a kategorie odpadu podle přílohy č. 41 – tabulka č. 1),
- způsob nakládání s odpady (přitom se použije příloha č. 41),
- množství odpadů předaných k dalšímu využití nebo odstranění a identifikační údaje oprávněných osob, kterým byly odpady předány podle přílohy č. 41,
- množství přijatých odpadů (u vyřazených elektrozařízení a jiných odpadů - název, katalogové číslo a kategorie odpadu podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů); u odpadů vzniklých při zpracování vyřazených elektrozařízení - název, číslo a kategorie odpadu podle přílohy č. 41 – tabulka č. 1), údaje o původci nebo oprávněné osobě, od které byly odpady přijaty, včetně identifikačních údajů podle přílohy č. 41,
- datum a číslo zápisu, jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje naplnění shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo převzetí odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě.

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu. U zařízení pro mobilní sběr odpadů se hlášení zasílá obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona (bod 7.1.2) vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s vlastními i převzatými elektroodpady za uplynulý rok na formuláři uvedeném v příloze č. 41. **Formulář uvedený v příloze č. 41 se použije i pro hlášení o roční produkci a nakládání s odpady jinými, než jsou elektroodpady, jejichž ohlašování je povinné podle § 39 odst. 1 zákona.**

Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s vlastními i převzatými elektroodpady za uplynulý rok na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 41.

Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů na formuláři uvedeném v příloze č. 8 vyhlášky se poprvé zasílá příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností ([změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0](#)).

5.7.8 Využívání elektroodpadu

(§ 37m zákona)

Výrobce elektrozařízení vytvoří systém, podle kterého bude zajištěno využití elektroodpadu navazující na zpětný odběr elektrozařízení nebo oddělený sběr elektroodpadu.

Zpětně odebraná a odděleně sebraná elektrozařízení se před předáním zpracovateli přednostně opětovně použijí jako celek. Opětovně lze použít pouze elektrozařízení či jejich komponenty, které splňují požadavky příslušných právních předpisů (například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití elektroodpadu předaného zpracovatelům v souladu s § 37k odst. 5 zákona minimálně v tomto rozsahu:

- a) u elektrozařízení uvedeného v bodě 5.7.1 ve skupinách 1 a 10 v rozsahu 80 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti,
- b) u elektrozařízení uvedeného v bodě 5.7.1 ve skupinách 3 a 4 v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 65 % jeho průměrné hmotnosti,
- c) u elektrozařízení uvedeného v bodě 5.7.1 ve skupinách 2, 5, 6, 7 a 9 v rozsahu 70 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 50 % jeho průměrné hmotnosti,
- d) u výbojek a zářivek opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 80 % jejich hmotnosti.

5.7.9 Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností

(§ 37n zákona)

Je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, výrobce elektrozařízení je povinen financovat zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38 zákona, jedná-li se o elektrozařízení, jehož je výrobcem podle zákona o odpadech. Tyto vynaložené náklady se při prodeji nových elektrozařízení odděleně neuvádějí.

Před uvedením elektrozařízení po dni 31. srpna 2005, je výrobce povinen poskytnout záruku prokazující, že nakládání s veškerým elektroodpadem bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo odevzdáno v rámci systému zpětného odběru vytvořeného a provozovaného podle § 37k a 38 zákona. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností samostatně (§ 37h odst. 1 písm. a zákona), poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 352/2005 Sb.). Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem MŽP k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani exekuce, ani zahrnuty do **majetkové** podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění

6.0 Zpětný odběr některých výrobků

(§ 38 zákona)

Zpětným odběrem se rozumí odebírání použitých výrobků povinnými osobami od spotřebitelů (§ 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele) bez nároku na úplatu za účelem jejich využití nebo odstranění.

Povinnost zpětného odběru se vztahuje na:

- oleje jiné než surové minerální oleje a surové oleje z živičných nerostů, přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních olejů, jsou-li tyto oleje podstatnou složkou těchto přípravků,
- elektrické akumulátory,
- galvanické články a baterie,
- výbojky a zářivky,
- pneumatiky,
- elektrozařízení pocházející z domácností (§ 37g písm. f) zákona, tj.:
použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání.

Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků nabídnutých ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvedené výrobky vyrábí nebo uvádí na trh v České republice výrobky zahraničního výrobce (povinná osoba), a to bez ohledu na výrobní značku a do výše, které za vykazované období vyrobí nebo doveze. Na zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností se vztahuje bod 5.7.9 (§ 37n zákona).

Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává uvedené výrobky spotřebiteli, (poslední prodejce) zajistit, aby byl spotřebitel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků.

Výrobce elektrozařízení dále zajistí informování spotřebitele o

- a) požadavku, aby elektrozařízení nebyla odstraňována spolu se směsným komunálním odpadem, ale byla fyzickými osobami odkládána na místech k tomu určených nebo v místech jejich zpětného odběru,
- b) jejich úloze v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadu,
- c) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a na lidské zdraví.

Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží.

Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

Zpětný odběr musí být proveden bez nároku na úplatu za tento odběr od spotřebitele. Místa zpětného odběru musí být pro spotřebitele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru

vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem spotřebitele bez jeho nadměrného zatížení.

Zpětný odběr použitého výrobku lze odmítnout v případě, že použitý výrobek z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí (například vyhláška č. 184/1999 Sb., kterou se stanoví postup hodnocení rizika nebezpečných chemických látek pro zdraví člověka, vyhláška č. 89/2001 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací podle kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli). Provozovatel místa zpětného odběru použitých výrobků je povinen na požádání spotřebiteli vystavit potvrzení o zpětném odběru výrobku s náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 237/2002 Sb. o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků).

Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu se zákonem o odpadech a prováděcími právními předpisy, a to do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odebrány.

Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném § 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb. a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu ŽP do 31. března ([změny ve způsobu ohlašování od roku 2009 – viz kapitola 15.0](#)).

Poznámka: ***Část zákona o odpadech, která upravuje zpětný odběr výrobků je účinná od 23.2.2002 s výjimkou chladniček používaných v domácnostech (ty jsou povinné od 1.1.2003).***

6.1 Podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru (vyhláška č. 237/2002 Sb.)

Vyhláška o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru se vztahuje na všechny výrobky uvedené v § 38 odst. 1 písm. a) až e) zákona. Na elektrozařízení pocházející z domácností [§ 38 odst. 1 písm. f) zákona] se vztahují pouze ustanovení § 1 odstavce 3 a § 3 vyhlášky.

Zpětný odběr se nevztahuje na výrobky, se kterými bylo nakládáno jako s odpadem (§ 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech) již před jejich předáním povinné osobě.

Na nakládání s odpady, které se ze zpětně odebraných použitých výrobků staly předáním provozovateli zařízení k jejich využití nebo odstranění, se vztahují povinnosti stanovené v zákoně o odpadech a prováděcích právních předpisech k němu.

Pokud je výrobek součástí funkčního celku, považuje se za povinnou osobu k jeho zpětnému odběru výrobce výrobku nebo dovozce funkčního celku.

Zajištění informovanosti prodejce a spotřebitele

Povinná osoba obvyklým způsobem (např. v průvodní dokumentaci, na dodacím listu, letákem nebo elektronicky - internetem) zajistí informace o možnostech zpětného odběru svého výrobku právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v § 38 odst. 1 zákona spotřebiteli, (dále jen "poslední prodejce").

7.0 Evidence a ohlašování odpadů a zařízení

(§ 39 zákona, vyhláška č. 383/2001 Sb.)

Poznámka: Zákon č. 25/2008 Sb., o integrované prevenci, přinesl změny i v ohlašovacích povinnostech podle zákona o odpadech. Jedná se o změny ve způsobu ohlašování. Nově budou ohlašovací povinnosti plněny prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Poprvé bude toto plnění za rok 2009. Kdo a kdy bude plnit ohlašovací povinnosti podle nové úpravy je uvedeno v kapitole 15.0.

7.1 Evidence a ohlašování odpadů

7.1.1 Evidence odpadů

Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za odpady vlastní a za odpady převzaté. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně.

Průběžná evidence obsahuje:

- množství vzniklého odpadu (název, katalogové číslo a kategorie odpadu),
- způsob naložení s odpadem (využití nebo odstranění vlastními prostředky, předání k využití nebo odstranění jiné oprávněné osobě), kódy nakládání s odpadem jsou uvedeny v příloze č. 12,
- množství předaného odpadu k dalšímu využití nebo odstranění a identifikační údaje oprávněných osob, kterým byl odpad předán, (IČ, název provozovny, adresa provozovny, kód ORP (SOP) a IČZÚJ provozovny, je-li oprávněnou osobou právnická osoba, popř. jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, je-li oprávněnou osobou fyzická osoba; identifikační číslo oprávněné osoby),
- množství přijatého odpadu (název, katalogové číslo a kategorie odpadu) a identifikační údaje původce nebo oprávněných osob, od nichž byl odpad přijat, včetně identifikačních údajů fyzických osob, od nichž byl přijat některý z odpadů, na které se vztahuje zvláštní evidence (např. barevné kovy, bod 4.4.),
- datum a číslo zápisu, jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje **naplnění** shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo **převzetí** odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o **nepřetržitý** vznik odpadů, vede se průběžná evidence v týdenních intervalech. Při periodickém svozu komunálního odpadu v měsíčních intervalech.

Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi), nevedou výše uvedenou evidenci odpadů podle vyhlášky č. 383/2001 Sb. (bod 5.7.7.3)

Vzory pro vedení průběžné evidence odpadů

Evidenci odpadů lze při splnění výše uvedených požadavků vést libovolným způsobem. Lze použít pro každý druh odpadu vlastní kartu (příloha č. 13), což je výhodné při větším množství produkováných odpadů, nebo je možné použít vzor pro ohlašování odpadů a vést veškerou produkci odpadů na jednom formuláři (příloha č. 14).

7.1.2 Ohlašování odpadů

Původci a oprávněné osoby v případě, že produkují nebo nakládají s **více než 50 kg nebezpečných odpadů** za kalendářní rok nebo s **více než 50 tunami ostatních odpadů** za kalendářní rok, jsou povinni zasílat každoročně **do 15. února** následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

Hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok se zasílá na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 14. Provozovatelé čistíren odpadních vod (bod 5.4) k tomuto hlášení o produkci a nakládání s kaly z čistíren odpadních vod doplňují hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok o údaje uvedené na listu č. 3 přílohy č. 14.

Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok na formulářích, jejichž vzor je uveden v přílohách č. 20A a 20B vyhlášky č. 383/2001 Sb.

Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok podle zvláštního právního předpisu (vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi). Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů se zasílá na formuláři uvedeném v příloze č. 41 příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností poprvé za rok 2006. (bod 5.7.7.3)

Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu. V případě mobilních zařízení se ohlašování provádí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa nakládání s odpadem. U zařízení pro mobilní sběr odpadů se ohlašování provádí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla firmy, která provozování mobilního zařízení zajišťuje. V případě, že firma má provozovnu a provoz mobilního zařízení je zajišťován touto provozovnou, zasílá roční hlášení o odpadech tato provozovna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností místně příslušnému podle sídla provozovny. Stavební firma zasílá jedno roční hlášení za všechny stavby realizované na území jednoho obecního úřadu obce s rozšířenou působností tomuto úřadu souhrnně.

Obce zasílají hlášení o roční produkci komunálních odpadů a jim podobných odpadů z nevýrobní činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, které se zapojily do systému nakládání s komunálním odpadem stanoveného obcí obecně závaznou vyhláškou a způsobech nakládání s nimi za uplynulý rok na formulářích uvedených v příloze č. 15.

Obecní úřady obce s rozšířenou působností pouze kontrolují úplnost a správnost hlášení obdržených od oprávněných osob, doplňují chybějící údaje a bez provádění sumarizace, tj. v původní obdržené verzi, je zasílají hlášení MŽP, [Českému statistickému úřadu](#) a příslušnému krajskému úřadu.

7.2 Evidence a ohlašování zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů

(§ 39 odst. 3-6 zákona)

Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadu včetně zařízení podle bodu 4.2.4.1 (zařízení, která nejsou určena k nakládání s odpady - § 14 odst. 2 zákona) a dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3 zákona, jsou povinni zaslat údaje o tomto zařízení nebo dopravní firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, u mobilních zařízení a dopravců podle sídla nebo bydliště provozovatele, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu tohoto zařízení nebo dopravní firmy. U zařízení již provozovaných ke dni 1.1.2002 je termín do 30.6. 2002.

Formulář hlášení je uveden v příloze č 16.

Dopravci odpadů zasílají příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností údaje o dopravní firmě na formuláři uvedeném v příloze č. 29.

Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy k 31. prosinci předchozího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa skládky. Tyto údaje musí být doloženy výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky.

Formulář hlášení je uveden v příloze č 17.

Obce a osoby oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů jsou povinny zasílat údaje o jimi užívaných shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech a skladech odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle shromažďovacího nebo sběrového místa nebo místa skladu odpadů, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu shromažďovacího nebo sběrového místa nebo skladu odpadů nebo u shromažďovacích nebo sběrových míst nebo skladů ke dni 1.1.2002 již provozovaných do 30.6.

2002. Formulář hlášení je uveden v příloze č. 18.

Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu a stavu převzatých autovraků a o způsobech jejich zpracování a provozovatelé zařízení k oddělenému sběru, zpracování, využití a odstraňování elektroodpadu jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

7.3 Evidence a ohlašování PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(§ 39 odst. 8 zákona)

Podnikatelé, kteří provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci podle § 26 písm. c) zákona nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. d) zákona, nebo vlastní nebo drží PCB definované v § 26 písm. a) zákona nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek podle § 27a odst. 1 zákona, jsou povinni vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a oznámit tuto skutečnost ministerstvu nejpozději do 12.2.2009, pokud tak již neučinili. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto podnikatelé povinni ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně

došlo. Způsob ohlašování změn v evidovaných skutečnostech stanoví prováděcí právní předpis. Tato povinnost se nevztahuje na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví či zdravotnictví.

Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob ohlašování odpadů perzistentních organických znečišťujících látek, a způsob ohlašování změn v jejich evidenci.

7.4 Evidence při přepravě nebezpečných odpadů (§ 40 zákona)

Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

Odesílatel odpadu je povinen:

- přiložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,
- zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,
- informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí. Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni archivovat evidenci po dobu nejméně 5 let.

Účastníci přepravy nebezpečných odpadů vedou evidenci o přepravě nebezpečných odpadů na evidenčním listě uvedeném v příloze č. 19. Evidence o přepravě nebezpečných odpadů se vede pro každou přepravu samostatně.

10.0 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 53 zákona)

Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen "přeshraniční přeprava odpadů").

Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je MŽP.

Podrobnosti k přeshraniční přepravě odpadů jsou uvedeny v § 5 a 6 a přílohách č. 3 a 4 vyhlášky č. 381/2001 Sb., katalog odpadů, ve znění vyhlášky č. 503/2004 Sb.

Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

10.1 Přeshraniční přeprava odpadů

(§ 54 zákona)

Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.

Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.

Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.

10.2 Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(§ 55 zákona)

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů), a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením je pouze oznamovatel.

Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) pro jednotlivé druhy přepravy.

10.3 Souhlas, zákazy a námitky

(§ 56-56a zákona)

Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů).

Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady (§ 181e odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon), nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů na úseku odpadového hospodářství, ministerstvo zakáže oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.

Rozklad proti rozhodnutí MŽP, které bylo vydáno podle výše uvedených odstavců, nemá odkladný účinek.

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu:

Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 56 zákona.

V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 tohoto předpisu ES o přepravě odpadů.

10.4 Finanční záruka a pojištění

(§ 57 zákona)

Finanční záruka podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů musí být složena nebo odpovídající pojištění podle tohoto předpisu musí být prokázáno při podání oznámení podle § 56 odst. 1 zákona. Ministerstvo může povolit složení finanční záruky nebo prokázání odpovídajícího pojištění nejpozději k okamžiku zahájení přepravy. Prostředky finanční záruky lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů.

Finanční záruku nebo pojištění schvaluje ministerstvo. Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo pojištění je v souladu s přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů dostatečné, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel.

10.5 Povinnost vrácení odpadů

(§ 58 zákona)

Ministerstvo může uložit rozhodnutím povinnost:

- a) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 22 odst. 2 předpisu ES o přepravě odpadů (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů),
- b) využití nebo odstranění odpadů podle čl. 22 odst. 3 předpisu ES o přepravě odpadů,
- c) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,
- d) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. b) předpisu ES o přepravě odpadů,
- e) využití nebo odstranění odpadů příjemcem podle čl. 24 odst. 3 písm. a) předpisu ES o přepravě odpadů,
- f) využití nebo odstranění odpadů jinou osobou než oznamovatelem nebo příjemcem podle čl. 24 odst. 5 předpisu ES o přepravě odpadů.

Pokud ministerstvo zajistí splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 předpisu ES o přepravě odpadů, může uložit rozhodnutím osobám, které odpovídají za přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přepravu, povinnost uhradit náklady na dopravu, využití, odstranění a na uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit provedení úhrady těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 předpisu ES o přepravě odpadů zajistí, hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byl odpad zjištěn. Obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží

rozhodnutím úhradu takto vynaložených nákladů osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu odpovídají. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

Rozklad proti rozhodnutí ministerstva nemá odkladný účinek.

10.6 Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

(§ 59 zákona)

Okamžikem, kdy MŽP obdrží kopii [průvodního dokladu](#) s vyplněným datem přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu [přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů](#) (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů) před uplynutím lhůty pro podání odvolání, se oznamovatel vzdává práva odvolání (rozkladu) proti souhlasu MŽP.

10.7 Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států

(§ 60 zákona)

Ministerstvo financí může stanovit vyhláškou celní úřady pro přeshraniční přepravu odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států.

10.8 Aktuální změny v přeshraniční přepravě odpadů

Dnem 12.7.2007 se přeshraniční přeprava odpadů řídí novým nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č.1013/2006, o přepravě odpadů. Nové nařízení platí v České republice přímo a české předpisy upravují přeshraniční přepravu odpadu na základě zmocnění uvedeného v nařízení 1013/2006, případně v oblastech, které toto nařízení přímo neupravuje.

Nařízení je přímo použitelné ve všech členských státech EU a bylo vydáno v oficiálních jazycích všech členských států. Česká verze nařízení 1013/2006 je přístupná na oficiálních stránkách Evropské unie na následující internetové adrese:

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/oj/2006/l_190/l_19020060712cs00010098.pdf

Nařízení 1013/2006 přináší řadu změn ve srovnání s nařízením Rady (EHS) č.259/93, o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a její kontrole. Dochází k zásadní změně u tzv. "barevných seznamů". Místo tří seznamů (zeleného, žlutého a červeného) se budou používat seznamy dva, které budou mít většinou nové kódy, odpovídající přílohám VIII a IX Basilejské úmluvy. Velmi zásadní pro dopravce jsou také změny v požadavcích na doklady, které mají provázet přeshraniční přepravu odpadů. Nařízení je v ČR v plném rozsahu závazné a přímo použitelné.

Z hlediska pravidel pro přepravu odpadů do ČR, z ČR a přes ČR jsou zásadní zejména následující změny:

- Odpady určené k využití jsou rozděleny do dvou seznamů, tzv. „zeleného“ a „žlutého“. „Zelený“ seznam tvoří příloha III nařízení č. 1013/2006, která obsahuje odpady uvedené v příloze IX Basilejské úmluvy (odpady označené kódem B a čtyřciferným číslem) a další „zbytkové“ odpady zeleného seznamu (označené kódem začínajícím písmenem G). „Žlutý“ seznam tvoří příloha IV nařízení č. 1013/2006, která obsahuje odpady uvedené v přílohách II a VIII Basilejské úmluvy (odpady označené kódem A a čtyřciferným číslem) a další „zbytkové“ odpady žlutého a červeného seznamu (označené kódem

- začínajícím písmenem A nebo R). Odpady určené k využití bude po 12. 7. 2007 pro účely přeshraniční přepravy nutno označovat kódy podle přílohy III nebo IV nařízení č. 1013/2006.
- K přepravě odpadů určených k využití uvedených v „zeleném“ seznamu v rámci EU nadále obecně není třeba písemného souhlasu. Toto pravidlo má však mnoho výjimek: Podle přechodných ustanovení uvedených v čl. 63 nařízení č. 1013/2006 je písemný souhlas třeba k přepravě těchto odpadů do Polska, Slovenska, Lotyšska, Bulharska a Rumunska. Vývoz odpadů zeleného seznamu do třetích zemí podléhá přísným omezením. V současné době EK připravuje seznam zemí a kontrolních režimů, které je nutné aplikovat při přepravě odpadů zeleného seznamu do jednotlivých třetích zemí (není-li tato přeprava zakázána).
 - Nově je v příloze VII nařízení č. 1013/2006 závazně stanovena forma a obsah dokladu, který musí doprovázet zásilky zeleného seznamu, k nimž není třeba souhlasu. Tento doklad musí podepsat osoba, která přepravu zařizuje, a po ukončení přepravy příjemce odpadu. Podle čl. 18 nařízení č. 1013/2006 musí být uzavřena smlouva o využití příslušných odpadů „zeleného“ seznamu a o zajištění jejich zpětného převzetí pro případ, že přepravu odpadů nebo jejich využití nelze dokončit podle plánu. Smlouva musí být účinná nejpozději ode dne zahájení přepravy a na vyžádání musí být poskytnuta dotčeným příslušným úřadům.
 - K přepravě odpadů určených k využití uvedených ve „žlutém“ seznamu je vždy třeba písemného souhlasu příslušných úřadů ve všech zemích, které jsou přepravou odpadů dotčeny (tzv. „tichý souhlas“ může udělit pouze země tranzitu).
 - Vývoz odpadů, považovaných za nebezpečné, do třetích zemí je zakázán (podrobnosti stanoveny v čl. 36 ve spojení s přílohou V nařízení č. 1013/2006).
 - Z procedurálního hlediska dochází k významné změně v náležitostech oznámení: nařízení č. 1013/2006 stanoví nový Formulář oznámení a Průvodní doklad podle příloh IA a IB nařízení 1013/2006.
 - Tyto přílohy budou v nejbližší době novelizovány (harmonizovány s formuláři Basilejské úmluvy a OECD). Poté, kdy bude konečná verze Formuláře oznámení a Průvodního dokladu vyhlášena v Úředním věstníku Evropské unie, bude zajištěno vydání formulářů distribuční společností SEVT, a.s.
 - Do té doby je nutné, aby si oznamovatel vytiskl formuláře pro podávání oznámení z webových stránek MŽP. Čísla formulářů budou ministerstvem přidělována po doručení oznámení.

Příloha II nařízení č. 1013/2006 stanoví v části 1 a 2 náležitosti, které mají být v oznámení vždy obsaženy. Část 3 přílohy II obsahuje výčet doplňkových informací a dokumentace, které mohou dotčené příslušné orgány (tedy i Ministerstvo životního prostředí) požadovat navíc.

Nařízení č. 1013/2006 přináší i další změny týkající se podávání oznámení a vydávání souhlasů, základní postup však zůstává zachován: český oznamovatel podává oznámení Ministerstvu životního prostředí, v příslušném počtu kopií a v jazycích přijatelných pro všechny dotčené státy. Ministerstvo životního prostředí oznámení postoupí příslušným orgánům ostatních dotčených států.

Přeprava odpadů k odstranění do ČR je nadále zakázána. Z ČR do jiných členských zemí je možné přepravu odpadů k odstranění povolit jen v případě, že v ČR není k dispozici vhodné zařízení. Přeprava odpadů k odstranění do třetích zemí je zakázána.

11.0 Sankce

(§ 66-68 zákona)

11.1 Pokuty fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám

Pokutu do výše:

- **300 000 Kč** uloží obecní úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu se zákonem o odpadech.
- **1 000 000 Kč** uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která:
 - nevede evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,
 - nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - neumožní kontrolním orgánům výkon kontrolní činnosti nebo neposkytne pravdivé nebo úplné informace související s nakládáním s odpady,
 - nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví nebo,
 - [jako vlastník PCB, odpadů PCB nebo jako vlastník anebo provozovatel zařízení obsahujícího PCB nezašle v rozporu s § 27 odst. 8 zákona ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB, plán dekontaminace zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010 nebo v rozporu s § 27 odst. 9 zákona nevypracuje seznam vlastněných, případně provozovaných zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, nebo jej nezašle do 31. prosince 2008 ministerstvu.](#)
- **10 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
 - nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,
 - předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není oprávněna,
 - převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,
 - provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,
 - nevede ve stanoveném rozsahu evidenci PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci,
 - nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem,
 - neustanoví za stanovených podmínek (původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s NO v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel skládky NO nebo KO) odpadového hospodáře,

- vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena,
 - [neprovede dekontaminaci nebo neodstraní zařízení podle § 27 odst. 1 zákona do 31. prosince 2010,](#)
 - [☒](#).
- **50 000 000 Kč** uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která
- zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) (vymezení pojmu nebezpečného odpadu) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,
 - nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,
 - ředí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,
 - nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,
 - ukládá na skládku odpady, které jsou zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodržuje stanovené podmínky,
 - neplní stanovené povinnosti při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními,
 - [poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů \(Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů\) nebo neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle tohoto předpisu ES nebo podle části deváté zákona \(§ 53-60 - bod 10.0\), nebo](#)
 - [nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách \(Nařízení EP a Rady \(ES\) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS. Nařízení Rady \(ES\) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení EP a Rady \(ES\) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách\) nebo nevede evidenci o odpadech perzistentních organických znečišťujících látek nebo neohlašuje údaje podle § 39 odst. 8 zákona.](#)
- **1 000 000 Kč** uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou zákonem o odpadech nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě zákona o odpadech.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl. Pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle stejné povinnosti, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení. Pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný celní úřad. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce.

O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje MŽP. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

Uložení pokuty za porušení povinností vyplývajících ze zákona odpadech nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

11.2 Přestupky

(§ 69 zákona)

Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem,
- b) odloží elektrozařízení mimo místa k tomu určená nebo mimo místa jejich zpětného odběru.

Inspekce uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že:

- a) převezme odpad do svého vlastnictví,
- b) [přepravuje odpad v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů \(Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů\)](#) nebo uskuteční přeshraniční přepravu odpadů v rozporu s povolením,
- c) soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustřeďování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě.

12.0 Výkon veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo zdravotnictví,
- Ministerstvo zemědělství,
- Česká inspekce životního prostředí,
- celní úřady,
- Policie České republiky,
- orgány ochrany veřejného zdraví,
- krajské úřady,
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- obecní úřady a újezdni řady.

Dále jsou uvedeny nejčastější oblasti působení vybraných úřadů veřejné správy.

12.1 Ministerstvo ŽP

(§ 72 zákona)

- je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,
- vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,
- [vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,](#)
- [vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů a podle části deváté zákona \(§ 53-60 – bod 10.0\),](#)
- pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření,
- zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu.

12.2 Celní orgány

(§ 77 zákona)

Celní úřady (zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky):

- kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,
- kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,
- předávají podněty MŽP k uplatnění vrchního státního dozoru,
- ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31 odst. 5 zákona a zda je dovážené zboží označeno podle § 31 odst. 2 zákona.

Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují:

- zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů, zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů,
- zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech,

- zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,
- zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s [přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů](#) a zákonem o odpadech.

Při kontrolách jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení [přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů](#) nebo zákona o odpadech, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

Zjistí-li celní úřad, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle [přímo použitelného předpisu ES o přepravě odpadů](#) nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušení přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené.

Pokud došlo k porušení výše uvedených právních předpisů, může celní úřad stanovit kauci ve výši od 10 000 Kč do 50 000 Kč.

Nesloží-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce (zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě), požadovanou kauci, jsou celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty inspekci. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

Při výběru kauce jsou celní úřady povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokol o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů inspekci, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá celní úřad a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí a doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den inspekci v místě působnosti celního úřadu.

Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě. Vozidlo, které bylo celními úřady znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti, se dopravci vydá až po zaplacení požadované kauce nebo po zaplacení pokuty uložené inspekci za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti celními úřady. Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce o porušení uvedených povinností dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení došlo.

Celní úřady zboží nepropustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 13/1993 Sb.), jestliže:

- zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,
- zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle [přímo použitelným předpisem ES o přepravě odpadů](#), podle zákona o odpadech a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,
- vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo
- dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v § 31 odst. 5 zákona nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 31 odst. 2 zákona.

V případě, že celní úřad rozhodne o nepropuštění do navrženého režimu, jsou povinny právnické i fyzické osoby vyvézt neprodleně odpad zpět do státu, který není členským státem Evropské unie.

V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní úřad o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

12.3 Orgány ochrany veřejného zdraví

(§ 75 zákona)

- jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle zákona o odpadech v oblasti ochrany lidského zdraví,
- hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,
- vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů.

12.4 Kraje

(§ 78 zákona)

Kraj a krajský úřad:

- vyhláší obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,
- uděluje souhlas k provozování zařízení a k plánu úprav skládky,
- uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady,
- stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností
- uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady,
- rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 považuje za odpad, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního úřadu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti,
- uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 16 odst. 3 (bod 4.2.5) v množství větším než sto tun nebezpečného odpadu za rok,

- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 zákona původci, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok,
- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 18 odst. 2 zákona,
- může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout,
- vede, pravidelně aktualizuje a zveřejňuje seznam osob oprávněných ke zpracování autovraků a doplňuje informační systém sledování toků vybraných autovraků způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách; v rozhodnutí může stanovit podmínky.

Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence, v případě, že:

- dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu,
- provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech nebo provozovatel skládky nemá vytvořenou finanční rezervu podle § 49 až 51 zákona a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo
- právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje povinnosti stanovené zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

12.5 Obecní úřady obcí s rozšířenou působností (§ 79 zákona)

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

- uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady v množství do 100 tun ročně,
- uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 zákona, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. j) zákona,
- na požádání podává informace žadatelům o sídle zařízení vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu,
- kontroluje, jak jsou právnickými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná,

- ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinností podle § 66 odst. 2 a 5 zákona; může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy rozhodnutím,
- může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,
- uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,
- **zajišťuje bezpečné uskladnění odpadu podle § 58 odst. 3 zákona.**

Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady, který spadá do jeho kompetence, v případě, že osoba, které byl souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména:

- ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,
- v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,
- k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,
- ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů.

12.6 Obecní úřad

(§ 80 zákona)

Obecní úřad:

- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu se zákonem o odpadech,
- kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky.

12.7 Policie České republiky

(§ 77a zákona)

Policie České republiky:

- a) v rámci pohraničního odbavování a v pásmu do 25 km od státních hranic (§ 2 zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic)) zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nelegální přeshraniční přepravě odpadů do České republiky,
- b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celních úřadů k provedení vlastních nápravných opatření,
- c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky orgánům inspekce a celních úřadů.

Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění těchto úkolů postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů (například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích).

Policie České republiky si při plnění těchto úkolů může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

12.8 Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(§ 81 zákona)

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci MŽP a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti:

- vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních právních předpisů. Za škody při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát,
- požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,
- odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci MŽP a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti:

- prokázat se průkazem,
- zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,
- před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,
- respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,
- pořizovat protokol o provedené kontrole,
- šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

12.9 Inspekce

(§ 76 zákona)

Inspekce:

- kontroluje, jak jsou PO, FO oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,
- dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- kontroluje, zda osoby využívající vytěžené zeminy, hlušiny nebo sedimenty z říčních toků nebo vodních nádrží jako materiál k zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu, mají doklady, které osvědčují, že vyhovují limitům pro jejich využití k zavážení podzemních prostor a k terénním úpravám,
- kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem ES o perzistentních organických znečišťujících látkách a zákonem.

V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle právních předpisů EU upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci EU, do něj a z něj a jejich kontrolu a podle zákona o odpadech, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

15.0 Plnění ohlašovacích povinností prostřednictvím integrovaného systému

(§ 82 zákona, § 18 zákona č. 25/2008 Sb.)

Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství podle § 16 odst. 1 písm. g), § 18 odst. 1 písm. j), § 19 odst. 1 písm. e), § 20 písm. e), § 37a odst. 4 písm. b), § 37b odst. 1 písm. g), § 37c odst. 1 písm. h), § 37h odst. 2, § 37l odst. 3 písm. e), § 38 odst. 10 a § 39 odst. 2, 3, 5 a 8 zákona o odpadech (*tj. veškeré dosavadní ohlašování správním orgánům*) se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb. o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (dále jen zákona o IRZ).

Časové rozlišení způsobu ohlašování - § 18 zákona č. 25/2008 Sb.:

1. **Povinné subjekty** (tj. subjekty podléhající plnění ohlašovacích povinností), *které jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona o IRZ*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009.

⇒ tj. provozovatelé, kteří mají ohlašovací povinnost podle zákona č. 25/2008 Sb.

2. **Povinné subjekty, které jsou zároveň provozovateli činností podle přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006**, a nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2010. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

⇒ tj. provozovatelé, kteří provozují činnosti podle přílohy č. I nařízení EP 166/2006.

3. **Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti, které nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí** podle bodu 1 nebo 2, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2011. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 až 2010 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

⇒ tj. všechny ostatní subjekty.

16.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 185/2001 Sb.
Zákon o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Částka	71	vydaná dne 14.6.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2003	§ 31 odst. 5, § 38 odst. 3 až 9
	14.6.2001	(dnem vyhlášení) část šestnáctá
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
477/2001 Sb.	1.1.2002	zákon; mění
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
275/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
356/2003 Sb.	() zákon; ruší část čtrnáctou	
167/2004 Sb.	() zákon; mění	
188/2004 Sb.	23.4.2004	zákon; mění
188/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; část devátou (viz body 77 až 86 novely)
317/2004 Sb.	27.5.2004	zákon; mění
7/2005 Sb.	6.1.2005	zákon; mění
7/2005 Sb.	13.8.2005	zákon; mění; viz čl. IV písm. a) novely
7/2005 Sb.	1.1.2009	zákon; mění; viz čl. I písm. b) novely
106/2005 Sb.		úplné znění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění (nahrazuje finanční úřady celními úřady)
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	22.6.2006	zákon; mění
314/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. I body 19, 20, 21 a 32 novely
314/2006 Sb.	1.4.2007	zákon; mění; viz čl. I body 5, 12 a 33 novely
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
34/2008 Sb.	1.10.2008	zákon; mění; viz ust. čl. I bodu 1 novely, pokud jde o § 24 odst. 1 písm. d)

Podřazené předpisy (případné novelizace jsou uvedeny v Obsahu doprovodného CD nebo na samotném CD)	
376/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zdravotnictví o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
381/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů)
382/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě
383/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech nakládání s odpady
384/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB)
237/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků
197/2003 Sb.	Nařízení vlády o Plánu odpadového hospodářství České republiky
294/2005 Sb.	Vyhláška o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady
352/2005 Sb.	Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)

Zákon novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
565/1990 Sb.	1.1.2002	mění
352/1999 Sb.	1.1.2002	mění, též ruší část třetí
167/1998 Sb.	1.1.2002	ruší část šestou
130/1974 Sb.	14.6.2001	mění

Zákon ruší	
předpis č.	poznámka
125/1997 Sb.	
37/2000 Sb.	

Látky, které označují odpady za odpady perzistentních organických znečišťujících látek

Látka	Číslo CAS	Číslo ES
Aldrin	309-00-2	206-215-8
Chlordan	57-74-9	200-349-0
Dieldrin	60-57-1	200-484-5
Endrin	72-20-8	200-775-7
Heptachlor	76-44-8	200-962-3
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9
Mirex	2385-85-5	219-196-6
Toxafen	8001-35-2	232-283-3
Polychlorované bifenylly (PCB)	1336-36-3 a jiné	215-648-1
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl) ethan)	50-29-3	200-024-3
Chlordekon	143-50-0	205-601-3
Polychlorované dibenzo-p-dioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF)		
suma alfa-, beta- a gama-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3, 200-401-2
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2

Výstražné symboly a písmenná označení nebezpečných vlastností podle zákona č. 356/2003 Sb.

Na doprovodném CD jsou jednotlivé symboly uloženy v souborech *wmf* a *bmp* pro možnost použití při tvorbě etiket a jiných dokumentů. Symbol vložíte v MS Wordu do textu pomocí volby **Vložit** → **Obrázek** → **Ze souboru ...** → cesta k souboru (např. <D:\dokumenty\dokumenty\A-chemicke latky\Symboly\C.wmf>).

E**výbušný****O****oxidující****F+****extrémně hořlavý****F****vysoce hořlavý****T+****vysoce toxický****T****toxický****Xn****zdraví škodlivý****C****žiravý****Xi****dráždivý****N****nebezpečný pro
životní prostředí**

PŘÍRUČKA

PRO

VYUŽITÍ A OCHRANU VOD

PODLE ZÁKONA Č. 254/2001 SB.,

O VODÁCH

VODOVODY A KANALIZACE

PODLE ZÁKONA Č. 274/2001 SB.,

O VODOVODECH A KANALIZACÍCH

PRO VEŘEJNOU POTŘEBU

11.0 Sankce – přehled pokutovaných porušení

- 11.1 Pokuty za nedovolené odběry vod (§ 117 zákona)
- 11.2 Pokuty za nedovolené vypouštění odpadních nebo důlních vod (§ 118 zákona)
- 11.3 Pokuty za nedovolené nakládání se závadnými látkami (§ 119 zákona)
- 11.4 Pokuty za porušení dalších povinností (§ 116 zákona)
- 11.5 Pokuty za opakované porušení povinností (§ 123 zákona)
- 11.6 Upuštění od pokuty (§ 125 zákona)
- 11.7 Přestupky na úseku vodního hospodářství (§ 34 zákona č. 200/1990 Sb.)

12.0 Společná a přechodná ustanovení (§ 126 - 127 zákona)

13.0 Předpisy zrušené vodním zákonem

14.0 Vodovody a kanalizace

- 14.1 Související základní pojmy
- 14.2 Práva a povinnosti provozovatele
 - 14.2.1 Omezení nebo přerušení dodávky vody nebo odvádění odpadních vod
- 14.3 Neoprávněný odběr vody a vypouštění odpadních vod
 - 14.3.1 Způsob výpočtu náhrady ztrát při neoprávněném odběru vody nebo neoprávněném vypouštění odpadních vod
- 14.4 Dodávky vody a měření
 - 14.4.1 Měření dodávané vody
 - 14.4.2 Určení množství odebrané vody bez měření
- 14.5 Odvádění odpadních vod
 - 14.5.1 Měření odváděných odpadních vod
 - 14.5.2 Způsob výpočtu množství vypouštěných odpadních a srážkových vod do kanalizace bez měření
- 14.6 Ochrana vodovodních řadů a kanalizačních stok
 - 14.6.1 Ochraná pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok
 - 14.6.2 Přeložky vodovodů a kanalizací
- 14.7 Správní delikty právníků a podnikajících fyzických osob

15.0 Ukazatele a hodnoty přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod

- 15.1 Související základní pojmy
- 15.2 Náležitosti povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo do kanalizací
 - 15.2.1 Stanovení emisních limitů
 - 15.2.2 Dodržení emisních limitů
 - 15.2.3 Měření objemu vypouštěných odpadních vod a míry jejich znečištění

- Příloha č. 1 Zvlášť nebezpečné látky a nebezpečné látky
- Příloha č. 2 Minimální požadovaná četnost laboratorního měření jakosti odebíraných vod
- Příloha č. 3 [Žádost o povolení k nakládání s vodami nebo o jeho změnu \(pouze na CD\)](#)
- Příloha č. 4 [Žádost o povolení k některým vybraným činnostem nebo o jeho změnu \(pouze na CD\)](#)
- Příloha č. 5 [Žádost o stavební povolení k vodnímu dílu \(pouze na CD\)](#)
- Příloha č. 6 [Žádost o udělení souhlasu \(pouze na CD\)](#)
- Příloha č. 7 [Žádost o vyjádření \(pouze na CD\)](#)
- Příloha č. 8 Směrná čísla roční potřeby vody
- Příloha č. 9 Vzorec pro výpočet množství srážkových vod odváděných do kanalizace
- Příloha č. 10 Náležitosti kanalizačního řádu
- Příloha č. 11 Emisní standardy ukazatelů přípustného znečištění odpadních vod (Příloha č. 1 NV č. 61/2003 Sb.)
- Příloha č. 12 Minimální roční četnosti odběrů vzorků vypouštěných odpadních vod pro sledování jejich znečištění (příloha č. 4 NV č. 61/2003 Sb.)
- Příloha č. 13 Základní údaje předávané znečišťovatelem vodoprávnímu úřadu, správci povodí a pověřenému odbornému subjektu
- Příloha č. 14 *Zrušeno*
- Příloha č. 15 *Zrušeno.*

- Příloha č. 16 Období zákazu používání dusíkatých hnojivých látek, stanovení aplikačních pásem a skupin půd ohrožených erozí
- Příloha č. 17 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů *(pouze na CD)*
- Příloha č. 18 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo o jeho změnu *(pouze na CD)*
- Příloha č. 19 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) *(pouze na CD)*
- Příloha č. 20 Žádost o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů *(pouze na CD)*
- Příloha č. 21 Žádost o povolení k užívání vodních děl *(pouze na CD)*
- Příloha č. 22 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky do kanalizace nebo o jeho změnu *(pouze na CD)*
- Příloha č. 23 Poplatkové Hlášení / Přiznání za zdroj znečišťování (vypouštění odpadních vod) *(pouze na CD)*
- Příloha č. 24 Obsah havarijního plánu (podle vyhlášky č. 450/2005 Sb.)
- Příloha č. 25 Identifikační údaje a vlastnosti zvláště nebezpečných závadných látek pro účely vedení záznamů podle § 39 odst. 6 zákona a identifikační údaje a vlastnosti závadných látek uváděné v seznamu závadných látek v havarijním plánu (Příloha k vyhlášce č. 450/2005 Sb.)
- Příloha č. 26 Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla *(pouze na CD)*
- Příloha č. 27 Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami *(pouze na CD)*
- Příloha č. 28 Oznámení o užívání stavby vodního díla *(pouze na CD)*
- Příloha č. 29 Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla *(pouze na CD)*
- Příloha č. 30 Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru *(pouze na CD)*
- Příloha č. 31 Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění *(pouze na CD)*

Související právní předpisy

Přečerpávání odpadních vod nebo závadných látek z plavidel a zásobování plavidel pohonnými nebo provozními hmotami mimo přístavy je zakázáno, pokud jejich objem je v jednotlivých případech větší než 50 litrů nebo pokud tyto činnosti nezabezpečuje obslužná loď.

Na povrchových vodách v ochranných pásmech vodních zdrojů I. stupně a na nádržích určených povolením nebo rozhodnutím vodoprávního úřadu (bod 3.3.1.1 písm a) bod 4) pro chov ryb je plavba plavidel se spalovacími motory zakázána. Nejde-li o dopravně významné vodní cesty (zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě), je tato plavba zakázána na vodních nádržích a vodních tocích, které stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 241/2002 Sb., o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě).

Tento zákaz plavby se nevztahuje na plavidla Státní plavební správy, Hasičského záchranného sboru ČR, ozbrojených sil ČR, Policie ČR a správců vodních toků, pokud jsou použita ke služebním účelům, dále na plavidla použitá v souvislosti s výstavbou, údržbou nebo provozem vodních děl nebo jiných staveb na vodních tocích nebo na pozemcích při nich, plavidla osob vykonávajících povinnosti podle vodního zákona nebo plavidla použitá k nutnému zajištění zdravotní služby nebo při ochraně před povodněmi.

O výjimkách ze zákazu a omezení pro sportovní činnost rozhoduje v jednotlivých případech vodoprávní úřad po projednání se Státní plavební správou.

Kontrolu dodržování zákazu plavby plavidel se spalovacími motory na povrchových vodách, jakož i kontrolu užívání povrchových vod k plavbě s ohledem na stanovený rozsah a podmínky jejich užívání vykonává Policie České republiky a Státní plavební správa.

Povrchové vody lze užívat k plavbě jen tak, aby při tom nedošlo k ohrožení zájmů rekreace, jakosti vod a vodních ekosystémů, bezpečnosti osob a vodních děl. Rozsah a podmínky užívání povrchových vod k plavbě stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 241/2002 Sb., o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě).

3.3 Povolení, souhlas a vyjádření

3.3.1 Povolení (§ 8 zákona)

3.3.1.1 Povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami

Povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen "povolení k nakládání s vodami") je nutné:

- a) jde-li o povrchové vody a nejde-li při tom o obecné nakládání s nimi
 - k jejich odběru,
 - k jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci,
 - k využívání jejich energetického potenciálu,
 - k užívání těchto vod pro chov ryb nebo vodní drůbeže, popřípadě jiných vodních živočichů, za účelem podnikání,
 - k jinému nakládání s nimi,
- b) jde-li o podzemní vody
 - k jejich odběru,
 - k jejich akumulaci,
 - k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny,
 - k umělému obohacování podzemních zdrojů vod povrchovou vodou,
 - k jinému nakládání s nimi,

- c) k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních,
- d) k čerpání povrchových nebo podzemních vod a jejich následnému vypouštění do těchto vod za účelem získání tepelné energie,
- e) k čerpání znečištěných podzemních vod za účelem snížení jejich znečištění a k jejich následnému vypouštění do těchto vod, popřípadě do vod povrchových.

Povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právnickým osobám na základě jejich žádosti vodohospodářský úřad (viz dále). Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami podle předchozích předpisů je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení.

Povolení k nakládání s vodami není třeba

- k čerpacím pokusům při provádění hydrogeologického průzkumu nebo při průzkumu vydatnosti zdrojů podzemních vod, pokud mají trvat méně než 14 dnů a odběr vody v této době nepřekročí 1 l/s,
- k odběrům povrchových a podzemních vod pro zjišťování a hodnocení stavu těchto vod (§ 21 – bod 3.4).
- k jednorázovému odběru povrchových nebo podzemních vod v případech záchranných prací při mimořádných událostech, požárech a jiných živelních pohromách,
- k nakládání s povrchovými vodami při cvičení a zásahu Hasičského záchranného sboru ČR a jednotek požární ochrany, Policie ČR nebo ozbrojených sil ČR. Toto nakládání musí být při cvičení předem projednáno s vodoprávním úřadem.

Platnost povolení (§ 9 zákona)

Povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. Podkladem vydání povolení k nakládání s **podzemními vodami** je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí (zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích), pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak.

Povolení k vypouštění odpadních vod nemůže být vydáno na dobu delší než 10 let, v případě vypouštění odpadních vod se zvláště nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami podle přílohy č. 1 na dobu delší než 4 roky. Povolení k nakládání s vodami pro využívání jejich energetického potenciálu nemůže být vydáno na dobu kratší než 25 let.

V povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod podléhajícímu zpoplatnění (tj. odběr povrchové či podzemní vody v množství nad 6000 m³ ročně nebo 500 m³ měsíčně) na dobu delší než 1 rok, stanoví vodoprávní úřad současně i výši povoleného ročního odběru.

Dobu platnosti povolení k nakládání s vodami lze na návrh oprávněného prodloužit, pokud se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení uděleno. Návrh na prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami je nutno podat **nejpozději do 6 měsíců** před uplynutím doby, na niž bylo toto povolení vydáno. V takovém případě povolení k nakládání s vodami nezaniká, dokud o návrhu nebude rozhodnuto. [Vzor žádosti o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami včetně přehledu podkladů je uveden v příloze č. 27.](#)

Povinnost měřit množství a jakost vody (§ 10 zákona)

Osoba, která má povolení k nakládání s vodami (s výjimkou povolení k nakládání s vodami spočívající v jejich vzdouvání, akumulaci, k využívání jejich energetického potenciálu nebo k užívání těchto vod pro chov ryb nebo vodní drůbeže, popřípadě jiných vodních živočichů, za účelem podnikání - § 8 odst. 1 písm. a) body 2 až 4 zákona) v množství alespoň 6 000 m³ vody v kalendářním roce nebo 500 m³ vody v kalendářním měsíci (tzn. na hranici zpoplatnění), jakož i ten, kdo má povolení k nakládání s vodami v tomto množství, která je přírodním léčivým zdrojem nebo zdrojem přírodních minerálních vod nebo která je vyhrazeným nerostem, je

povinná měřit množství a jakost vody, se kterým nakládá, a předávat výsledky tohoto měření příslušnému správci povodí. Podrobnosti o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vod jsou uvedeny v bodě 3.5.

Převod, přechod práv a povinností (§ 11 zákona)

Práva a povinnosti vyplývající z povolení k nakládání s vodami, které bylo vydáno pro účel spojený s vlastnictvím k pozemkům a nebo stavbám, přecházejí na jejich nabyvatele, pokud tyto pozemky a nebo stavby budou i nadále sloužit účelu uvedenému v povolení. To platí i pro jejich uživatele po dobu užívání těchto pozemků nebo staveb v rozsahu, který odpovídá rozsahu práv uživatele k nim, vyplývajícího ze vzájemného vztahu mezi vlastníkem a tímto uživatelem. Nabyvatelé těchto pozemků a nebo staveb, případně jejich uživatelé, jsou povinni oznámit vodoprávnímu úřadu, že došlo k převodu nebo přechodu pozemku nebo stavby, s nimiž je povolení k nakládání s vodami spojeno, a to do 2 měsíců ode dne jejich převodu nebo přechodu, případně vzniku práv k jejich užívání.

Povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám ani nevzniká vodoprávnímu úřadu, správci vodního toku nebo vlastníku vodního díla právní povinnost náhrady oprávněným za nemožnost nakládat s vodami v maximálním povoleném množství a s určitými vlastnostmi.

Nestanoví-li vodoprávní úřad jinak, může oprávněný umožnit výkon svého povolení k nakládání s vodami i jinému.

Je-li povolené nakládání s vodami nezbytně třeba ve veřejném zájmu a oprávněný své povolení nevyužívá zcela nebo zčásti, může mu vodoprávní úřad uložit povinnost umožnit využití jeho vodního díla nebo zařízení k povolenému nakládání s vodami jinou, vodoprávním úřadem určenou fyzickou nebo právnickou osobou, na dobu nezbytně nutnou nebo do doby rozhodnutí o jeho vyvlastnění nebo omezení vlastnického práva, a to za přiměřenou náhradu.

Změna a zrušení povolení k nakládání s vodami (§ 12 zákona)

Vodoprávní úřad může z vlastního podnětu nebo na návrh platné povolení k nakládání s vodami změnit nebo zrušit, a to,

- a) dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení k nakládání s vodami, například při změně stanoveného minimálního zůstatkového průtoku (bod 4.2.4) nebo při změně stanovené minimální zůstatkové hladiny podzemních vod (bod 4.2.4),
- b) dojde-li při výkonu povolení k nakládání s vodami k závažnému nebo opakovanému porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo stanovených podle něho, popřípadě k poškozování práv jiných,
- c) nevyužívá-li oprávněný vydaného povolení k nakládání s vodami bez vážného důvodu po dobu delší 2 let,
- d) požádá-li oprávněný písemně o jeho zrušení,
- e) přesahuje-li rozsah vydaného povolení k nakládání s vodami dlouhodobě potřebu oprávněného,
- f) dojde-li ke změně právních předpisů stanovujících ukazatele přípustného znečištění vod a jejich hodnoty (týká se nakládání s vodami spočívající ve vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních) - § 38 odst. 6 zákona,
- g) byla-li oprávněnému, který má povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, uložena povinnost připojit se na kanalizaci podle zvláštního právního předpisu (§ 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích), nebo
- h) je-li to nezbytné ke splnění:
 - akčního programu (§ 33 odst. 2 zákona),
 - programů snížení znečištění povrchových vod (§ 34 odst. 2 a § 35 odst. 1 zákona),

- programu snížení znečištění povrchových vod nebezpečnými závadnými látkami a zvláště nebezpečnými závadnými látkami (§ 38 odst. 5 zákona),
- plánu pro zlepšování jakosti surové vody podle zvláštního právního předpisu (§ 13 odst. 4 zákona č. 274/2001 Sb.), nebo
- plánu oblasti povodí (§ 25 odst. 6 zákona).

Technická kritéria a způsob zpracování odborných podkladů pro rozhodování vodoprávního úřadu podle písmen f) a h) stanoví Ministerstvo životního prostředí v dohodě s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.

Zánik povolení k nakládání s vodami (§ 13 zákona)

Povolení k nakládání s vodami zaniká:

- uplynutím doby, na kterou bylo uděleno,
- zánikem vodního díla umožňujícího povolené nakládání s vodou, pokud vodoprávní úřad do 1 roku po zániku díla nestanoví lhůtu a podmínky k uvedení stavby do původního stavu, v tomto případě povolení zaniká marným uplynutím této lhůty,
- zánikem právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby, kterým bylo povolení uděleno, pokud nedošlo k přechodu oprávnění na dalšího nabyvatele (viz výše – přechod práv).

Žádosti o vydání povolení, doklady pro vydání povolení k nakládání s vodami:

- Vzor žádosti o povolení *k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) nebo b) vodního zákona* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 3.
- Vzor žádosti o povolení *k odběru podzemních vod podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 vodního zákona* pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 17.
- Vzor žádosti o povolení *k vypouštění odpadních vod do vod povrchových podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 18.
- Vzor žádosti o povolení *k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 19.
- *Vzor žádosti o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 30.*
- *Vzor žádosti o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 31.*

3.3.1.2 Povolení k některým činnostem (§ 14 zákona)

Povolení k některým činnostem je nutné:

- a) k vysazování stromů nebo keřů v záplavových územích v rozsahu ovlivňujícím odtokové poměry,
- b) k těžbě písku, štěrku, bahna s výjimkou bahna k léčivým účelům, valounů apod. (dále jen "říční materiál") z pozemků, na nichž leží koryto vodního toku,
- c) ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku v záplavových územích a v ochranných pásmech vodních zdrojů,
- d) k zasypávání odstavených ramen vodních toků,
- e) k vrácení vodního toku do původního koryta (opustí-li vodní tok přirozené koryto vlivem povodně či jiných přírodních sil),

Povolení k činnostem uvedeným pod písmenem a) nebo b) se nevyžaduje, vykonává-li je správce vodního toku v souvislosti s jeho správou nebo vlastníkem vodního díla v souvislosti s údržbou vodní nádrže. Povolení není dále nutné pro činnost uvedenou pod písmenem a), vykonává-li je vlastník lesa z důvodů obnovy porostů a při

činnostech uložených zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vzor žádosti pro vydání povolení k některým vybraným činnostem:

- Vzor žádosti o povolení *k některým činnostem podle § 14 odst. 1 vodního zákona* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 4.

3.3.1.3 Stavební povolení k vodním dílům

(§ 15 zákona)

K provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich odstranění je třeba povolení vodoprávního úřadu. Slouží-li vodní dílo k nakládání s vodami a je-li vydání tohoto povolení k nakládání s vodami třeba, lze je povolit, bylo-li povoleno odpovídající nakládání s vodami nejpozději současně s povolením stavby vodního díla.

Udržovací práce, které by mohly negativně ovlivnit životní prostředí nebo stabilitu vodního díla, je jeho vlastník povinen ohlásit vodoprávnímu úřadu. Ohlášení podléhá i obnova vodních děl zničených živelní pohromou nebo havárií; v těchto případech činí lhůta pro sdělení vodoprávního úřadu, že proti obnově nemá námitek, 15 dnů. *Vzor Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 29.*

Vodoprávní úřad má v těchto případech působnost speciálního stavebního úřadu podle stavebního zákona.

Vodoprávní úřad může vyzvat žadatele o stavební povolení k předložení návrhu manipulačního řádu, popřípadě výpočtu povodňové vlny zvláštní povodně, a to u vodních děl vzdouvajících nebo akumulujících povrchové vody a staveb využívajících jejich energetický potenciál.

Při povolování vodních děl, jejich změn, změn jejich užívání a jejich odstranění musí být zohledněna ochrana vodních a na vodu vázaných ekosystémů. Tato vodní díla nesmějí vytvářet bariéry pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku. To neplatí v případech,

- a) jde-li o rybníky nebo vodní nádrže pro chov ryb nebo o stavby k hrazení bystřin a strží,
- b) vyžaduje-li to ochrana před povodněmi nebo jiný veřejný zájem, nebo
- c) kdy pohyb ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku nelze zajistit z důvodu technické neproveditelnosti nebo neúměrných nákladů.

Zanikne-li povolení vydané podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona nebo podle předchozích předpisů o nakládání s vodami, rozhodne vodoprávní úřad o podmínkách dalšího trvání, popřípadě odstranění vodního díla, které umožňovalo nakládání s vodami.

Vzory žádostí pro vydání stavebního povolení k vodním dílům:

- Vzor žádosti na vydání *stavebního povolení k vodním dílům podle § 15 vodního zákona* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 5.
- Vzor žádosti na vydání *na stavebního povolení podle § 15 vodního zákona k domovní čistírně odpadních vod, studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností)*, je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 20.
- Vzor žádosti na vydání *povolení k užívání vodních děl podle § 15 vodního zákona ("kolaudační rozhodnutí")*, je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 21.
- *Vzor žádosti o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 26.*
- *Vzor Oznámení o užívání stavby vodního díla je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 28.*

3.3.1.4 Povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace (§ 16 zákona)

K vypouštění odpadních vod, u nichž lze mít důvodně za to, že mohou obsahovat jednu nebo více zvlášť nebezpečných závadných látek (viz příloha č. 1), do kanalizace je třeba povolení vodoprávního úřadu. Při vydávání povolení je vodoprávní úřad vázán emisními standardy a lhůtami pro jejich dosažení stanovenými v nařízení vlády vydaném podle § 38 odst. 5 zákona.

Pokud se do kanalizace vypouštějí odpadní vody obsahující zvlášť nebezpečné závadné látky z jedné nebo více jednotlivých technologicky vymezených výrobních, je třeba povolení samostatně pro každou z těchto výrobních. Jsou-li průmyslové odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných závadných látek vypouštěny do kanalizace, která je součástí výrobního areálu, a jsou čištěny v zařízení určeném k čištění nebo zneškodňování těchto odpadních vod, může vodoprávní úřad vydat povolení až k místu vypusti z tohoto zařízení.

Při vydávání tohoto povolení postupuje vodoprávní úřad přiměřeně podle ustanovení § 9 až 13 a § 38 odst. 5 až 7 zákona. Ustanovení zákona č. 274/2001 Sb. tím nejsou dotčena.

Vodoprávní úřad uloží v povolení povinnost zřídit kontrolní místo a způsob měření objemu vypouštěných odpadních vod, míry jejich znečištění zvlášť nebezpečnými závadnými látkami a způsob, jímž mu budou výsledky měření předávány. Při tom přihlíží ke schválenému kanalizačnímu řádu. Pokud je pro odstraňování zvlášť nebezpečných závadných látek z odpadních vod vypouštěných do kanalizace instalováno zařízení s dostatečnou a prokazatelnou účinností, může vodoprávní úřad v povolení stanovit místo této povinnosti podmínky provozu takového zařízení.

Vzor žádosti povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace:

- Vzor žádosti na *povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace podle § 16 odst. 1 vodního zákona* je včetně výčtu povinných doprovodných dokladů uveden v příloze č. 22.

3.3.2 Souhlas (§ 17 zákona)

Souhlas vodoprávního úřadu je třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle vodního zákona (bod 3.3.1), které však mohou ovlivnit vodní poměry, a to

- a) ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry,
- b) ke zřizování dálkových potrubí a stavbám umožňujícím podzemní skladování látek v zemských dutinách, jakož i **ke skladům, skládkám, popřípadě nádržím**, pokud provoz uvedených staveb a skládek může významně ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod,
- c) ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích,
- d) ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku,
- e) ke stavbám v ochranných pásmech vodních zdrojů.

Souhlasu není třeba k činnostem, jichž je třeba při cvičení nebo zásahu Hasičského záchranného sboru ČR a jednotek požární ochrany, Policie ČR a ozbrojených sil ČR, které v případech cvičení postupují v dohodě s příslušným vodoprávním úřadem.

- 10, 19, 20, 25, 26, 30, 32, 33, 36, 37, 38, 41, 46, 50, 53, 54, 55, 57, 58, 70, 71, 72, 73, 77, 81, 84 nebo 85 se uloží pokuta ve výši od 5 000 Kč do 200 000 Kč,
- 6, 8, 18, 22, 23, 24, 34, 35, 39, 49, 52, 78, 79, 80, 82 nebo 83 se uloží pokuta ve výši od 10 000 Kč do 500 000 Kč,
- 1, 2, 3, 4, 5, 9, 13, 14, 16, 17, 21, 28, 29, 31, 39, 40, 45, 48, 51, 56, 66, 67, 68, 69, 74 nebo 76 se uloží pokuta ve výši od 20 000 Kč do 1 000 000 Kč.

11.5 Pokuty za opakované porušení povinností

(§ 123 zákona)

Poruší-li podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba do 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty jakoukoliv povinnost, za niž se ukládá pokuta podle tohoto zákona, použije se pro stanovení výše další pokuty dvojnásobná sazba. Je-li pro určení výše ukládané pokuty stanovena nejnižší hranice, zvyšuje se tato hranice na dvojnásobek.

11.6 Upuštění od pokuty

(§ 125 zákona)

Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností mohou na návrh rozhodnout o zastavení řízení o uložení pokuty v případě, že:

- a) se povinná osoba dobrovolně přičinila o odstranění následků, a
- b) povinná osoba přijala opatření zamezující dalšímu znečišťování nebo ohrožování povrchových nebo podzemních vod, a
- c) uložení pokuty by vzhledem k opatřením učiněným povinným subjektem vedlo k nepřiměřené tvrdosti.

Z důvodu provádění opatření podle písmen a) a b) může orgán, který vede řízení o uložení pokuty na žádost povinného subjektu toto řízení přerušit.

11.7 Přestupky na úseku vodního hospodářství

(§ 34 zákona č. 200/1990 Sb.)

Problematika přestupků je řešena zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Přestupku na úseku vodního hospodářství se dopustí ten, kdo:

- odebere povrchovou nebo podzemní vodu bez potřebného povolení vodoprávního úřadu nebo v rozporu s ním,
- vypustí odpadní nebo důlní vody do vod povrchových nebo podzemních, popřípadě do kanalizace, v rozporu s vodním zákonem,
- znečistí povrchovou nebo podzemní vodu nebo ohrozí její jakost nebo zdravotní nezávadnost nedovoleným nakládáním se závadnými látkami, popřípadě způsobí vniknutí těchto látek do kanalizace v rozporu s vodním zákonem,
- poruší povinnosti týkající se vodních děl založené stavebními předpisy, nebo
- poruší jiné povinnosti stanovené vodním zákonem nebo povinnosti na základě něho uložené.

Za přestupky podle písmene a), b), c) nebo e) lze uložit pokutu do výše 50 000 Kč, za přestupek podle písmene d) lze uložit pokutu do výše 100 000 Kč. Pokuty ukládá Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Za porušení povinností uložené právnické osobě odpovídá podle přestupkového zákona ten, kdo za právnickou osobu jednal nebo měl jednat, a jde-li o jednání na příkaz, ten kdo dal k jednání příkaz.

12.0 Společná a přechodná ustanovení

(§ 126 - 127 zákona, čl. II zákona č. 20/2004 Sb., § 13-14 zákona č. 25/2008 Sb.)

Platnost povolení k odběru povrchových a podzemních vod, s výjimkou povolení k odběrům podzemních vod ze zdrojů určených pro individuální zásobování domácností pitnou vodou, a platnost povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, která nabyla právní moci do 31. prosince 2001, zaniká nejpozději dnem 1. ledna 2008, pokud nezanikne uplynutím doby, na kterou byla udělena, je-li tato doba kratší.

Pokud se v textu užívá pojem "vlastník" nebo "nabyvatel", rozumí se jím i ten, komu svědčí právo hospodaření. Pokud vlastník přenesl práva nebo povinnosti, jichž se příslušné ustanovení týká, na uživatele, hledí se na něj jako na vlastníka.

Podrobné odvodňovací zařízení ve vlastnictví státu umístěné na cizím pozemku se stává včetně příslušné technické dokumentace, je-li tato k dispozici, vlastnictvím vlastníka pozemku dotčeného touto stavbou a podrobné odvodňovací zařízení vybudované státem na pozemku, který je ve vlastnictví státu, přechází v případě převodu tohoto pozemku do vlastnictví nového nabyvatele bezúplatně spolu s pozemkem, pokud neoznámí do 1.1. 2004 příslušnému vodoprávnímu úřadu, že s přechodem nesouhlasí. K přechodu těchto vlastnických práv dochází dnem následujícím po uplynutí lhůty k uplatnění nesouhlasu s přechodem.

Rozbory ke zjištění koncentrace znečišťujících látek v odpadních vodách a rozbory pro účely kontroly správnosti sledování znečištění odpadních vod (§ 92 odst. 1 zákona) a kontrolu správnosti sledování a měření objemu vypouštěných odpadních vod (§ 92 odst. 2 zákona) mohou na území České republiky dočasně (Čl. 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství) provádět rovněž osoby usazené v jiných členských státech Evropské unie, pokud prokáží, že:

- a) jsou státními příslušníky členských států Evropské unie,
- b) jsou oprávněny k provozování činností uvedených v § 92 odst. 1 a 2 zákona podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie.

Doklady o splnění těchto podmínek jsou tyto osoby povinny předložit MŽP před zahájením těchto činností.

Práva a povinnosti založené právními předpisy platnými před účinností vodního zákona zůstávají zachovány, nestanoví-li vodní zákon jinak.

Vlastnická práva k pozemkům, které tvoří koryta vodních toků, které nejsou dosud vedeny v katastru nemovitostí jako parcely s druhem pozemku vodní plocha a které se staly podle zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, státním vlastnictvím, přecházejí na vlastníky pozemků evidovaných v katastru nemovitostí, na nichž tato koryta leží, pokud neoznámí do 6 měsíců od účinnosti tohoto zákona příslušnému vodoprávnímu úřadu, že s přechodem nesouhlasí. K přechodu těchto vlastnických práv dochází dnem následujícím po uplynutí lhůty k uplatnění nesouhlasu s přechodem.

Pokud obce v době nabytí účinnosti vodního zákona (tj. 1.1.2002) vypouštějí odpadní vody do vod povrchových v rozporu s ustanoveními vodního zákona, může jim na jejich žádost podanou do 3 měsíců ode dne účinnosti zákona (tj. do 31.3.2002) vodoprávní úřad vydat nové povolení k vypouštění odpadních vod, a to nejvýše do úrovně znečištění ve vypouštěných odpadních vodách v období posledních 12 měsíců před nabytím účinnosti zákona (tj. v roce 2001). Toto nové povolení nahrazuje ke dni 1.1.2002 dosavadní platné povolení. Vodoprávní úřad v novém povolení stanoví přiměřenou lhůtu, ve které bude dosaženo ukazatelů a přípustných hodnot znečištění odpadních vod a podmínky k postupnému dosažení požadované úrovně vypouštěného znečištění. Lhůta nemůže být stanovena u zdrojů znečištění nad 2 000 ekvivalentních obyvatel delší než do 31. prosince 2010.

Obce, jejichž současně zastavěné území je zdrojem znečištění o velikosti nad 2 000 ekvivalentních obyvatel, nebo ty, které této velikosti dosáhnou do 31. prosince 2010, jsou povinny nejpozději do 31. prosince 2010 zajistit odkanalizování a čištění jejich odpadních vod na úroveň stanovenou nařízením vlády č. 61/2003 Sb.

Za vodní díla podle tohoto zákona se považují vodohospodářská díla povolená podle právních předpisů platných do 1.1.2002. Pokud se v jiných právních předpisech užívá pojem "vodohospodářské dílo", rozumí se tím vodní dílo podle vodního zákona.

Práva a povinnosti založené podle právních předpisů platných do 1.1.2002 na úseku poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a úplat za odběry povrchových nebo podzemních vod zůstávají v platnosti i po dni 1.1.2002.

Rozhodnutí vydaná podle § 8 odst. 1, § 12 odst. 1, § 16 odst. 1, § 17 odst. 1, § 36, 37, § 39 odst. 2 písm. a) zákona se nevydají, pokud je jejich vydávání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Vlastníci vodních děl podle § 20 odst. 1 zákona (bod 3.3.4), jsou povinni nejpozději do 1. ledna 2011 předložit příslušnému katastrálnímu úřadu podklady potřebné pro zapsání těchto staveb a vyznačení ochranných pásů, do katastru nemovitostí.

Ohlašovací povinnost vůči vodoprávním úřadům nebo oprávněným subjektům podle § 10 odst. 1, § 22 odst. 2, § 38 odst. 3, § 88 odst. 5 a 10, § 93 odst. 1 a § 94 odst. 1 vodního zákona se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování.

1. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti vymezené v § 126 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, které jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009.
2. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti vymezené v § 126 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, které jsou zároveň provozovateli činností podle přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2010. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.
3. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti vymezené v § 126 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, které nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1 nebo 2, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2011. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 až 2010 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

13.0 Předpisy zrušené vodním zákonem

- Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 114/1995 Sb., zákona č. 14/1998 Sb. a zákona č. 58/1998 Sb.
- Zákon č. 14/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 240/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb.
- Zákon č. 58/1998 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.
- Zákon č. 281/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, ve znění nařízení vlády č. 91/1988 Sb.
- Nařízení vlády č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství.
- Nařízení vlády č. 91/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství.
- Nařízení vlády č. 141/2000 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 100/1999 Sb., o ochraně před povodněmi.
- Vyhláška č. 42/1976 Sb., o vodohospodářích.
- Vyhláška č. 62/1975 Sb., o odborném technickobezpečnostním dohledu na některých vodohospodářských dílech a technickobezpečnostním dozoru národních výborů nad nimi.
- Vyhláška č. 6/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.
- Vyhláška č. 82/1976 Sb., o úpravě užívání povrchových vod k plavbě motorovými plavidly.
- Vyhláška č. 422/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 82/1976 Sb., o úpravě užívání povrchových vod k plavbě motorovými plavidly.
- Vyhláška č. 99/1976 Sb., o vodní stráži.
- Vyhláška č. 81/1977 Sb., kterou se doplňuje vyhláška o vodní stráži.
- Vyhláška č. 28/1975 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významných vodních toků.
- Vyhláška č. 63/1975 Sb., o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběrech.
- Vyhláška č. 176/1999 Sb., kterou se stanoví seznam hraničních vodních toků tvořících státní hranice.

Příloha č. 26

Žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla

(Příloha č. 12 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 27

Žádost o prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami

(Příloha č. 13 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 28

Oznámení o užívání stavby vodního díla

(Příloha č. 14 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 29

Ohlášení stavebních úprav, udržovacích prací a obnovy vodního díla

(Příloha č. 15 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 30

Žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení ke studni nebo jinému vodnímu dílu potřebnému k takovému odběru

(Příloha č. 16 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Příloha č. 31

Žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a o stavební povolení k domovní čistírně odpadních vod potřebné k takovému vypouštění

(Příloha č. 17 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.)

Tato příloha je z kapacitních důvodů přesunuta na doprovodné CD.

Související právní předpisy

I. Ochrana vod:

Zákon č. 254/2001 Sb.		
Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)		
Základní informace o předpisu		
Částka	98	vydaná dne 25.7.2001
Účinné od	1.1.2002	
	1.1.2007	§ 20 odst. 1
	25.7.2001	(dnem vyhlášení) § 135
Autor	Parlament	
Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
320/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
20/2004 Sb.	23.1.2004	zákon; mění
20/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; viz čl. V novely
413/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. XLII body 3 a 4 novely
444/2005 Sb.	11.11.2005	zákon; mění; viz čl. XLII body 2 a 5 novely
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
342/2006 Sb.	3.7.2006	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění
Podřazené předpisy		
431/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci	
432/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu	
470/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků	
471/2001 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly	
20/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody	
195/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl	
225/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o podrobném vymezení staveb k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně	
236/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území	
241/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě	
292/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva zemědělství o oblastech povodí	
293/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových	
7/2003 Sb.	Vyhláška o vodoprávní evidenci	
61/2003 Sb.	Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod	

	náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech
71/2003 Sb.	Nariadení vlády o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod
103/2003 Sb.	Nariadení vlády o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech
159/2003 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob
125/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody
391/2004 Sb.	Vyhláška o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy
142/2005 Sb.	Vyhláška o plánování v oblasti vod
450/2005 Sb.	Vyhláška o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
23/2007 Sb.	Vyhláška o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí České republiky
262/2007 Sb.	Nariadení vlády o vyhlášení závazné části Plánu hlavních povodí České republiky

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
258/2000 Sb.	1.1.2002	mění
200/1990 Sb.	1.1.2002	mění
388/1991 Sb.	1.1.2002	mění
114/1995 Sb.	1.1.2002	ruší § 49 a 50
238/1999 Sb.	1.1.2002	ruší čl. IV
23/1992 Sb.	1.1.2002	ruší čl. I a II
50/1976 Sb.	1.1.2002	mění
500/1990 Sb.	25.7.2001	mění

Ruší

předpis č.	poznámka
138/1973 Sb.	
14/1998 Sb.	
130/1974 Sb.	
58/1998 Sb.	
281/1992 Sb.	
35/1979 Sb.	
91/1988 Sb.	
141/2000 Sb.	
100/1999 Sb.	
42/1976 Sb.	
62/1975 Sb.	
6/1977 Sb.	
82/1976 Sb.	
422/1992 Sb.	
99/1976 Sb.	
81/1977 Sb.	
28/1975 Sb.	
63/1975 Sb.	
176/1999 Sb.	

PŘÍRUČKA
PRO
OCHRANU OVZDUŠÍ

PODLE ZÁKONA
Č. 86/2002 SB.,
O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

3.0 Základní obecné povinnosti právnických a fyzických osob

(§ 3 zákona)

Každý je povinen omezovat a předcházet znečišťování ovzduší a snižovat množství jím vypouštěných znečišťujících látek stanovených zákonem o ovzduší a jeho prováděcích právních předpisů.

Veškerá paliva lze vyrábět, skladovat, dovážet, prodávat a používat jen v souladu se zákonem o ovzduší a se zvláštními právními předpisy (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, dále např. zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích) a v souladu s požadavky na kvalitu ve lhůtách stanovených vyhláškou č. 357/2002 Sb. Jako palivo nelze použít odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (viz definice pojmu odpad v části B, body 2.0 a 3.0).

Výrobky s obsahem těkavých organických látek včetně pohonných hmot lze vyrábět, dovážet, prodávat, označovat, přepravovat, přečerpávat, skladovat a používat jen v souladu s požadavky na jejich kvalitu a na způsoby nakládání s nimi stanovenými vyhláškou č. 355/2002 Sb.

Spalování látek ve zdrojích znečišťování ovzduší, které nejsou určenými palivy je zakázáno. Určenými palivy jsou látky určené výrobcí zařízení, popřípadě látky uvedené v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zvláště velkých a velkých zdrojů znečišťování ovzduší. Tento zákaz se nevztahuje na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií a živelných i jiných krizových situací prováděných v souladu se zvláštními právními předpisy (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně).

V otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních lze spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva určená výrobcem, přičemž uvedená paliva nebo materiály nesmějí být kontaminovány chemickými látkami. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování rostlinných materiálů (podle § 50 odst. 3 písm. a) zákona) nebo jejich spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jejich odstranění podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

Při výstavbě nových a změně stávajících zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší nebo při jejich modernizaci jsou osoby oprávněné k podnikání povinny volit nejlepší dostupné techniky v souladu s požadavky zákona o ovzduší a zvláštních právních předpisů.

Je-li to technicky možné, musí být znečišťující látky ze zvláště velkého, velkého a středního zdroje znečišťování ovzduší odváděny do ovzduší definovaným způsobem, a to komínem, výduchem nebo výpustí ze zařízení pro omezování emisí, jejichž výška musí být vypočtena tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí. Způsob vypouštění odpadních plynů musí být uveden v závazných podmínkách provozování zdroje zajišťujících ochranu životního prostředí.

Právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší jsou povinni na požádání orgánu ochrany ovzduší, nebo stanoví-li tak prováděcí právní předpis (vyhláška č. 356/2002 Sb.), poskytovat informace o těchto zdrojích, jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů. Při výstavbě liniového zdroje znečišťování ovzduší se vyžaduje vypracování rozptylové studie.

3.1 Paliva

(§ 3, 3a zákona)

Výrobce paliv, dovozce paliv a osoba, která paliva v České republice jako první úplatně nebo bezúplatně předá nebo nabídne k předání za účelem distribuce nebo používání nebo jako první převede vlastnická práva k těmto palivům, ohlašuje ministerstvu pro účely podávání zpráv Evropské komisi a pro potřeby ministerstva každoročně údaje o obsahu síry v palivech uvedených v prováděcím právním předpisu způsobem a v termínu v něm stanovených.

Prováděcí právní předpis (vyhláška č. 455/2006 Sb. o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší) stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší a lhůty k jejich dosažení, požadavky na odběr vzorků paliv, ověřování a osvědčování kvality paliv, druhy paliv a způsob a termín ohlašování údajů o obsahu síry v těchto palivech, způsob nakládání s výrobky, které obsahují těkavé organické látky, a lhůty k dosažení těchto požadavků a zásady a náležitosti evidence a bilancování spotřeby těkavých organických látek a zásady k posuzování možnosti využívání centrálních zdrojů tepla z hlediska technické a ekonomické přijatelnosti.

Biopaliva (§ 3a zákona):

Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území ČR pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, je povinna zajistit, aby v pohonných hmotách (zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot), které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU a jsou dodávány na daňové území ČR pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliv

- a) od 1. ledna 2008 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,
- b) od 1. září 2007 ve výši 2 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty,
- c) od 1. ledna 2009 ve výši 3,5 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,
- d) od 1. ledna 2009 ve výši 4,5 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

Tuto povinnost lze splnit i uvedením biopaliva nebo směsného paliva do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodáním biopaliva nebo směsného paliva, které bylo uvedeno do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, na daňové území ČR pro dopravní účely ve výše uvedeném rozsahu.

Tato ustanovení se nevztahují na uvádění zásob státních hmotných rezerv (zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze, zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv) do volného daňového oběhu na daňovém území ČR.

Uvedená osoba je povinna vést odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot s uvedením druhu a podílu biopaliv, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely [nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely](#). Tyto evidence je osoba povinna uzavřít vždy k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

[Uvedená osoba, která dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území ČR, nebo osoba, která dodává na daňové území ČR pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU, je povinna na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel s předstihem sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biosložku, tak, aby bylo celnímu úřadu nebo celnímu ředitelství umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v jí předložených dokladech.](#)

Uvedená osoba je povinna každoročně k 31. lednu podat místně příslušnému celnímu úřadu Hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely [nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie](#) za uplynulý kalendářní rok (dále jen „hlášení“), obsahující identifikační údaje a údaje z evidencí. Hlášení se podává na tiskopisu vydaném Generálním ředitelstvím cel.

[Uvedená osoba, která neuvede do volného daňového oběhu na daňovém území ČR minimální množství biopaliv pro dopravní účely nebo která v pohonných hmotách, které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU a dodány na daňové území ČR, nedodá na daňové území ČR minimální množství biopaliv pro dopravní účely, je povinna zaplatit poplatek z objemu biopaliv, které měla uvést do volného daňového oběhu na daňovém území ČR pro dopravní účely nebo které měla dodat na daňové území ČR v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě EU za uplynulý kalendářní rok.](#)

Zjistí-li celní úřad, že hlášení neobsahuje správné údaje nebo že nebylo podáno vůbec a jsou splněny podmínky pro vznik povinnosti zaplatit poplatek, stanoví jej platebním výměrem, popřípadě dodatečným platebním výměrem. Výše poplatku se stanoví jako součin množství neuvedeného biopaliva v litrech a částky 75 Kč. Poplatek je splatný ve lhůtě pro podání hlášení.

Uvedená osoba je povinna uvést [v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních \(§ 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních\)](#) druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta [objemového nebo hmotnostního](#).

Poplatek je příjmem státního rozpočtu.

Poznámka:

Za kalendářní rok se pro účely plnění povinností osobou, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, stanovených v § 3a odst. 1 písm. a) a b) a § 3a odst. 3, 6 a 7 zákona č. 86/2002 Sb., považuje období od 1.3.2008 do 31. prosince 2008.

Sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do 1.3.2008 (tj. před novelou č. 37/2008 Sb.), se považuje za sdělení údajů podle § 3a odst. 5 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném od 1.3.2008 (tj. po novele č. 37/2008 Sb.), a to po dobu nejvýše 30 dnů od 1.3.2008.

5.0 Povinnosti provozovatelů stacionárních zdrojů znečišťování

Pachové látky:

Vnášení pachových látek ze stacionárních zdrojů do ovzduší nad přípustnou míru obtěžování zápachem není dovoleno (více bod 4.6.1.5).

5.1 Zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťování (§ 11 zákona)

Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů jsou povinni:

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje v souladu s podmínkami ochrany ovzduší, které jsou uvedeny ve vydaných stanoviscích a povoleních (bod 7.0) a v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení zdroje stanovenými jeho výrobcem a s provozním řádem, pokud je stanovena povinnost k jeho zpracování. V případě jejich nevydání postupují provozovatelé podle rozhodnutí vydaných podle právních předpisů platných do dne účinnosti zákona (3. března 2004),
- b) dodržovat emisní limity včetně stanovených lhůt k jejich plnění, limitní obsah látek ve výrobcích, emisní stropy, přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem,
- c) zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících a pachových látek,
- d) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (uložených v případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší),
- e) vést provozní evidenci o stacionárních zdrojích ve stanoveném rozsahu [a zpracovat souhrnnou provozní evidenci z údajů provozní evidence za kalendářní rok a předávat ji příslušným orgánům ochrany ovzduší prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března následujícího kalendářního roku; uchovávat provozní evidenci nejméně po dobu 5 let \(časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0\),](#)
- f) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje z evidence a další jimi vyžádané údaje potřebné zejména ke zjištění podílu zdroje na znečišťování ovzduší,
- g) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárních zdrojů nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit opatření k předcházení havárií. V případě výskytu takového stavu podat o něm zprávu orgánu ochrany ovzduší nejpozději do 24 hodin. V případě poruchy, za kterou se považuje odchylka od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady a při které u zdroje nemohou být dodrženy emisní limity, bezodkladně odstavit zdroj v souladu se souborem technickoorganizačních opatření, není-li ji možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku. Tím nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně),
- h) vypracovat pro účely regulace emisí za smogové situace (§ 8 zákona, bod 4.5) regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů a předložit je inspekci ke schválení,
- i) při vyhlášení regulačních opatření při smogové situaci plnit povinnosti vyplývající z ústředního, krajského a místního regulačního řádu,

- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité (kontinuální) měření emisí látek znečišťujících ovzduší včetně zaznamenávání, vyhodnocování a uchovávání jeho výsledků, pokud to stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 356/2002 Sb., bod 4.6.1.2),
- k) při vážném nebo bezprostředním ohrožení zdraví z důvodu nadměrné koncentrace znečišťujících látek bezodkladně zastavit nebo omezit provoz stacionárního zdroje, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo snížení kvality ovzduší, neprodleně informovat inspekci a správní úřady podle zvláštního právního předpisu (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně) a plnit jejich pokyny ke zjednání nápravy. Současně informovat veřejnost o následcích poruchy nebo jiné příčiny, která vedla ke vzniku této situace,
- l) umožnit osobám pověřeným orgány ochrany ovzduší a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem zjištění množství znečišťujících látek, kontroly provozu a technického stavu tohoto zdroje,
- m) zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních omezení tohoto znečišťování,
- n) na základě požadavku ministerstva nebo inspekce poskytnout informace nutné ke stanovení kategorie stacionárního zdroje a ke stanovení rozsahu sledovaných znečišťujících látek,
- o) plnit úkoly vyplývající z plánu snížení emisí,
- p) plnit úkoly vyplývající z programů ke zlepšování kvality ovzduší,
- q) plnit plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje (bod 4.2.4),
- r) předkládat inspekci protokoly o výsledcích měření znečišťujících látek,
- s) zpracovává a realizuje plány snížení emisí pachových látek.

Provozovatelé zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů jsou dále povinni vypracovat ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ochrany ovzduší soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárních zdrojů, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší (provozní řád, bod 6.4) a předkládat jejich návrhy i návrhy jejich změn ke schválení příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

Stanoví-li tak prováděcí právní předpis, zpracovávají provozní řád také provozovatelé středních stacionárních zdrojů v přiměřeně stanoveném rozsahu. Po jejich schválení jsou provozními řády vázány.

Například povinnost zpracování provozního řádu pro stacionární zdroje znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu stanovuje vyhláška č. 355/2002 Sb. takto:

§ 8 odst. 9 Během operací spouštění a odstavování zdroje jsou jejich provozovatelé povinni zavést opatření k omezení emisí těkavých organických látek. U zvláště velkých, velkých a středních zdrojů se tato opatření zpracovávají do návrhu souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje podle § 11 odst. 2 zákona (provozní řád) nebo do návrhu změn stávajícího provozního řádu.

§ 11 odst. 3 Provozovatelé zdrojů používající těkavé organické látky podle § 3 písm. a) nebo b) vyhlášky [písmena a) a b) bodu 4.8.2] předkládají ve lhůtě stanovené inspekci návrhy provozních řádů včetně návrhů jejich změn. Provozní řád rovněž zpracují provozovatelé používající těkavé

organické látky podle § 3 písm. c) [písmeno c) bodu 4.8.2] v množství přesahujícím 5 tun za rok a provozovatelé velkých zdrojů.

Spalovny odpadu a zařízení povolená pro spalování odpadu mohou být provozovány pouze pod dohledem osoby, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. c) (bod 4.7). Tato osoba provádí dohled nad dodržováním podmínek stanovených v povolení příslušným orgánem ochrany ovzduší a v prováděcím právním předpisu (nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu).

Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti, formu a postup zpracování provozního řádu, hlášení havárie stacionárního zdroje, vedení provozní evidence a zpracování souhrnné provozní evidence a jejího ohlašování (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0).

5.2 Malé stacionární zdroje znečišťování

(§ 12 zákona)

Provozovatelé malých stacionárních zdrojů jsou povinni:

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů,
- b) umožnit osobám pověřeným obcí a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,
- c) oznámit stacionární zdroj, který vypouští těkavé organické látky, obecnímu úřad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem (vyhláška č. 355/2002 Sb.), .

Týká se to dle § 11 vyhlášky č. 355/2002 Sb. provozovatelů malých zdrojů s celkovou jednorázovou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) [písmeno c) bodu 4.8.2] vyšší než 0,6 tuny a provozovatelů malých zdrojů s celkovou projektovanou roční spotřebou těkavých organických látek podle § 3 písm. c) vyšší než 0,4 tuny (pokud není v příloze č. 28 příručky uvedeno jinak).

- d) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (uložených v případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší),
- e) dodržovat přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem, a neobtěžovat kouřem a zápachem osoby ve svém okolí a obydlené oblasti,
- f) ***zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalinových cest u spalovacích zdrojů, a to nejméně jedenkrát za 2 roky, a odstraňovat zjištěné závady do 2 měsíců od jejich zjištění, pokud se s obecním úřadem nedohodnou jinak. Tuto povinnost plní provozovatelé u zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15kW a u zdrojů spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW. Za oprávněnou osobu se považuje držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Plnění této povinnosti je provozovatel povinen na požádání osob pověřených obcí prokázat záznamem oprávněné osoby ne starším než 2 roky, (Zjišťování znečišťujících látek a kontrola účinnosti malých zdrojů upřesňuje příloha č. 26)***
- g) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle písmene f) a jejich výsledky do 30 dnů od data jejich uskutečnění.

Povinnosti uvedené pod písmeny b), f) a g) se nevztahují na provozovatele malých stacionárních zdrojů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost.

Nedodržení povinností uvedených pod písmenem e) a g) fyzickou osobou je přestupkem podle zákona o přestupcích (č. 200/1990 Sb.).

Provozovatelé malých spalovacích zdrojů, kterým podle písmene f) zákona nově vznikne povinnost zajišťovat měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontroly spalinových cest, uskuteční první měření do 1. října 2006. (Čl. II zákona č. 385/2005 Sb., bod 1).

6.0 Evidence zdrojů znečišťování a vyhodnocování kvality ovzduší

(§ 13 zákona)

Evidence a vyhodnocování znečišťování ovzduší, údaje o zdrojích znečišťování a jejich emisích jsou zajišťovány orgány ochrany ovzduší a vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší.

Užitečné informace včetně vzorů, návodů a seznamů velkých a středních zdrojů znečišťování naleznete na internetové adrese Českého hydrometeorologického ústavu (www.chmi.cz nebo www.chmu.cz), úsek ochrany čistoty ovzduší (www.chmi.cz/uoco), resp. přímo na <http://www.chmi.cz/uoco/emise/evidence/>. Některé dokumenty jsou uvedeny na doprovodném CD.

6.1 Provozní evidence a poskytování údajů

(§ 22 vyhlášky č. 356/2002 Sb.)

Provozní evidence je záznam o provozu zdroje vedený jeho provozovatelem. Je rovněž základním zdrojem údajů pro zpracování databází informačních systémů o stacionárních zdrojích a jejich emisích a k hodnocení účinků zdrojů na životní prostředí. Údaje o zdrojích a jejich emisích se zajišťují podle § 13 odst. 1 zákona a jsou vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší.

Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zvláště velký, velký a střední zdroj. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každé jednotlivé zařízení zdroje a dále provozní údaje tohoto zdroje. V případě středního spalovacího zdroje, který obsahuje výhradně spalovací zařízení se jmenovitými tepelnými výkony do 0,2 MW, se výše uvedené záznamy vedou pro zdroj jako celek.

V provozní evidenci se zaznamenávají:

- a) stálé údaje nutné k identifikaci provozovny a zdroje a proměnné údaje o provozu zařízení a technologie, o jakosti a spotřebě paliva, surovin a odpadů včetně spoluspalovaných odpadů, o výrobě, o zařízení k omezování emisí, o emisích a způsobu a výsledcích zjišťování jejich množství, o provozu měřicích přístrojů, a to v rozsahu uvedeném v přílohách č. 5 (metody a technické požadavky na jednorázové měření), č. 6 (metody a technické požadavky na kontinuální měření), č. 7 (metody a technické požadavky pro měření pachů-viz příloha č. 16 příručky) a č. 9 (seznam údajů pro provozní evidenci-viz příloha č. 18 příručky) k vyhlášce č. 356/2002 Sb.,
- b) údaje o poruchách, způsobu jejich odstranění. Dále údaje o haváriích a způsobu jejich likvidace,
- c) údaje nezbytné pro vedení registrů podle § 26 a 27 vyhlášky č. 356/2002 Sb. (bod 6.5),
- d) údaje o náležitostech plnění plánu snížení emisí, dodržování stanoveného emisního stropu a o plnění plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe podle § 5 odst. 8 zákona.

Souhrnná provozní evidence obsahuje přehled všech stálých údajů a průměrných hodnot všech proměnných údajů. Souhrnnou provozní evidenci zpracovávají provozovatelé samostatně pro každou provozovnu podle vzoru poskytnutého příslušným orgánem ochrany ovzduší každý rok a předávají ji tomuto orgánu k datu

stanovenému pro splnění oznamovací povinnosti podle § 13 odst. 4 a 5 zákona. Provozní evidence a související doklady provozovatel zdroje archivuje po dobu 5 let.

Provozovatel v souladu s § 11 odst. 1 písm. f) zákona oznamuje údaje o zahájení a trvalém ukončení provozu, včetně změn podmínek provozování zdrojů, a to do 15 dnů od vzniku těchto skutečností:

- a) inspekci (zvláště velké, velké a střední zdroje),
- b) příslušnému orgánu ochrany ovzduší, na jehož území se zdroj nachází (střední zdroje).

6.2 Provozní evidence u spaloven odpadu a zařízení pro spalování odpadu

Provozní evidenci podle § 11 odst. 1 písm. e) a f) a § 13 zákona vede provozovatel samostatně pro každou spalovnu odpadu nebo spalovací zařízení. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každou jednotlivou spalovací linku, příjem odpadu, předzpracování odpadu na místě, zařízení k čištění odpadních plynů a vod a dále údaje související se sledovaným znečišťováním ovzduší a vod, zejména emise a hmotnostní koncentrace znečišťujících látek. Evidence odpadů vznikajících při spalování se provádí podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech).

6.3 Hlášení a odstraňování havárií a poruch

Hlášení provozovatele o havárii bezprostředně po jejím zjištění, nejdéle však do 24 hodin, orgánům ochrany ovzduší obsahuje:

- a) název zařízení a určení místa a času vzniku, a pokud je to známo, i předpokládanou dobu trvání havárie,
- b) druh emisí znečišťujících látek a jejich pravděpodobné množství a
- c) opatření přijatá z hlediska ochrany ovzduší a podle zvláštního právního předpisu (§ 3 a 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému) (zejména údaje o tom, zda havárie byla řešena vlastními silami, povoláním konkrétní složky integrovaného záchranného systému, zda byl zdroj odstaven a další informace).

Do 14 dnů po nahlášení havárie vypracují provozovatelé a předají inspekci zprávu, která vedle souhrnu všech dostupných podkladů pro stanovení množství uniklých znečišťujících látek do ovzduší obsahuje:

- a) název zařízení, u něhož došlo k havárii,
- b) časové údaje o vzniku a době trvání havárie,
- c) druh a množství emisí znečišťujících látek po dobu havárie,
- d) příčinu havárie,
- e) přijatá konkrétní opatření k zamezení vzniku dalších případů havárií,
- f) časový údaj o hlášení havárie inspekci.

9.0 Poplatky za znečišťování ovzduší

(§ 19 zákona)

9.1 Způsob a výše stanovení poplatku

Provozovatelé zvláště velkých, velkých, středních a malých stacionárních zdrojů platí poplatky za znečišťování ovzduší, o jejichž výši rozhoduje správce poplatku, tj. krajský úřad (zvláště velké a velké), obecní úřad obce s rozšířenou působností (střední) nebo obecní úřad (malé). Poplatky, jejichž výše nedosahuje 500 Kč, se nevyměří.

Poplatkovým obdobím je kalendářní rok, v němž je stacionární zdroj provozován. Na běžný rok se platí poplatek zpravidla zálohově. Výše záloh se stanoví podle skutečného množství znečišťujících látek za předcházející kalendářní rok.

O výši poplatku provozovatelů zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů rozhoduje krajský úřad a poplatek vybírá a vymáhá celní úřad příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy celní úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Krajský úřad vede evidenci zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá krajský úřad místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

O výši poplatku provozovatelů středních stacionárních zdrojů rozhodují obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Poplatky vybírá a vymáhá celní úřad příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy celní úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vede evidenci středních stacionárních zdrojů a evidenci vyměřených poplatků za znečišťování ovzduší. Kopie veškerých rozhodnutí týkajících se poplatků zasílá úřad místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

O výši poplatku provozovatelů malých stacionárních zdrojů rozhoduje a poplatek vybírá a vymáhá obecní úřad podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků). Obecní úřad vede evidenci zpoplatněných malých stacionárních zdrojů a evidenci o vyměřených poplatcích za znečišťování ovzduší. Výnosy poplatků jsou příjmem obce a musí být použity k ochraně životního prostředí.

Jsou-li v provozním areálu téhož provozovatele stacionární zdroje různých kategorií, je příslušný rozhodovat o poplatcích za znečišťování všech těchto zdrojů ten správce poplatku, který je příslušný rozhodovat o poplatcích týkajících se nejvyšší kategorie zdroje. Toto ustanovení se nevztahuje na malé zdroje znečišťování.

Poplatky za zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje se platí za znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek, pro které má zdroj znečišťování stanoven emisní limit nebo technické a další podmínky provozu, které emisní limity nahrazují. Roční výše sazeb poplatků a způsob jejich výpočtů jsou uvedeny v příloze č. 1. Vypočtený poplatek se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

Roční výši poplatku pro malý stacionární zdroj vyměří obecní úřady pevnou částkou v rozmezí uvedeném v příloze č. 1, a to úměrně k velikosti stacionárního zdroje a době jeho provozu v poplatkovém období, případně podle druhu a spotřeby paliva.

Provozovatel zvláště velkého, velkého a středního stacionárního zdroje je povinen vypočítat poplatek za každý zpoplatněný zdroj a oznámit tento výpočet správci poplatku [prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování](#)

životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů do 31. března po skončení poplatkového období (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0). Současně oznámí i další údaje nutné pro stanovení výše záloh na poplatek pro další poplatkové období. Zálohy na poplatek v prvním roce uvedení stacionárního zdroje do provozu se stanoví výpočtem z jeho projektované kapacity. Oznamovací povinnost je provozovatel povinen splnit do 2 měsíců od vydání povolení k provozu.

Spalovací zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně není předmětem poplatku za znečišťování ovzduší a nevztahuje se na něj následující oznamovací povinnost.

Provozovatel malého zpoplatněného zdroje je povinen zaslat do 31. března po skončení poplatkového období podklady pro stanovení výše poplatku na běžný rok (časové rozlišení způsobu plnění ohlašovacích povinností je uvedeno v kapitole 14.0).

9.2 Rozhodnutí o výši poplatků, stanovení záloh

Správce poplatku prověří údaje uvedené v oznámení podaném provozovatelem, a zjistí-li skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatku, vydá rozhodnutí o vyměření poplatku za skončené poplatkové období a současně o výši záloh na poplatky pro běžný rok, přesahuje-li poplatek 2 000 Kč ročně, nejpozději do 6 měsíců ode dne doručení oznámení o výši poplatku nebo podkladu pro vyměření poplatku pevnou částkou.

Zálohy na poplatky, uvedené v rozhodnutí, platí provozovatel předem takto:

- a) nad 1 000 000 Kč ročně v měsíčních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního měsíce,
- b) nad 10 000 Kč do 1 000 000 Kč ročně včetně ve čtvrtletních zálohách splatných nejpozději do posledního dne každého kalendářního čtvrtletí,
- c) nad 2 000 Kč do 10 000 Kč ročně včetně v pololetních zálohách splatných nejpozději do 30. června a 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Správce poplatku může na žádost provozovatele, bez přihlédnutí k jiným důvodům než finančním, stanovit v rozhodnutí termíny úhrad záloh odlišné od uvedených lhůt, přitom však musí provozovateli uložit povinnost úhrady celkové výše záloh na poplatky pro běžný rok nejpozději do 30. prosince příslušného kalendářního roku.

Poplatky do výše 2 000 Kč ročně platí provozovatel jednorázově ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o vyměření poplatku.

9.3 Oznamovací povinnosti (§ 20 zákona)

Skutečnosti zakládající vznik nebo odůvodňující změny výše poplatků včetně zastavení provozu stacionárního zdroje nebo změnu provozovatele je provozovatel povinen oznámit příslušnému správci poplatku do 30 dnů od vzniku této skutečnosti jako podklad pro vydání nového rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí o vyměření poplatku a jeho záloh zruší.

9.4 Odklad placení části poplatků za znečišťování ovzduší

(§ 21 zákona)

Pokud provozovatel zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje prokazatelně zahájí u tohoto zdroje práce za účelem snížení emisí zpoplatněné znečišťující látky alespoň o 15 % a splní dále uvedené podmínky, správce poplatku rozhodne o odkladu placení záloh na poplatky u této látky ve výši 60 % z celkové výše poplatku za znečišťování ovzduší po dobu realizace těchto prací.

Podmínky pro odklad placení stanovené výše záloh poplatku jsou:

- a) plnění emisních limitů stanovených u stacionárního zdroje,
- b) žádost provozovatele o odložení části poplatků s podrobným popisem prací a jejich časového průběhu na snížení požadované výše emisí zpoplatněné znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek,
- c) oznámení prokazatelného zahájení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje a
- d) ukončení prací za účelem snižování emisí u stacionárního zdroje nejdéle do 2 let od jejich započetí.

Odložení části záloh poplatku za účelem snížení emisí u stacionárního zdroje se vztahuje na zdroj nebo zařízení zdroje, které lze samostatně provozovat a na kterém jsou přímo prováděny práce za účelem snížení emisí, a na ty zpoplatněné znečišťující látky jimi vypouštěné, kterých se práce na snížení emisí dotýká.

Odklad placení části záloh poplatku správce poplatku povolí od prvního dne měsíce následujícího po dni skutečného zahájení stavby nebo úpravy zařízení zdroje doloženého zápisem ve stavebním deníku nebo v protokolu o zahájení prací. Odklad končí posledním dnem měsíce, ve kterém bylo doručeno písemné oznámení provozovatele o ukončení prací správci poplatku.

9.5 Prominutí nebo doplacení části poplatku za znečišťování ovzduší

(§ 22 zákona)

Provozovatel je povinen oznámit správci poplatku ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje podle bodu 9.4 ve lhůtě nejpozději do 30 dnů ode dne vzniku této skutečnosti.

Lhůta určená k ukončení prací na snížení emisí u stacionárního zdroje je splněna, jestliže provozovatel před jejím uplynutím prokáže dosažení stanovených úrovní emisí uvedených v rozhodnutí k odložení placení části záloh poplatků. V závažných případech může správce poplatku prodloužit lhůtu k dodání výsledků měření ke splnění požadovaných hodnot, nejpozději však do 6 měsíců od stanovené lhůty k ukončení prací.

Dokončí-li provozovatel práce na snížení emisí v souladu se stanovenými podmínkami v rozhodnutí, včetně splnění lhůty, správce poplatku promine povinnost doplatit odloženou část poplatku. Při nedodržení podmínek odkladu placení části záloh poplatku rozhodne správce poplatku o povinnosti odloženou část poplatku doplatit a stanoví k tomu provozovateli přiměřenou lhůtu. Správce poplatku vydá rozhodnutí o prominutí nebo doplacení poplatku do 3 měsíců ode dne, kdy zjistil skutečnosti rozhodné pro vydání takového rozhodnutí. Kopii vydaného rozhodnutí zasílá místně příslušnému celnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokud došlo ke zpoždění prací na snížení emisí u stacionárního zdroje, které prokazatelně není zaviněno provozovatelem, správce poplatku k žádosti provozovatele lhůtu ukončení prací přiměřeně prodlouží, nejdéle však o 1 rok.

V případě, že provozovatel nedosáhne plánovaného snížení emisí uvedeného v rozhodnutí podle bodu 9.4 při splnění všech ostatních stanovených podmínek, může správce poplatku rozhodnout o prominutí poměrné části odložené výše poplatků odpovídající podílu snížení emisí skutečně dosaženého z původně plánované hodnoty.

12.0 Opatření k nápravě a sankce

12.1 Opatření k nápravě a zákaz provozu stacionárního zdroje

(§ 38 zákona)

Provozovateli, který neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší nebo zvláštními právními předpisy upravujícími povinnosti při ochraně ovzduší, uloží orgán ochrany ovzduší opatření ke zjednání nápravy.

O omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje rozhodne orgán ochrany ovzduší v případech, kdy provozovatel:

- a) provozuje stacionární zdroj, na který nebylo vydáno stanovisko nebo povolení podle § 17 odst. 1 nebo 2 zákona (bod 7.1 a 7.2), nebo
- b) neplní při vážném a bezprostředním ohrožení nebo poškození kvality ovzduší povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. g) nebo k), nebo
- c) nedodržuje emisní limit nebo přípustnou tmavost kouře nebo plán snížení emisí znečišťujících nebo pachových látek nebo nedodržuje přípustnou míru obtěžování zápachem a nezjednal opatření k nápravě uložené orgánem ochrany ovzduší, nebo
- d) opětovně poruší povinnosti, za jejichž porušení mu byla uložena pokuta podle § 40 odst. 2 nebo 3.

Odvolání proti rozhodnutí podle písmene a) a b) nemá odkladný účinek.

12.2 Opatření k nápravě při zacházení s regulovanými látkami

(§ 39 zákona)

Při zjištění závažného porušení povinností nebo zákazů vyplývajících z ustanovení hlavy III zákona (bod 10.0 Ochrana ozonové vrstvy) nebo z ustanovení právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o inhalátory odměřených dávek a dávkovačů léčiv, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2039/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o základní rok pro přidělení kvót hydrochlorfluoruhlovdiků) inspekce uloží právnické nebo fyzické osobě porušující tyto povinnosti opatření k nápravě nebo navrhne zrušení povolení ministerstva k zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, včetně odejmutí těchto látek a výrobků na náklady této osoby a jejich převedení do vlastnictví státu.

Inspekce může uložit, aby osoba, která porušila povinnosti nebo zákazy vyplývajících z ustanovení hlavy III zákona, učinila na svůj náklad opatření směřující k nezávadnému zneškodnění, případně recyklaci nebo regeneraci regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují. Podání odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

V případě opakovaných závažných nedostatků při zacházení s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k jejich zacházení a rozhodne o jejich zneškodnění na náklady osoby, u které byly nedostatky zjištěny, včetně náhrady prokazatelných nákladů zkoušek vzorků zakázaných regulovaných látek.

12.3 Sankce

(§ 40 zákona)

Pokutu ve výši od 20 000 do 10 000 000 Kč uloží:

- a) Česká obchodní inspekce výrobci, dovozci a prodejci paliv, poruší-li povinnosti uvedené v § 3 odst. 2 nebo 3 zákona,
- b) inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, pokud provozuje tento zdroj bez povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo d) zákona, nebo bez platného osvědčení o autorizaci v případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. c) zákona nebo bez povolení u činností uvedených v § 17 odst. 2 zákona.

Pokutu ve výši od 10 000 do 2 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého nebo velkého stacionárního zdroje, který poruší alespoň jednu z povinností uvedených v § 3 odst. 2, 3, 4, 6, 7, 9 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), ☒, g), i) až n) a s) nebo v § 11 odst. 2 zákona.

Pokutu ve výši od 5 000 do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli středního stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 odst. 2, 3, 4, 7, 9 nebo v § 11 odst. 1 písm. c), d), ☒, g), i) až n) a s) zákona.

Pokutu ve výši od 500 do 150 000 Kč uloží obecní úřad provozovateli malého stacionárního zdroje, poruší-li alespoň jednu z povinností stanovených v § 3 odst. 3, 4, 9 nebo v § 12 odst. 1 zákona.

Pokutu ve výši od 500 do 20 000 Kč uloží orgán ochrany ovzduší provozovateli stacionárního zdroje za nesplnění oznamovací povinnosti podle § 19 odst. 10, 14, 16 nebo v § 20 nebo § 22 odst. 1 zákona.

Pokutu ve výši od 5 000 do 5 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který:

- a) nesplnil opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému podle § 8 odst. 7 zákona, nebo
- b) nesplnil pravomocné rozhodnutí vydané podle § 38 odst. 2 zákona o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

Pokutu od 10 000 do 10 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního stacionárního zdroje, který:

- a) porušil alespoň jednu z povinností stanovených v § 11 odst. 1 písm. a), b), f), h), o), p), nebo r) zákona, nebo
- b) nesplnil opatření ke zjednání nápravy uložené orgánem ochrany ovzduší podle § 38 odst. 1 zákona, nebo
- c) neplní program zlepšování kvality ovzduší, nebo
- d) neplní povinnosti při ochraně klimatického systému Země podle § 35 zákona
- e) nesplnil povinnost podle § 13 odst. 4 nebo 5 zákona.

Pokutu ve výši od 1 000 do 10 000 Kč uloží obecní úřad provozovateli malého stacionárního zdroje, který nesplnil:

- a) opatření ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1 zákona, nebo
- b) pravomocné rozhodnutí o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje.

Pokutu od 2 500 do 2 000 000 Kč uloží inspekce osobě, která poruší alespoň jednu z povinností a zákazů uvedených v § 23 až 33 zákona nebo v ustanoveních právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o inhalátory odměřených dávek a dávkovačů léčiv, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2039/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o základní rok pro přidělení kvót hydrochlorfluoruhlodíků), nebo podmínek stanovených v povolení ministerstva vydaného podle § 29 odst. 1 nebo v rozhodnutí o registraci vydaného podle § 29 odst. 4 zákona a Česká obchodní inspekce za porušení povinnosti uvedené v § 31 odst. 1 zákona.

Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která vykonává činnosti podle § 15 odst. 1 zákona bez platné autorizace.

Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která provádí činnost podle § 15 odst. 1 zákona v rozporu s § 15 odst. 16, 17, 18 nebo 19 zákona, nebo osobě, která provádí činnost podle § 29 odst. 1 a 4 v rozporu s § 29 odst. 5 zákona.

Pokutu až do výše 100 000 Kč uloží celní úřad osobě uvedené v § 3a odst. 1, která nesplní povinnost podle § 3a odst. 9.

Pokutu ve výši do 1 000 000 Kč uloží inspekce provozovateli zvláště velkého, velkého nebo středního zdroje, který v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) nevede provozní evidenci nebo nepředá souhrnnou provozní evidenci příslušným orgánům ochrany ovzduší, anebo v souhrnné provozní evidenci uvede nesprávné údaje.

V případě, že došlo u jednoho provozovatele k souběhu porušení více povinností podle tohoto zákona, uloží mu příslušný orgán ochrany ovzduší pokutu podle ustanovení, v nichž jsou jednotlivá porušení zákona uvedena s tím, že pokuty za tato porušení zákona uvedené v jednotlivých ustanoveních se sčítají.

Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy II zákona vybírají a vymáhají celní úřady a jsou z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem obcí, na jejichž území k porušení povinnosti došlo.

Pokuty uložené krajským úřadem, orgán a obecním úřadem obce s rozšířenou působností podle ustanovení hlavy II zákona tyto orgány vybírají a vymáhají. Pokuty uložené krajským úřadem a obecním úřadem jsou příjmem toho orgánu, který o pokutě rozhodl, a musí být použity k ochraně ovzduší na území svěřeném do jeho působnosti.

Pokuty uložené inspekcí za porušení povinností podle ustanovení hlavy III zákona vybírá a vymáhá inspekce. Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

Při vybírání a vymáhání pokut ukládaných podle zákona o ovzduší se postupuje podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků).

Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinnosti, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti nebo zákazu došlo.

Dojde-li v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinnosti, za které již byla uložena pokuta, a provozovatel nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší, uloží mu tento orgán pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

Při rozhodování o výši pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k závažnosti porušení zákonné povinnosti, době trvání protiprávního stavu, k výši vzniklé nebo hrozící škody a k případným následkům protiprávního stavu.

13.0 Výkon správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

(§ 42 – 52 zákona)

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší:

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) inspekce,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) celní úřady,
- f) kraje,
- g) obecní úřady obcí s rozšířenou působností - nástupce Okresních úřadů,
- h) obce.

Dále jsou uvedeny nejčastější oblasti působení orgánů ochrany ovzduší ve vztahu k podnikové ekologii.

Ministerstvo životního prostředí:

- vykonává působnost ústředního správního úřadu v oblasti ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země a na těchto úsecích řídí výkon státní správy,
- vydává stanovisko obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a povolení ke zvýšenému obsahu síry v kapalných palivech podle § 17 odst. 2 písm. h) zákona,
- rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí a krajskými úřady,
- vydává a ruší povolení k zacházení s regulovanými látkami podle ustanovení hlavy III zákona,
- vydává a ruší osvědčení o autorizaci podle § 15 odst. 1, 13 a 14 zákona. Provádí kontrolu výkonu této činnosti,
- rozhoduje o kategorii zdroje v případech zcela nových technologií a jejich zařízení podle § 4 odst. 11 zákona.

Česká inspekce životního prostředí:

- dozírá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší týkajících se ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země,
- provádí u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů měření znečišťujících látek za účelem kontroly dodržování emisních limitů a emisních stropů,
- ,
- rozhoduje v pochybnostech o vymezení stacionárního zdroje a zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 10 zákona,
- ukládá nápravná opatření a rozhoduje o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje podle § 38 zákona,
- ukládá provozovatelům zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pokuty za porušení povinností podle ustanovení hlavy II zákona,
- rozhoduje v případě spalování více druhů paliv v jednom zařízení spadajícím do kategorie zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů o emisních limitech a dalších požadavcích na jejich provozování podle § 5 odst. 4 zákona,

- vydává závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b), povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a až d) a § 17 odst. 2 písm. a) až g) a i) zákona a eviduje oznámení provozovatelů podle § 54 odst. 9 zákona do 31. 12. 2002. Po tomto datu je dotčeným orgánem státní správy v řízení o vydání těchto povolení. Ke každému řízení vydává své vyjádření a poskytuje odbornou spolupráci krajským úřadům při udělování těchto povolení. Na vyzvání poskytuje vyjádření do 15 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření neposkytuje v případech, kdy s vydáním povolení souhlasí,
- schvaluje regulační řady provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pro účely regulace emisí podle § 8 zákona,
- ukládá pokuty za porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy třetí zákona nebo právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země.

Inspekce dále kontroluje:

- dodržování povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,
- dodržování emisních limitů, limitního obsahu těkavých organických látek ve výrobcích určených prováděcím právním předpisem a emisních stropů u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a to včetně přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem,
- plnění plánů snížení emisí podle § 5 odst. 6 zákona a plánů zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování podle § 5 odst. 8 zákona,
- dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro stacionární zdroje podléhající regulaci podle § 8 odst. 3 zákona za smogové situace a dodržování regulačních řádů stacionárních zdrojů,
- [plnění povinností souvisejících s provozní evidencí a souhrnnou provozní evidencí podle § 11 odst. 1 písm. e\)](#),
- správnost provádění autorizovaného měření emisí a imisí,
- činnost autorizovaných osob podle § 16 odst. 3 zákona. V případě závažných nedostatků navrhuje ministerstvu zrušení osvědčení o autorizaci právnických a fyzických osob podle § 15 odst. 13 zákona,
- dodržování povinností uvedených v § 3 odst. 2 až 4 zákona,
- jak jsou osobami, které zacházejí s regulovanými látkami nebo s výrobky, které je obsahují, dodržovány povinnosti a zákazy uvedené v ustanovení hlavy III zákona nebo právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země,
- plnění povinností při ochraně klimatického systému Země podle § 35 zákona.

Krajský úřad:

- rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatku za znečišťování ovzduší zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 4, § 21 odst. 1 a § 22 odst. 3 a 5 zákona,
- kontroluje a hodnotí dodržování imisních limitů a emisních stropů na základě údajů z informačního systému kvality ovzduší,
- provádí dozor na úseku ochrany ovzduší ve své územní působnosti,
- ukládá plnění plánu snížení emisí nebo zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 6 a 8 zákona,
- vypracovává krajský program snižování emisí podle § 6 odst. 5 zákona,
- vypracovává programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 7 odst. 6, zákona,
- podílí se na tvorbě národních programů snižování emisí jednotlivých znečišťujících látek,

- schvaluje návrhy opatření pro případy havárií u zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů a návrhy na jejich změny,
- schvaluje plány snížení emisí u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 7 zákona,
- na žádost ministerstva se podílí na vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší,
- poskytuje metodickou pomoc obecním úřadům při vypracování místních programů ke zlepšení kvality ovzduší,
- schvaluje plány zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje podle § 5 odst. 9 zákona,
- stanovuje pro zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje znečišťující látky nebo jejich stanovené skupiny, pro které budou uplatněny obecné emisní limity podle § 9 odst. 4 zákona,
- vyhlašuje signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3 zákona, a plní úkoly podle § 8 odst. 7 zákona,
- zpřístupňuje informace na základě zákona o ovzduší a zvláštních právních předpisů,
- vypracovává krajský regulační řád podle § 8 odst. 5 zákona,
- ode dne 1. ledna 2003 vydává povolení uvedená v § 17 zákona, s výjimkou stanoviska podle odstavce 1 písm. a) a povolení podle odstavce 2 písm. h) zákona,
- ukládá pokuty podle § 40 zákona,
- vede evidenci oznámení pro zvláště velké a velké stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 zákona a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu od 1. ledna 2003,
- je dotčeným orgánem státní správy v územním, stavebním a kolaudačním řízení z hlediska ochrany ovzduší s výjimkou malých stacionárních zdrojů,
- stanovuje v pochybnostech způsob zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1 zákona.

Kraj:

- a) zaujímá stanoviska k místním programům snižování emisí a místním programům ke zlepšení kvality ovzduší,
- b) vyjadřuje se k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, k rozvojovým koncepcím a k programům rozvoje jednotlivých oborů a odvětví ve své územní působnosti (zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí),
- c) vydává v přenesené působnosti nařízením program ke zlepšení kvality ovzduší.

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností - nástupce Okresních úřadů:

- a) rozhoduje o vyměření poplatku, odkladu nebo prominutí části poplatků za znečišťování ovzduší podle § 19 odst. 5 a podle § 21 odst. 5 a § 22 odst. 3 a 5 zákona u středních stacionárních zdrojů,
- b) ,
- c) ukládá pokuty podle § 40 odst. 5 zákona,
- d) vede evidenci oznámení pro střední stacionární zdroje podle § 54 odst. 9 zákona a údaje z této evidence poskytuje ministerstvu.

Obce:

Obecní úřad:

- je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů,
 - zpřístupňuje informace podle zákona o ovzduší a zvláštních právních předpisů,
 - rozhoduje o vyměření poplatků za znečišťování ovzduší u malých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 6 zákona,
 - nařizuje odstranění závad u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f) zákona, ukládá opatření k nápravě těchto závad podle § 38 odst. 1 zákona a ukládá pokuty za nesplnění této uložené povinnosti,
 - může vypracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší,
 - může vypracovat místní program snižování emisí znečišťujících látek podle § 6 odst. 5 zákona,
 - vyhláší signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3 zákona, a k omezení provozu mobilních zdrojů znečišťování; pokud jde o zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, informuje o porušení povinností inspekci,
 - vede evidenci malých stacionárních zdrojů, u nichž tento zákon stanoví ohlašovací povinnost, a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu,
 - vydává povolení pro činnosti, kde to stanoví zvláštní právní předpis, při kterých vznikají emise těkavých organických látek a které odpovídají kategorii malých ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- Pro tyto látky může stanovit fugitivní emisní limit v závislosti na kvalitě ovzduší v daném místě.

Obecní úřad kontroluje:

- dodržování povinností provozovateli malých stacionárních zdrojů podle § 12 a § 19 odst. 16 zákona, za nedodržení povinností jim ukládá pokuty a nápravná opatření a rozhoduje o zastavení nebo omezení provozu těchto zdrojů,
- dodržování přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u provozovatelů malých stacionárních zdrojů a za nedodržení povinností ukládá pokuty,
- účinnost spalování, měření množství a rozsahu vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f) zákona. Touto činností může pověřit odborně způsobilé právnické nebo fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 455/1991, živnostenský zákon),
- dodržování povinností podle § 3 odst. 5 zákona a za jejich porušení ukládá pokuty.

Obec může obecně závaznou vyhláškou:

- a) stanovit podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 zákona nebo toto spalování zakázat; při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby,
- b) zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 8,
- c) v oblasti opatření proti světelnému znečištění regulovat promítání světelných reklam a efektů na oblohu.

Celní úřady:

- provádějí kontrolu dovozu a vývozu regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, podle příloh č. 3 a 4 příručky a vybraných látek ovlivňujících klimatický systém Země podle přílohy č. 7 příručky,

- b) u stacionárních zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu po 1. dubnu 2003 nebo na které se vztahuje odstavec 1 a budou uvedeny do provozu po datu 1. dubna 2003, plnit emisní limity a další podmínky provozování těchto zdrojů včetně oznámení provozu zdroje příslušnému orgánu ochrany ovzduší ve lhůtě do 3 měsíců od data uvedení zdroje do provozu. Tato povinnost se vztahuje i na nové části stacionárních zdrojů podle písmena a) uvedené do provozu po 1. dubnu 2003. U zdrojů, na které bylo vydáno kolaudační rozhodnutí nebo jiné obdobné povolení k provozu od 1. dubna 2001 do 1. dubna 2003, budou plněny tyto podmínky do 31. října 2006.
8. Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních zdrojů provozujících spalování paliva s odpadem jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem a ve lhůtách v něm stanovených podle druhu znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin. Provozovatelé jsou povinni vypracovat a plnit orgánem ochrany ovzduší schválený plán snižování emisí, pokud nejsou u zdroje schopni plnit emisní limity a další podmínky stanovené v prováděcím právním předpisu, nejpozději do 1. ledna 2003. Těchto emisních limitů jsou povinni dosáhnout na základě plánu snižování emisí nejpozději do 28. prosince 2004 nebo ke dni vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, nastane-li tato skutečnost dříve. Provozovatelé všech spaloven odpadů a dalších stacionárních zdrojů na spalování paliva s odpadem, pro které bude vydáno stavební povolení po 28. prosinci 2002 nebo kolaudační rozhodnutí po 28. prosinci 2004, jsou povinni plnit emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů stanovené prováděcím právním předpisem ode dne uvedení do provozu.
 9. Spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích jsou jejich provozovatelé povinni ukončit nejpozději do 2 let od účinnosti zákona.
 10. Provozovatelé stacionárních zdrojů, na které se vztahuje ustanovení § 18 odst. 1 zákona, jsou povinni požádat inspekci o povolení podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona nejpozději do 2 let od účinnosti zákona, tj. do 1.6.2004.
 11. Stacionární zdroje provozované do účinnosti zákona se považují za zařazené do kategorií zdrojů ve smyslu § 4 odst. 10 zákona, pokud zákon nemění jejich zařazení.
 12. Provozovatelé spaloven odpadu, zařízení schválených pro spalování odpadu a zvláště velkých spalovacích zdrojů si opatří autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona nejpozději do 31. 12. 2003.

Novela: zákon č. 180/2007 Sb.: Za kalendářní rok se pro účely plnění povinností stanovených v § 3a odst. 1 písm. b), § 3a odst. 3 a 6 považuje období od nabytí účinnosti zákona č. 180/2007 Sb. (tj. od 1.9.2007) do 31. prosince 2007.

§ 16 zákona č. 25/2008 Sb. – způsob plnění ohlašovacích povinností po 12.2.2008:

1. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, které *jsou zároveň provozovateli povinnými plnit ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí **poprvé za rok 2009.**

2. Povinné subjekty plnící ohlašovací povinnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, které *nejsou zapojeny do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle bodu 1*, ohlašují povinné údaje prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí **poprvé za rok 2010**. Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 a 2009 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 86/2002 Sb.		
Zákon o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)		
Základní informace o předpisu		
Částka	38	vydaná dne 12.3.2002
Účinné od	1.6.2002	
	1.1.2003	§ 19, 21, 22 a 37
Autor	Parlament	
Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
521/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění
92/2004 Sb.	3.3.2004	zákon; mění
92/2004 Sb.	1.5.2004	zákon; mění; výčet novelizovaných ust. viz čl. III novely
186/2004 Sb.	() zákon; mění	
695/2004 Sb.	31.12.2004	zákon; mění
180/2005 Sb.	1.8.2005	zákon; mění
385/2005 Sb.	1.10.2005	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
472/2005 Sb.		úplné znění
186/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění
212/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
212/2006 Sb.	1.1.2007	zákon; mění; viz čl. II bod 7 novely
212/2006 Sb.	1.1.2008	zákon; mění; viz čl. II bod 6 novely
222/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
230/2006 Sb.	1.6.2006	zákon; mění
180/2007 Sb.	1.9.2007	zákon; mění
296/2007 Sb.	1.1.2008	mění § 16 odst. 1 písm. c)
25/2008 Sb.	12.2.2008	mění § 11, § 12, § 13, § 19, § 40, § 46, § 49; nová přechodná ustanovení
37/2008 Sb.	1.3.2008	mění § 3a; nová přechodná ustanovení
Podřazené předpisy		
350/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší	
351/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí	
352/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší	
353/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší	
354/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu	
355/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu	
356/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování	
357/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší	
358/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví podmínky ochrany ozonové vrstvy Země	

553/2002 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti
112/2004 Sb.	Nařízení vlády o Národním programu snižování emisí tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého a oxidu dusíku ze stávajících zvláště velkých spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
66/2005 Sb.	Nařízení vlády o minimálním množství biopaliv nebo jiných paliv z obnovitelných zdrojů v sortimentu motorových benzinů a motorové nafty na trhu České republiky
117/2005 Sb.	Nařízení vlády o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy
362/2006 Sb.	Vyhláška o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování
455/2006 Sb.	Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
615/2006 Sb.	Nařízení vlády o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
146/2007 Sb.	Nařízení vlády o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší
372/2007 Sb.	Nařízení vlády o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů

Novelizuje

předpis č.	k datu	poznámka
389/1991 Sb.	1.6.2002	ruší vše s výjimkou § 6, § 7 odst. 1 a 2, § 8 a přílohy
158/1994 Sb.	1.6.2002	ruší vše s výjimkou čl. II bodů 7 až 12 a 15 až 18
455/1991 Sb.	1.6.2002	mění, přílohu č. 2
71/2000 Sb.	1.6.2002	ruší část šestou a sedmou
132/2000 Sb.	1.6.2002	ruší část padesátou
258/2000 Sb.	1.6.2002	mění, též ruší část sedmnáctou

Ruší

předpis č.	poznámka
309/1991 Sb.	
389/1991 Sb.	(k 1.1.2003)
218/1992 Sb.	
158/1994 Sb.	(k 1.1.2003)
86/1995 Sb.	

Související předpisy:

111/1981 Sb., Vyhláška o čistění komínů, v platném znění

695/2004 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, v platném znění

696/2004 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví postup zjišťování, vykazování a ověřování množství emisí skleníkových plynů, v platném znění

150/2005 Sb. Vyhláška, kterou se stanoví formulář žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů, v platném znění

315/2005 Sb. Nařízení vlády o Národním alokačním plánu České republiky na roky 2005 až 2007, v platném znění

[80/2008 Sb. Nařízení vlády o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 - 2012, v platném znění](#)

PŘÍRUČKA

PRO

INTEGROVANOU PREVENCI

A

INTEGROVANÝ REGISTR ZNEČIŠŤOVÁNÍ

PODLE ZÁKONA 76/2002 SB.

O INTEGROVANÉ PREVENCI

a

PODLE ZÁKONA 25/2008 SB.

O INTEGROVANÉM REGISTRU ZNEČIŠŤOVÁNÍ

ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ A INTEGROVANÉM

SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

Obsah

- 1.0 Úvod
 - 2.0 Základní pojmy (§ 2 zákona)
 - 3.0 Integrované povolení
 - 3.1 Žádost o vydání integrovaného povolení (§ 3 zákona)
 - 3.1.1 Obsah žádosti (§ 4 zákona)
 - 3.1.2 Odborná podpora výkonu státní správy (§ 5 zákona)
 - 3.1.3 Odborně způsobilá osoba (§ 6 zákona)
 - 3.1.4 Účastníci řízení (§ 7 zákona)
 - 3.1.5 Rozeslání žádosti a její zveřejnění (§ 8 zákona)
 - 3.1.6 Vyjádření příslušných správních úřadů a účastníků řízení (§ 9 zákona)
 - 3.1.7 Vyjádření odborně způsobilé osoby (§ 11 zákona)
 - 3.1.8 Ústní jednání o žádosti (§ 12 zákona)
 - 3.1.9 Rozhodnutí o žádosti (§ 13 zákona)
 - 3.1.10 Způsob stanovení závazných podmínek provozu (§ 14-15 zákona)
 - 3.1.11 Základní povinnosti provozovatele zařízení (§ 16 zákona)
 - 3.1.12 Přechod integrovaného povolení (§ 17 zákona)
 - 3.1.13 Přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení (§ 18-19 zákona)
 - 3.1.14 Řízení o změně integrovaného povolení (§ 19a zákona)
 - 3.1.15 Zánik integrovaného povolení (§ 20 zákona)
 - 4.0 [Integrovaný registr znečišťování životního prostředí a integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí \(zákon č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 4.1 [Integrovaný registr znečišťování životního prostředí \(§ 1-3 zákona č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 4.2 [Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí \(§ 4 zákona č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 4.3 [Správní delikty \(§ 5-6 zákona č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 4.4 [Výkon státní správy \(§ 7-8 zákona č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 4.5 [Přechodná a zrušovací ustanovení \(§ 9-12 zákona č. 25/2008 Sb.\)](#)
 - 5.0 Výkon státní správy (§ 28 -36 zákona)
 - 6.0 Správní delikty (§ 37-40 zákona)
 - 7.0 Přechodná a společná ustanovení (§ 42 – 46 zákona)
 - 8.0 Správní poplatky (§ 57 zákona č. 368/1992 Sb.)
 - 9.0 Otázky a odpovědi k integrovanému registru znečišťování
 - 10.0 Seznam souvisejících předpisů
-
- Příloha č. 1 Kategorie zařízení, které podléhají režimu zákona o integrované prevenci
 - Příloha č. 2 [Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.](#)
 - Příloha č. 3 [Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.](#)

- Příloha č. 4 *Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.*
- Příloha č. 5 *Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.*
- Příloha č. 6 *Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.*
- Příloha č. 7 Seznam hlavních znečišťujících látek pro stanovování emisních limitů (Příloha č. 2 k zákonu č. 76/2002 Sb.)
- Příloha č. 8 Hlediska pro určování nejlepších dostupných technik (Příloha č. 3 k zákonu č. 76/2002 Sb.)

1.0 Úvod

Nový přístup k ochraně životního prostředí je zakotven v legislativě EU směrnicí 96/61/EC o IPPC a do českého právního řádu je transponován zákonem č. 76/2002 Sb., v platném znění (dále jen "zákon"). Hlavním cílem je ochrana životního prostředí jako celku před průmyslovým a zemědělským znečištěním regulací provozu vybraných zařízení.

Účelem zákona je, v souladu s právem Evropských společenství (Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění. Rozhodnutí Evropské komise 479/2000/ES ze dne 17. července 2000 o implementaci Evropského emisního registru znečištění podle článku 15 Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na přípravě některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES ve věci účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně), dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku (zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí) uplatněním integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího činnostmi uvedenými v příloze č. 1 [☒](#).

Tento zákon stanovuje povinnosti provozovatelů zařízení, upravuje postup při vydávání integrovaného povolení, [☒](#) stanovuje působnosti orgánů veřejné správy podle tohoto zákona, upravuje systém výměny informací o nejlepších dostupných technikách a stanovuje příslušné sankce za porušení stanovených povinností.

Zákon se nevztahuje na znečištění způsobené vniknutím radioaktivních látek do životního prostředí, vypouštění radioaktivních látek do životního prostředí a emisní limity stanovené pro tyto látky podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření) nakládání s geneticky modifikovanými organismy podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty).

Problematiku integrované prevence lze podle dopadu na podniky rozdělit na dvě části:

První část – [zákon č. 76/2002 Sb.](#) - se zabývá integrovaným povolením a povinnými subjekty jsou provozovatelé zařízení uvedených v příloze č. 1 (bližší bod 3.0). Vzhledem k tomu, že tato problematika se nedotýká většiny podnikatelských subjektů, je záležitost integrovaného povolení popsána stručně s příslušnými odkazy na podrobnější informace.

Druhá část – [zákon č. 25/2008 Sb.](#) - se zabývá integrovaným registrem znečišťování (bližší bod 4.0).

Seznam souvisejících předpisů je uveden v kapitole 10.0.

2.0 Základní pojmy

(§ 2 zákona)

centrální ohlašovna (CO) souhrn technických a personálních zdrojů plnící úlohu komunikačního rozhraní. V případě IRZ se jedná o rozhraní mezi ohlašovateli a orgány státní správy.

CENIA, česká informační agentura životního prostředí, Centrální ohlašovna

Litevská 8/1174, 100 05 Praha 10

e-mail: co.data@cenia.cz

http://www.centralniohlašovna.cz

emise přímé nebo nepřímé vypouštění látek, šíření vibrací a vyzařování hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření ze zařízení do životního prostředí,

emisní limit nejvýše přípustná emise znečišťujících látek vyjádřená množstvím, koncentrací, hmotnostním tokem nebo jinou specifickou veličinou, která nesmí být během jednoho či několika časových období překročena. Emisní limity mohou být též stanoveny pro určité skupiny, druhy či kategorie látek, zejména pro ty, které jsou uvedeny v příloze č. 7,

integrované povolení rozhodnutí, kterým se stanoví podmínky k provozu zařízení, včetně provozu činností přímo spojených s provozem zařízení v místě a které se vydává namísto rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů vydávaných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, ochrany veřejného zdraví a v oblasti zemědělství, pokud to tyto předpisy (například zákon č. 86/2003 Sb., o ovzduší, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči) umožňují,

nejlepší dostupné techniky nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje technologií a činností a způsobů jejich provozování, které ukazují praktickou vhodnost určitých technik navržených k předcházení, a pokud to není možné, tak k omezování emisí a jejich dopadů na životní prostředí, přičemž

1. technikami se rozumí jak použitá technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, vybudováno, provozováno, udržováno a vyřazováno z provozu,
2. dostupnými technikami se rozumí techniky vyvinuté v měřítku umožňujícím zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, pokud jsou provozovateli za rozumných podmínek dostupné bez ohledu na to, zda jsou používány nebo vyráběny v České republice,
3. nejlepšími se rozumí nejúčinnější technika z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí;

při určování nejlepší dostupné techniky se přihlíží k hlediskům uvedeným v příloze č. 8,

podstatnou změnou v provozu zařízení (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na přípravě některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES ve věci účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně) změna v provozu zařízení, která může mít podle uvážení správního úřadu, který je místně příslušný k vydání integrovaného povolení (dále jen „úřad“), významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí. Změna v provozu zařízení nebo rozšíření provozu zařízení se vždy

považují za podstatné, když změna nebo rozšíření samy o sobě překračují prahové hodnoty uvedené v příloze č. 1.

provozovatel zařízení právnická osoba nebo fyzická osoba, která provozuje nebo bude provozovat zařízení, **standard kvality životního prostředí** souhrn požadavků stanovených na základě zvláštních právních předpisů

(například zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech), které musí životní prostředí splňovat v daném čase a místě,

zařízení stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů. Za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení,

změna v provozu zařízení změna v užívání, způsobu provozu nebo rozšíření zařízení, která může mít účinky na zdraví člověka nebo životní prostředí,

znečištění lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé pro zdraví člověka nebo zvířat nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí nebo může vést ke škodám na hmotném majetku nebo může omezit či zabránit využívání hodnot životního prostředí, které jsou chráněny zvláštními právními předpisy (například zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech),

3.0 Integrované povolení

Seznam zařízení, k jejichž provozu je nutné integrované povolení, je uveden v příloze č. 1. Vzhledem k tomu, že se povinnost získání integrovaného povolení týká poměrně malého počtu zařízení, není problematika integrovaného povolení dále podrobně popisována. V tomto bodě je uveden pouze stručný přehled jednotlivých kroků a povinností.

3.1 Žádost o vydání integrovaného povolení (§ 3 zákona)

Žádost o vydání integrovaného povolení (dále jen „žádost“) podává provozovatel zařízení úřadu:

- a) v elektronické podobě, nebo
- b) v listinné a elektronické podobě.

Řízení o vydání integrovaného povolení je zahájeno dnem, v němž byla žádost doručena úřadu, v případě podání uvedeném pod písmenem b) dnem, kdy byla úřadu doručena žádost v listinné podobě.

V případě podání podle písmene a) si může úřad v odůvodněných případech, zejména z technických důvodů, vyžádat podklady, které jsou součástí žádosti, v listinné podobě. Tento požadavek musí s odůvodněním a přiměřenou lhůtou sdělit žadateli do 20 dnů ode dne doručení žádosti. Po dobu vyřizování tohoto požadavku se řízení o vydání integrovaného povolení přerušuje.

V případě podání podle písmene b) může úřad v odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických podkladů, které jsou součástí žádosti.

Úřad do 20 dnů ode dne doručení žádosti ověří, zda žádost obsahuje všechny předepsané náležitosti (bod 3.1.1). Jestliže úřad nevyzve provozovatele zařízení v této lhůtě k doplnění žádosti, platí, že žádost obsahuje všechny předepsané náležitosti. Úřad může vyzvat provozovatele zařízení k doplnění kopií žádosti v listinné podobě nebo v elektronické podobě na elektronických nosičích dat podle počtu účastníků řízení a dotčených správních úřadů.

Pokud úřad v průběhu řízení dojde k závěru, že bez dalšího doplnění podkladů není možné pokračovat v řízení, vyzve provozovatele zařízení k doplnění podkladů, s nimiž musí být seznámeni všichni účastníci řízení. K tomuto doplnění úřad stanoví po dohodě s provozovatelem zařízení přiměřenou lhůtu. Po dobu doplňování podkladů se řízení o vydání integrovaného povolení přerušuje.

Nedojde-li k doplnění žádosti nebo k doplnění podkladů ve stanovených lhůtách, úřad řízení o vydání integrovaného povolení zastaví.

3.1.1 Obsah žádosti (§ 4 zákona)

Žádost musí obsahovat :

- a) firmu nebo název, anebo jméno a příjmení, sídlo nebo místo podnikání, identifikační číslo, pokud je přiděleno, a u provozovatele zařízení zapsaného v obchodním rejstříku nebo jiné evidenci též výpis z

- obchodního rejstříku nebo jiné evidence, je-li provozovatelem zařízení právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem,
- b) jméno a příjmení, číslo občanského průkazu, není-li vydán, číslo dokladu, který jej nahrazuje, adresu místa trvalého pobytu, popřípadě adresu určenou pro doručování, je-li provozovatelem zařízení fyzická osoba, která není podnikatelem,
 - c) popis zařízení a s ním spojených činností, identifikační údaje o umístění zařízení (obec, katastrální území, parcelní číslo, popř. označení stavby), popř. kategorii zařízení, pokud je uvedeno v příloze č. 1,
 - d) stručné shrnutí údajů uvedených v písmenech a) až c), e) až l) a p) všeobecně srozumitelným způsobem,
 - e) popis surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energií, které se v zařízení používají nebo jsou jím produkovány,
 - f) seznam a popis zdrojů emisí a popis dalších vlivů zařízení, jejich vlastností, účinků na životní prostředí a předpokládaného množství emisí do jednotlivých složek životního prostředí,
 - g) charakteristiku stavu území (zejména popis stávající imisní situace), kde je nebo má být zařízení umístěno, včetně vymezení základních střetů v území,
 - h) popis technologie a dalších technik k předcházení vzniku emisí, a kde to není možné, k omezení emisí znečišťujících životní prostředí,
 - i) popis dosavadních nebo uvažovaných opatření k předcházení vzniku odpadu, k úpravě nebo využití odpadu produkovaného zařízením,
 - j) popis dosavadních nebo uvažovaných opatření pro měření a monitorování emisí vypouštěných do životního prostředí,
 - k) porovnání stávajícího nebo uvažovaného zařízení s nejlepšími dostupnými technikami,
 - l) popis dalších plánovaných opatření k zajištění plnění povinností preventivního charakteru, jako například hospodárné využívání energie, předcházení haváriím (například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií, § 40 a 41 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách) a omezování jejich případných následků, vyloučení rizik případného znečišťování životního prostředí a ohrožování zdraví člověka pocházejícího ze zařízení po ukončení jeho činnosti v co největší možné míře, popřípadě i návrhy plánů odpadového hospodářství, návrhy bezpečnostního programu prevence závažné havárie a bezpečnostní zprávy nebo tyto dokumenty již schválené, jedná-li se o zařízení uvedená v příloze č. 1 nebo vyžadují-li to pro zařízení zvláštní právní předpisy (například část sedmá zákona č. 185/2001 Sb., zákon č. 59/2006 Sb.),
 - m) návrh závazných podmínek provozu zařízení a jeho zdůvodnění (§ 13 zákona),
 - n) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které byly vydány podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 100/2001 Sb., zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 59/2006 Sb.), a podklady k nim, pokud mohou nahrazovat údaje uvedené v tomto odstavci,
 - o) podklady, které jsou vyžadovány pro vydání rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 86/2002 Sb., zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 334/1992 Sb., zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 185/2001 Sb., zákon č. 289/1995 Sb., zákon č. 164/2001 Sb., zákon č. 166/1999 Sb.) a integrované povolení je má nahradit, pokud již nejsou obsaženy v náležitostech uvedených pod písmeny a) až n),
 - p) přehled případných hlavních variant technologie prověřených provozovatelem zařízení (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na přípravě některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES ve věci účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně).

Úřad a příslušné správní úřady jsou povinny poskytovat provozovateli zařízení na jeho písemnou žádost dostupné informace o stavu životního prostředí v území dotčeném provozem zařízení.

Vyhláška č. 554/2002 Sb. stanovuje vzor žádosti, rozsah a způsob jejího vyplnění. Vzor žádosti je též k dispozici na doprovodném CD.

3.1.2 Odborná podpora výkonu státní správy (§ 5 zákona)

Ministerstvo životního prostředí zajistí odbornou podporu výkonu státní správy v oblasti integrované prevence prostřednictvím jím řízené příspěvkové organizace (dále jen "agentura").

Agentura integrované prevence byla založena v dubnu 2002 byla při Českém ekologickém ústavu (www.ceu.cz/ippc) Uvedené stránky poskytují základní informace o Agentuře integrované prevence a zpřístupňují databázi podniků provozujících zařízení v režimu integrované prevence.

3.1.3 Odborně způsobilá osoba (§ 6 zákona)

Odbornou způsobilostí se pro účely zákona rozumí pověření právnické osoby nebo fyzické osoby Ministerstvem životního prostředí k poskytování odborných vyjádření podle § 11 zákona (bod 3.1.7), a to zapsáním do Seznamu odborně způsobilých osob.

Seznam odborně způsobilých osob Ministerstvo životního prostředí zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a na portálu veřejné správy. Na zapsání do Seznamu odborně způsobilých osob není právní nárok.

Odborná způsobilost právnické osoby nebo fyzické osoby musí být prokázána podklady, ze kterých vyplývá:

- dostatečná odborná úroveň,
- dostatečné technické, administrativní a organizační zázemí,
- nezbytný počet zaměstnanců s odbornou praxí, s odpovídajícím vysokoškolským vzděláním, znalostmi a schopnostmi jde-li o právnickou osobu, nebo odbornou praxi v oboru, odpovídající vysokoškolské vzdělání, znalosti a schopnosti, jde-li o fyzickou osobu.

Odborně způsobilá osoba má povinnost vykonávat činnost, k níž je pověřena, tak, aby nedošlo ke střetu zájmů, nesmí zejména poskytovat vyjádření podle § 11 (bod 3.1.7) u zařízení, které sama provozuje nebo které provozuje osoba jí ovládaná nebo ji ovládající, nebo u zařízení, pro které se podílela na vypracování žádosti.

Ministerstvo životního prostředí vždy vymaže odborně způsobilou osobu ze Seznamu odborně způsobilých osob, pokud tato osoba:

- zanikne, jde-li o právnickou osobu, nebo zemře či je prohlášena za mrtvou, jde-li o fyzickou osobu,
- pozbude odbornou způsobilost podle odstavce 3, nebo
- poruší opakovaně nebo závažným způsobem povinnost uvedenou v § 6 odstavci 4.

Odborná vyjádření podle § 11 (bod 3.1.7) může na území České republiky dočasně poskytovat také právnická osoba, pokud prokáže, že:

- byla založena podle práva jiného členského státu Evropské unie a má své sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo podnikatelské činnosti na území jiného členského státu Evropské unie a
- je držitelem oprávnění k výkonu činnosti, k níž je podle tohoto zákona pověřována odborně způsobilá osoba, podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

Odborná vyjádření podle § 11 (bod 3.1.7) může na území České republiky dočasně poskytovat také fyzická osoba, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie, pokud prokáže, že:

- a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie a
- b) je držitelem oprávnění k výkonu činnosti, k níž je podle tohoto zákona pověřována odborně způsobilá osoba, podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

3.1.4 Účastníci řízení

(§ 7 zákona)

Účastníky řízení o vydání integrovaného povolení jsou vždy :

- a) provozovatel zařízení,
- b) obec, na jejímž území je nebo má být zařízení umístěno,
- c) kraj, na jehož území je nebo má být zařízení umístěno,
- d) občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, zaměstnavatelské svazy nebo hospodářské komory, jejichž předmětem činnosti je prosazování a ochrana profesních zájmů nebo veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, zákon č. 17/1992 Sb.), dále obce nebo kraje, na jejichž území může toto zařízení ovlivnit životní prostředí, pokud se jako účastníci písemně přihlásily úřadu do 8 dnů ode dne zveřejnění stručného shrnutí údajů ze žádosti podle § 8 zákona.

Za účastníka řízení se považuje také ten, kdo by jím byl podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 86/2002 Sb. o ovzduší, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 334/1992 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 254/2001 Sb. o vodách, zákon č. 185/2001 Sb. o odpadech, zákon č. 289/1995 Sb. o lesích, zákon č. 164/2001 Sb., zákon č. 166/1999 Sb. o veterinární péči), není-li již jeho postavení účastníka vymezeno v předchozím odstavci.

3.1.5 Rozeslání žádosti a její zveřejnění

(§ 8 zákona)

Úřad do 7 dnů ode dne, kdy žádost shledá úplnou, ji zašle k vyjádření:

- a) účastníkům řízení, kromě provozovatele zařízení, který žádost podal,
- b) příslušným správním úřadům, které vykonávají působnost podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 86/2002 Sb. o ovzduší, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 254/2001 Sb. o vodách, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, zákon č. 164/2001 Sb., zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči) a jejichž správní akty se nahrazují vydáním integrovaného povolení,
- c) státu, jehož životní prostředí může být významně nepříznivě ovlivněno provozem zařízení, (dále jen "dotčený stát").

Úřad současně na portálu veřejné správy, na své úřední desce a na úřední desce obce, na jejímž území je nebo má být zařízení umístěno, zajistí zveřejnění stručného shrnutí údajů podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona a informaci o tom, kdy a kde lze do žádosti nahlížet, pořizovat si z ní výpisy, opisy, popřípadě kopie. Úřad a obec tyto informace vyvěsí na portálu veřejné správy a na svých úředních deskách na dobu 30 dnů. V této lhůtě může každý zaslat úřadu své vyjádření k žádosti.

3.1.6 Vyjádření příslušných správních úřadů a účastníků řízení (§ 9 zákona)

Příslušný správní úřad zašle úřadu nejpozději do 30 dnů po obdržení žádosti své vyjádření, které musí obsahovat zejména zhodnocení návrhu závazných podmínek k provozu zařízení, popřípadě návrh dalších závazných podmínek, které navrhuje zahrnout do integrovaného povolení.

Další účastníci řízení mohou zaslat úřadu svá vyjádření ve stejné lhůtě.

3.1.7 Vyjádření odborně způsobilé osoby (§ 11 zákona)

Úřad si může k posouzení žádosti vyžádat zpracování odborného vyjádření k aplikaci nejlepších dostupných technik nebo k celé žádosti. Odborné vyjádření může zpracovávat pouze odborně způsobilá osoba podle § 6 (bod 3.1.3). O tomto postupu informuje úřad neprodleně účastníky řízení.

Odborně způsobilá osoba zašle odborné vyjádření úřadu nejpozději do 45 dnů ode dne, kdy žádost obdržela.

Úřad vyjádření odborně způsobilé osoby neprodleně po jeho obdržení zveřejní po dobu 30 dnů na své úřední desce a na portálu veřejné správy.

3.1.8 Ústní jednání o žádosti (§ 12 zákona)

Úřad může do 5 dnů od uplynutí lhůty podle § 9 odst. 1 nebo 3 zákona nebo v případě postupu podle § 11 odst. 1 zákona do 5 dnů ode dne obdržení odborného vyjádření nařídit k projednání žádosti ústní jednání. K ústnímu jednání úřad může přizvat kromě účastníků řízení též odborně způsobilou osobu, Českou inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) a příslušné správní úřady. Úřad nařídí ústní jednání vždy, požádá-li o to účastník řízení.

Účastník řízení může požádat o provedení ústního jednání ve lhůtě pro zaslání vyjádření podle § 9 odst. 1 a 3 zákona nebo v případě vyžádání odborného vyjádření ve lhůtě pro jeho zaslání úřadu podle § 11 odst. 2 zákona.

3.1.9 Rozhodnutí o žádosti (§ 13 zákona)

Úřad o žádosti provozovatele zařízení rozhodne ve lhůtě do 45 dnů ode dne uplynutí lhůty podle § 9 odst. 1 zákona (bod 3.1.6). Využije-li úřad postup podle § 11 (bod 3.1.7), pak lhůta pro rozhodnutí o žádosti běží ode dne obdržení odborného vyjádření. Ve složitějších případech může odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu) na žádost úřadu tuto lhůtu prodloužit o 45 dnů.

Pokud po projednání žádosti úřad zjistí, že záměr provozovatele zařízení uvedený v jeho žádosti nesplňuje požadavky zákona a zvláštních právních předpisů nebo že závazné podmínky navržené pro provoz zařízení jsou z technických důvodů nesplnitelné, žádost o vydání integrovaného povolení zamítne.

Úřad na podkladě výsledků projednání žádosti vydá integrované povolení, které kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje:

- a) firmu nebo název, anebo jméno a příjmení, sídlo nebo místo podnikání, identifikační číslo, pokud je přiděleno, je-li provozovatelem zařízení právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem,

- b) jméno a příjmení, číslo občanského průkazu, není-li vydán, číslo dokladu, který jej nahrazuje, trvalý pobyt, je-li provozovatelem zařízení fyzická osoba, která není podnikatelem,
- c) popis zařízení a s ním spojených činností a popis umístění zařízení,
- d) podmínky provozu zařízení a s ním přímo spojených činností, dále postupy a opatření zabezpečující plnění těchto podmínek (dále jen "závazné podmínky provozu").

V závazných podmínkách provozu úřad stanoví:

- a) emisní limity (§ 14 zákona) pro znečišťující látky, pokud jsou ze zařízení vypouštěny, a další emisní limity, které se stanovují na základě jiných právních předpisů (například zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, zákon č. 164/2001 Sb., zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči). Úřad může též stanovit emisní limity pro jiné skupiny nebo kategorie znečišťujících látek, vibrací, hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření. Vztahují-li se na zařízení ustanovení zvláštního právního předpisu (zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů), úřad stanoví emisní limity pro tyto skleníkové plyny jen tehdy, je-li to nezbytné k zabránění závažného znečišťování v místě provozu,
- b) opatření k vyloučení rizik možného znečišťování životního prostředí a ohrožování zdraví člověka pocházejících ze zařízení po ukončení jeho činnosti, pokud k takovému riziku či ohrožení zdraví člověka může dojít,
- c) podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka a životního prostředí při nakládání s odpady,
- d) podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, lesa, podzemních a povrchových vod, přírody a krajiny,
- e) další zvláštní podmínky ochrany zdraví člověka a životního prostředí, které úřad shledá nezbytnými s ohledem na místní podmínky životního prostředí a technickou charakteristiku zařízení,
- f) opatření pro hospodárné využívání surovin a energie,
- g) opatření pro předcházení haváriím (např. z.č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií, § 40 a 41 z.č. 254/2001 Sb.) a omezování jejich případných následků,
- h) postupy nebo opatření pro provoz týkajících se situací odlišných od podmínek běžného provozu (například uvedení zařízení do provozu, poruchy zařízení, krátkodobá přerušení a definitivní ukončení provozu zařízení), při kterých může vzniknout nebezpečí ohrožení životního prostředí nebo zdraví člověka,
- i) způsob monitorování emisí a přenosů, případně technických opatření, včetně specifikace metodiky měření, včetně jeho frekvence, vedení záznamů o monitorování,
- j) opatření k minimalizaci dálkového přemísťování znečištění či znečištění překračujícího hranice států a k zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku,
- k) postup vyhodnocování plnění podmínek integrovaného povolení včetně povinnosti předkládat úřadu údaje požadované k ověření shody s integrovaným povolením.

Součástí odůvodnění integrovaného povolení je i vypořádání připomínek k žádosti obsažených ve vyjádřeních podaných podle § 8 až 11 zákona, a to v plném rozsahu. Úřad je povinen do integrovaného povolení zahrnout podmínky uvedené ve vyjádření (stanovisku) příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, které se dotýkají zájmů chráněných podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Úřad je povinen zahrnout do integrovaného povolení požadavky k ochraně životního prostředí uvedené ve stanovisku k posouzení vlivů na životní

prostředí podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 100/2001 Sb.), pokud jsou v něm uvedené, nebo v integrovaném povolení uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen zčásti.

Závazné podmínky provozu uložené úřadem musí vždy zahrnovat podmínky, postupy a opatření, které by jinak byly stanoveny na základě zvláštních právních předpisů, podle kterých by byla vydána rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které se nahrazují integrovaným povolením.

Ministerstvo životního prostředí zašle odvolání nebo rozklad proti rozhodnutí o žádosti a kopii žádosti k vydání integrovaného povolení včetně tohoto rozhodnutí Ministerstvu průmyslu a obchodu nebo Ministerstvu zemědělství podle oblasti jejich působnosti k posouzení, zda došlo k pochybení při použití nejlepších dostupných technik při stanovení závazných podmínek provozu. Odvolání nebo rozklad proti rozhodnutí o žádosti zašle dále Ministerstvu zdravotnictví, které se k odvolání vyjádří z hlediska ochrany veřejného zdraví. Tyto ústřední správní úřady zašlou své vyjádření do 15 dnů ode dne obdržení odvolání nebo rozkladu proti vydanému rozhodnutí. Ministerstvo životního prostředí nebo ministr životního prostředí při vydání rozhodnutí o odvolání nebo rozkladu z těchto vyjádření vychází.

Rozhodnutí úřad do 5 dnů ode dne nabytí právní moci po dobu 60 dnů zveřejní na portálu veřejné správy a na své úřední desce zveřejní informaci o tom, kdy a kde lze do rozhodnutí nahlédnout. Pokud byla žádost projednána podle § 10 (vyjádření dotčeného státu), uvědomí úřad o rozhodnutí dotčený stát.

3.1.10 Způsob stanovení závazných podmínek provozu (§ 14-15 zákona)

Úřad stanoví emisní limity pro znečišťující látky uvedené v příloze č. 7, pokud jsou ze zařízení vypouštěny, a další emisní limity, které se stanovují na základě jiných právních předpisů (zákon o ovzduší, zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 254/2001 Sb., zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, zákon č. 164/2001 Sb., zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči). Úřad může též stanovit emisní limity pro jiné skupiny nebo kategorie znečišťujících látek, vibrací, hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření. Vztahují-li se na zařízení ustanovení zvláštního právního předpisu (zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů), úřad stanoví emisní limity pro tyto skleníkové plyny jen tehdy, je-li to nezbytné k zabránění závažného znečišťování v místě provozu.

Emisní limity pro látky, vibrace, hluk, teplo nebo jiné formy neionizujícího záření se vztahují obvykle k místu, kde emise vycházejí ze zařízení. V případě výpustí odpadních vod do kanalizace úřad při určování emisního limitu příslušného zařízení může přihlédnout k čistícímu efektu čistírny odpadních vod za předpokladu, že je zaručena rovnocenná úroveň ochrany životního prostředí jako celku (zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí) a že výsledkem není větší znečištění životního prostředí.

Při stanovení závazných podmínek provozu, zejména emisních limitů, úřad vychází z použití nejlepších dostupných technik na základě hledisek uvedených v příloze č. 8 se zřetelem k technickým charakteristikám zařízení, jeho umístění a místním podmínkám životního prostředí, aniž by však předepisoval použití jakékoli konkrétní metody či technologie. Takto stanovené emisní limity nesmí být mírnější než emisní limity, které by jinak byly stanoveny podle zvláštních právních předpisů.

Úřad může stanovit výjimky z emisních limitů na dobu nejdéle šest měsíců, jestliže provozovatel zařízení v této době plánuje uskutečnit opatření (například uvedení zařízení do provozu, krátkodobé přerušení nebo definitivní ukončení provozu zařízení) vedoucí ke snížení znečištění.

Úřad v integrovaném povolení stanoví provozovateli zařízení, který nemůže dosáhnout s použitím nejlepších dostupných technik standard kvality životního prostředí, povinnost uskutečnit dodatečné podmínky ke splnění standardu kvality životního prostředí, například podmínky omezující provoz zařízení v určitou denní dobu.

Úřad stanoví v integrovaném povolení v případě, kdy je standard kvality životního prostředí mírnější, než jsou požadavky, které se obvykle dosahují s použitím nejlepší dostupné techniky, závazné podmínky provozu tak, aby odpovídaly možnosti použití nejlepších dostupných technik.

Úřad může v případě, že některý z požadavků standardu kvality životního prostředí lze v místních podmínkách splnit jen tehdy, dojde-li k nedodržení jiného požadavku standardu kvality životního prostředí, zohlednit tuto skutečnost v integrovaném povolení za předpokladu, že bude dosaženo účelu zákona podle § 1.

3.1.11 Základní povinnosti provozovatele zařízení

(§ 16 zákona)

Provozovatel zařízení je povinen:

- a) provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením,
- b) ohlásit úřadu plánovanou změnu v provozu zařízení,
- c) spolupracovat s příslušnými správními úřady při kontrole dodržování podmínek integrovaného povolení,
- d) neprodleně hlásit úřadu všechny mimořádné situace, havárie zařízení a havarijní úniky (například zákon č. [59/2006 Sb.](#), o prevenci závažných havárií, § 40 a 41 zákona č. 254/2001 Sb.) znečišťujících látek ze zařízení do životního prostředí,
- e) vést evidenci údajů o plnění závazných podmínek provozu integrovaného povolení.

Provozovatel zařízení nesmí bez platného integrovaného povolení zařízení provozovat.

3.1.12 Přejedání integrovaného povolení

(§ 17 zákona)

Práva a povinnosti z integrovaného povolení přecházejí na právního nástupce provozovatele zařízení a jsou pro něj závazné. Právní nástupce je povinen oznámit přechod integrovaného povolení úřadu do 10 dnů ode dne účinnosti převodu nebo přechodu práv a povinností podle zvláštního právního předpisu (například obchodní zákoník, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů).

3.1.13 Přezkoumání plnění závazných podmínek integrovaného povolení

(§ 18-19 zákona)

Úřad provede alespoň každých 8 let přezkoumání, zda nedošlo ke změně okolností, které mohou vést ke změně závazných podmínek integrovaného povolení.

Úřad vždy přezkoumá závazné podmínky integrovaného povolení:

- a) má-li za to, že došlo k závažnému porušení podmínek integrovaného povolení,
- b) došlo-li k takové změně v nejlepších dostupných technikách, která umožní významné snížení emisí bez vynaložení ekonomicky neúnosných nákladů na jejich zavedení,

- c) zjistí-li, že provozní bezpečnost procesu nebo činnosti zařízení vyžaduje, aby bylo použito jiné techniky,
- d) vyžaduje-li to změna emisních limitů nebo standardů kvality životního prostředí provedená na základě jiných právních předpisů, nebo
- e) je-li znečištění životního prostředí v důsledku provozu zařízení tak značné, že významně přesahuje standard kvality životního prostředí a nelze se k němu přiblížit jinak než změnou závazných podmínek provozu zařízení.

Úřad může provést přezkum závazných podmínek integrovaného povolení na základě ohlášení změny v provozu zařízení.

Přezkum závazných podmínek integrovaného povolení se provádí šetřením v místě provozu zařízení nebo přezkumem podkladů předložených provozovatelem.

O provedených přezkumech informuje úřad neprodleně inspekci a krajskou hygienickou stanici.

Na výkon přezkumné činnosti se vztahuje zákon o státní kontrole, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

Na základě přezkumu podle § 18 je úřad oprávněn:

- a) uložit provozovateli zařízení provést v přiměřené lhůtě opatření k nápravě, přičemž po dobu lhůty k provedení opatření k nápravě se nepoužijí § 37 a 38 zákona,
- b) vyzvat provozovatele zařízení v přiměřené lhůtě stanovené úřadem k podání žádosti o změnu integrovaného povolení podle § 19a odst. 1 zákona,
- c) vydat provozovateli zařízení rozhodnutí o zastavení provozu zařízení nebo jeho části.

Úřad vydá rozhodnutí o zastavení provozu zařízení nebo jeho části, neprovede-li provozovatel zařízení ve stanovené lhůtě opatření k nápravě nebo nepodá-li ve stanovené lhůtě žádost o změnu integrovaného povolení.

Při postupu může úřad stanovit, že odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Rozhodnutím o zastavení provozu zařízení nebo jeho části není dotčena vykonatelnost podmínek integrovaného povolení podle § 13 odst. 4 písm. b) zákona.

3.1.14 Řízení o změně integrovaného povolení (§ 19a zákona)

Dojde-li úřad na základě ohlášení plánované změny v provozu zařízení podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona nebo na základě přezkumu podle § 18 a 19 zákona k závěru, že se jedná o podstatnou změnu v provozu zařízení, vyzve provozovatele zařízení, aby úřadu ve lhůtě, kterou stanoví, podal žádost o změnu integrovaného povolení, přičemž může stanovit, které náležitosti žádosti se nevyžadují. V řízení se postupuje přiměřeně podle § 3 až 15 zákona.

Dojde-li úřad na základě ohlášení plánované změny v provozu zařízení podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona nebo na základě přezkumu podle § 18 a 19 zákona k závěru, že se nejedná o podstatnou změnu v provozu zařízení, ale že je nezbytné provést změnu integrovaného povolení, provede změnu integrovaného povolení úřad. Změnu integrovaného povolení zveřejní úřad obdobně podle § 13 odst. 8 zákona. Úřad zašle změnu integrovaného povolení Ministerstvu životního prostředí do 7 dnů od nabytí právní moci této změny.

3.1.15 Zánik integrovaného povolení

(§ 20 zákona)

Integrované povolení zaniká při:

- a) zániku provozovatele zařízení bez právního nástupce,
- b) ukončení provozu zařízení poté, co byly splněny podmínky integrovaného povolení spojené s ukončením provozu zařízení, nebo
- c) nevyužívání integrovaného povolení bez vážného důvodu po dobu delší 8 let.

4.0 Integrovaný registr znečišťování životního prostředí a integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí

Problematicku integrovaného registru znečišťování životního prostředí a integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí upravuje zákon č. 25/2008 Sb. Tento zákon ruší dosavadní předpisy – část zákona č. 76/2002 Sb., který upravoval IRZ a prováděcí předpisy – NV č. 368/2003 Sb., o integrovaném registru znečišťování a vyhlášku č. 572/2004 Sb., kterou se stanoví forma a způsob vedení evidence podkladů nezbytných pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování. Platnost zákona č. 25/2008 Sb. je od 12.2.2008.

Aktuální informace, dokumenty a další informace jsou na stránkách IRZ:

www.irz.cz nebo na stránkách Centrální ohlašovny www.centralniohlasovna.cz.

4.1 Integrovaný registr znečišťování životního prostředí (§ 1-3 zákona č. 25/2008 Sb.)

Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES) integrovaný registr znečišťování životního prostředí (dále jen "integrovaný registr znečišťování" nebo "IRZ") ve formě veřejně přístupného informačního systému úniků a přenosů znečišťujících látek, jehož výstupy jsou součástí registru úniků a přenosů znečišťujících látek na úrovni Evropských společenství (Čl. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006).

Zřizuje se integrovaný registr znečišťování jako veřejně přístupný informační systém veřejné správy (§ 3 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy), který vede Ministerstvo životního prostředí.

Provozovatel uvedený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006) ohlašuje ministerstvu:

- úniky a přenosy znečišťujících látek podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství (Čl. 5 a 9 odst. 1, příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006),
- úniky znečišťujících látek při překročení jejich prahových hodnot. Vláda stanoví nařízením seznam znečišťujících látek a jejich prahové hodnoty a
- přenosy znečišťujících látek, při překročení jejich prahových hodnot, v odpadech mimo provozovnu, které vznikají přímo nebo v přímé souvislosti s činností provozovaných zařízení. Vláda stanoví nařízením seznam znečišťujících látek a jejich prahové hodnoty.

Provozovatel, kterým je podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, provozující provozovnu, kterou tvoří jedna nebo více stacionárních technických jednotek provozovaných v jedné lokalitě, v níž je prováděna jiná činnost, než je uvedena v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006), nebo činnost s nižší kapacitou, než je uvedena v této příloze, ohlašuje úniky a přenosy znečišťujících látek a vede evidenci údajů pro ohlašování způsobem uvedeným v čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006).

Údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování stanoví vláda nařízením.

Provozovatel ohlašuje požadované údaje vždy do 31. března běžného roku za předchozí kalendářní rok.

Hlášení do IRZ se podává v elektronické podobě prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

4.2 Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí

(§ 4 zákona č. 25/2008 Sb.)

Zřizuje se integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí pro splnění ohlašovacích povinností a podle zvláštních právních předpisů (zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách), který vede ministerstvo.

Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je informačním systémem veřejné správy (§ 3 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy) a je součástí jednotného informačního systému životního prostředí.

Údaje ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí se předávají elektronicky v datovém standardu zveřejňovaném ministerstvem pro každý ohlašovací rok.

4.3 Správní delikty

(§ 5-6 zákona č. 25/2008 Sb.)

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 1 zákona se dopustí správního deliktu tím, že:

- a) neohlásí únik nebo přenos znečišťující látky podle § 3,
- b) uvede při plnění ohlašovací povinnosti podle § 3 nesprávné údaje, nebo
- c) nevede evidenci údajů pro ohlašování v souladu s požadavky přímo použitelného předpisu Evropských společenství (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006).

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 2 zákona se dopustí správního deliktu tím, že:

- a) neohlásí únik nebo přenos znečišťující látky podle § 3,
- b) uvede při plnění ohlašovací povinnosti podle § 3 nesprávné údaje, nebo
- c) nevede evidenci údajů pro ohlašování v souladu s požadavky § 3 odst. 2.

Za správní delikty se uloží pokuta do 500 000 Kč.

Právník osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty právník osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost právník osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty podle tohoto zákona projednává Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“).

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právník osoby.

Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Příjem z pokut připadá z 50 % do rozpočtu obce, v jejímž katastru je provozována činnost provozovatele, a tento příjem je účelově určen k ochraně životního prostředí, a z 50 % je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

4.4 Výkon státní správy (§ 7-8 zákona č. 25/2008 Sb.)

Ministerstvo

- a) zveřejňuje údaje ohlášené do integrovaného registru znečišťování za kalendářní rok do 30. září následujícího kalendářního roku na portálu veřejné správy (§ 2 písm. q) zákona č. 365/2000 Sb.) a zabezpečuje jejich předávání Evropské komisi v souladu s požadavky přímo použitelného předpisu Evropských společenství a dále v souladu s mezinárodními závazky,
- b) zajišťuje přenos dat v rámci integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí orgánům veřejné správy příslušným podle zvláštních právních předpisů,
- c) zveřejňuje na portálu veřejné správy do 31. prosince kalendářního roku pro následující ohlašovací rok datový standard pro předávání údajů prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,
- d) metodicky řídí a koordinuje integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve vztahu k ostatním informačním systémům veřejné správy v oblasti životního prostředí,
- e) poskytuje správcům informačních systémů veřejné správy v oblasti životního prostředí informace o formě a struktuře výstupů z integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

Inspekce

- a) kontroluje plnění ohlašovací povinnosti do integrovaného registru znečišťování a vedení evidence údajů nezbytných k ohlašování do integrovaného registru znečišťování,
- b) rozhoduje o správních deliktech podle § 5 zákona.

4.5 Přechodná a zrušovací ustanovení (§ 9-10 zákona č. 25/2008 Sb.)

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 1 plní ohlašovací povinnost podle § 3 odst. 1 písm. a) poprvé za rok 2007 a ohlašovací povinnost podle § 3 odst. 1 písm. b) a c) poprvé za rok 2009.

Provozovatel uvedený v § 3 odst. 2 plní ohlašovací povinnost podle tohoto zákona poprvé za rok 2009.

Přechodné ustanovení pro zákon č. 76/2002 Sb. – způsob ohlašování za rok 2007 a 2008

(§ 12 zákona č. 25/2008 Sb.)

Uživatel registrované látky uvedený v § 22 zákona o integrované prevenci, ve znění účinném do 12.2.2008, splní ohlašovací povinnost v rozsahu stanoveném v § 22 zákona o integrované prevenci, ve znění účinném do dne 12.8.2008, za rok 2007 do 31. března 2008 a za rok 2008 do 31. března 2009

Provozovatel podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 25/2008 Sb. o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů plní ohlašovací povinnost jako uživatel registrované látky pouze v rozsahu, který přesahuje ohlašovací povinnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

5.0 Výkon státní správy

(§ 28 -36 zákona č. 76/2002 Sb.)

Státní správu vykonávají:

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) Ministerstvo zdravotnictví,
- e) krajské úřady,
- f) inspekce,
- g) krajské hygienické stanice (§ 82 zákona č. 258/2000 Sb.).

Dále jsou uvedeny vybrané činnosti státní správy.

Ministerstvo životního prostředí

1. rozhoduje o žádosti o vydání integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu,
 2. rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím kraje,
 3. rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím inspekce,
 4. provádí přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu,
 5.
- rozhoduje o žádosti o vydání integrovaného povolení s výjimkou zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu,
 - provádí kontrolu integrovaného povolení anebo provozu zařízení s výjimkou zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu,
 - ukládá pokuty podle § 37 odst. 2 a 3,
 - vyzývá provozovatele zařízení k podání žádosti o vydání integrovaného povolení podle § 42,

Krajský úřad:

- rozhoduje o žádosti o vydání integrovaného povolení s výjimkou zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu, a na žádost provozovatele mu poskytne předběžnou informaci o úplnosti žádosti před jejím podáním,
- provádí přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení s výjimkou integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu,
- rozhoduje o správních deliktech podle § 37 ,
- vyzývá provozovatele zařízení k podání žádosti o vydání integrovaného povolení podle § 42 zákona,
- hodnotí aplikaci nejlepších dostupných technik a předává informace o jejich vývoji příslušným správním úřadům,
- vydává rozhodnutí o zastavení provozu zařízení nebo jeho části podle § 19 odst. 1 písm. c) a § 19 odst. 2 zákona,
- je dotčeným správním orgánem v řízení podle tohoto zákona v případě zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu.

Česká inspekce životního prostředí

- kontroluje plnění povinností stanovených tímto zákonem nebo integrovaným povolením,
-
- omezuje nebo zastavuje provoz zařízení nebo jeho části, pokud by jeho dalším provozem nastalo nebo hrozí závažné poškození životního prostředí nebo značné materiální škody,
- rozhoduje o správních deliktech podle § 37,
- hodnotí aplikaci nejlepších dostupných technik a předává informace o jejich vývoji příslušným správním úřadům.

Krajská hygienická stanice

- posuzuje žádost z hlediska ochrany veřejného zdraví,
- kontroluje plnění závazných podmínek stanovených v integrovaném povolení, které se dotýkají ochrany veřejného zdraví,
- omezuje nebo zastavuje provoz zařízení nebo jeho části, pokud by jeho dalším provozem nastalo nebo hrozí závažné poškození zdraví člověka,
- rozhoduje o správních deliktech podle § 37 .

Úřad nebo inspekce může provozovateli zařízení uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč, jestliže nesplní povinnost podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona tím, že neumožní inspektorům inspekce, pověřeným zaměstnancům krajského úřadu nebo Ministerstva životního prostředí vstup na dotčené nemovitosti, odebírání vzorků anebo jiným obdobným způsobem neposkytne součinnost při přezkumu. Pořádková pokuta může být uložena i opakovaně. Úhrn takto uložených pořádkových pokut nesmí přesáhnout částku 1 000 000 Kč. Příjem z pořádkových pokut je příjmem státního rozpočtu.

6.0 Správní delikty

(§ 37-40 zákona č. 76/2002 Sb.)

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob (§ 37 zákona):

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) nesplní ohlašovací povinnost podle § 16 odst. 1 písm. b) nebo d),
- b) uvede v žádosti podle § 4 nesprávné údaje, které mohou mít vliv na vydání integrovaného povolení, nebo
- c) nepodá žádost o změnu integrovaného povolení ve lhůtě stanovené úřadem podle § 19a odst. 1.

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že provozuje zařízení bez platného integrovaného povolení, bez pravomocného rozhodnutí o podstatné změně integrovaného povolení nebo v rozporu s podmínkami integrovaného povolení.

Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel zařízení dopustí správního deliktu tím, že neprovede ve lhůtě stanovené podle § 19 odst. 1 písm. a) opatření k nápravě nebo nezastaví provoz zařízení nebo jeho části podle § 19 odst. 1 písm. c).

Za správní delikt se uloží pokuta:

- a) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1,
- b) do 7 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 2 a 3.

Společná ustanovení (§ 38 zákona):

Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, ke vzniklým nebo hrozícím škodlivým následkům v oblasti životního prostředí nebo v oblasti zdraví člověka a době trvání protiprávního stavu.

Je-li projednán správní delikt spáchaný provozovatelem zařízení, lze od uložení pokuty upustit, jestliže provozovatel zařízení zajistil odstranění následků porušení povinnosti a přijal opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu.

Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty v prvním stupni projednává inspekce. Správní delikty podle § 37 odst. 1 až 3 zákona projednává v prvním stupni též krajský úřad nebo krajská hygienická stanice, přičemž příslušným orgánem k projednání správního deliktu je ten orgán, který zahájí řízení jako první.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Inspekce, kraj nebo krajský hygienik na podkladě žádosti provozovatele zařízení rozhodne o zastavení řízení o uložení pokuty podle tohoto zákona, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) provozovatel zařízení zajistil odstranění následků porušení povinnosti,
- b) provozovatel zařízení přijal opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu, a
- c) uložení pokuty by vzhledem k opatřením učiněným provozovatelem zařízení vedlo k nepřiměřené tvrdosti.

Z důvodu provádění opatření podle písm. a) a b) může inspekce, kraj nebo krajský hygienik řízení o uložení pokuty na žádost provozovatele zařízení přerušit, a to nejdéle na dobu 1 roku.

Pokuty uložené inspekcí a krajskou hygienickou stanicí vybírá a vymáhá celní úřad, příjem z pokut je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem rozpočtu kraje. Pokuty uložené krajským úřadem vybírá a vymáhá krajský úřad, příjem z pokut je příjmem kraje.

7.0 Přechodná a společná ustanovení

(§ 42 – 46 zákona č. 76/2002 Sb.)

Přechodná ustanovení (§ 42-44 zákona):

Provozovatel zařízení, pro které podal žádost o stavební povolení podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) do 30. října 1999 a které uvedl do provozu do 30. října 2000, pokud má v úmyslu provozovat toto zařízení po 30. říjnu 2007, je povinen mít integrované povolení k tomuto datu.

Provozovatel zařízení, které:

- a) uvedl do provozu do dne nabytí účinnosti zákona a jestliže se zároveň nejedná o zařízení uvedené v předchozím odstavci,
- b) neuvedl do provozu do dne nabytí účinnosti zákona, pro které však bylo vydáno stavební povolení podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 183/2006, o územním plánování a stavebním řádu), podá do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona úřadu žádost o vydání integrovaného povolení.

Společná ustanovení (§ 45 zákona):

Stavební povolení pro zařízení [§ 2 písm. a)] nelze vydat bez pravomocného integrovaného povolení. Provozovatel zařízení, který podal žádost o stavební povolení do dne nabytí účinnosti zákona a jestliže do tohoto data nebylo pro toto zařízení vydáno stavební povolení, je povinen doložit integrované povolení současně s návrhem na zahájení kolaudačního řízení.

Provozovatel zařízení, který podal žádost o stavební povolení pro zařízení do 31. prosince 2002 a do tohoto data nebylo pro zařízení vydáno stavební povolení, musí doložit integrované povolení současně s návrhem, na základě kterého má být započato s užíváním stavby podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 183/2006, o územním plánování a stavebním řádu). Tímto návrhem se rozumí žádost o povolení k předčasnému užívání stavby, žádost o souhlas se zkušebním provozem a návrh na zahájení kolaudačního řízení.

Podstatná změna v provozu zařízení může být uskutečněna pouze na základě pravomocně schválené změny integrovaného povolení podle § 19a zákona. V případě, že se jedná o podstatnou změnu v provozu zařízení, jejíž provedení vyžaduje stavební povolení, postupuje se obdobně podle prvního odstavce.

Rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které byly podle zvláštních právních předpisů vydány nebo nabyly právní moci před nabytím právní moci územního rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství), se integrovaným povolením nenahrazují.

Při vydání integrovaného povolení po vydání územního rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru úřad vychází též z rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů, vydaných podle zvláštních právních předpisů, které tvořily podklad pro tato rozhodnutí.

Povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů a správních aktů, které integrované povolení nezahrnuje, zůstávají integrovaným povolením nedotčeny.

8.0 Správní poplatky

(§ 57 zákona č. 368/1992 Sb.)

Výše správních poplatků u zařízení uvedených v příloze č. 1:

Podání žádosti o integrované povolení k zařízení: 30 000,- Kč

Vydání rozhodnutí o změně integrovaného povolení při podstatné změně zařízení: 10 000,- Kč

Výše správních poplatků u zařízení neuvedených v příloze č. 1:

Vydání integrovaného povolení nebo jeho změny při podstatné změně zařízení: 5 000,- Kč

Správní orgán upustí od vybrání poplatku, je-li žádost o změnu integrovaného povolení podána na jeho výzvu podle § 19 odst. 2 písm. b) zákona o integrované prevenci.

9.0 Otázky a odpovědi k integrovanému registru znečišťování

Důležité kontakty:

Ministerstvo životního prostředí

Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC
Oddělení IPPC - Projekt IRZ
Vršovická 65
100 10 Praha 10

Integrovaný registr znečišťování: www.irz.cz

Help-desk IRZ - irz.info@env.cz

CENIA, česká informační agentura životního prostředí

Centrální ohlašovna

Litevská 1174/8
100 05 Praha 10
E-mail: oznameni@centralniohlasovna.cz
www.centralniohlasovna.cz

Oblasti otázek a odpovědí na stránkách IRZ (www.irz.cz)

Základní informace a pojmy

Zjišťování množství látek

Způsob a náležitosti ohlašování, vybrané příklady

Ohlašování přenosů, vybrané příklady

Další příklady

10.0 Seznam souvisejících předpisů

Zákon č. 76/2002 Sb.
Zákon o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)

Částka	34	vydaná dne 1.3.2002
Účinné od	1.1.2003	
	1.3.2002	(dnem vyhlášení) § 5 a 6
Autor	Parlament	

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
521/2002 Sb.	1.1.2003	zákon; mění; též ruší část pátou
437/2004 Sb.	26.7.2004	zákon; mění
695/2004 Sb.	31.12.2004	zákon; mění
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
222/2006 Sb.	1.6.2006	
435/2006 Sb.		úplné znění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění

Podřazené předpisy k zákonu (případné novelizace jsou uvedeny v obsahu doprovodného CD)	
554/2002 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění
63/2003 Sb.	Nařízení vlády o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách
368/2003 Sb.	Nařízení vlády o integrovaném registru znečišťování
572/2004 Sb.	Vyhláška, kterou se stanoví forma a způsob vedení evidence podkladů nezbytných pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování

Zákon novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
254/2001 Sb.	1.1.2003	mění
334/1992 Sb.	1.1.2003	mění
289/1995 Sb.	1.1.2003	mění
309/1991 Sb.	1.1.2003	mění
114/1992 Sb.	1.1.2003	mění
185/2001 Sb.	1.1.2003	mění
164/2001 Sb.	1.1.2003	mění
166/1999 Sb.	1.1.2003	mění
258/2000 Sb.	1.1.2003	mění
368/1992 Sb.	1.1.2003	mění

Zákon č. 25/2008 Sb.
Zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů

Částka	11	vydaná dne 12.2.2008
Účinné od	12.2.2008	(dnem vyhlášení)
Autor	Parlament	

Novelizuje		
předpis č.	k datu	poznámka
76/2002 Sb.	12.2.2008	mění
254/2001 Sb.	12.2.2008	mění
86/2002 Sb.	12.2.2008	mění
185/2001 Sb.	12.2.2008	mění
477/2001 Sb.	12.2.2008	mění

Ruší	
předpis č.	poznámka
368/2003 Sb.	
304/2005 Sb.	
572/2004 Sb.	

Kategorie průmyslových činností, které podléhají režimu zákona o integrované prevenci

1.0 Energetika

- 1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.
- 1.2. Rafinerie minerálních olejů a plynu.
- 1.3. Koksovací pece.
- 1.4. Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.

2.0 Výroba a zpracování kovů

- 2.1. Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy).
- 2.2. Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.
- 2.3. Zařízení na zpracování železných kovů
 - a) válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,
 - b) kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je tepelný výkon větší než 20 MW,
 - c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.
- 2.4. Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně.
- 2.5. Zařízení
 - a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,
 - b) na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů,
- 2.6. Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázně větší než 30 m³.

3.0 Zpracování nerostů

- 3.1. Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.
- 3.2. Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.
- 3.3. Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.
- 3.4. Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.
- 3.5. Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.

4.0 Chemický průmysl

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se "výrobou" rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů, podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

- 4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou
 - a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),
 - b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,
 - c) organické sloučeniny síry,
 - d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,
 - e) organické sloučeniny fosforu,
 - f) halogenderiváty uhlovodíků,
 - g) organokovové sloučeniny,
 - h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),

- i) syntetické kaučuky,
- j) barviva a pigmenty,
- k) povrchově aktivní látky.

4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:

- a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,
- b) kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,
- c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,
- d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,
- e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.

4.3. Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).

4.4. Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.

4.5. Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.

4.6. Chemická zařízení na výrobu výbušnin.

5.0 Nakládání s odpady

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

5.4. Sklárky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

6.0 Ostatní průmyslové činnosti

6.1. Průmyslové závody na výrobu

- a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,
- b) papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.

6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.

6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.

6.4.

- a) jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,
- b) zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv
 - z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,
 - z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),
- c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).

6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než

- a) 40 000 kusů drůbeže,
- b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo c) 750 kusů prasnic.

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací.

Poznámka: Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Jestliže tentýž provozovatel zařízení provozuje více zařízení ve stejném místě, která spadají pod totéž označení podle shora uvedeného výčtu, pak se prahové hodnoty z těchto zařízení sčítají.

Příloha č. 2
(Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 368/2003 Sb.)

Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.

Příloha č. 3
(Příloha č. 3 nařízení vlády č. 368/2003 Sb.)

Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.

Příloha č. 4
(Příloha č. 4 nařízení vlády č. 368/2003 Sb.)

Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.

Příloha č. 5
(Příloha k vyhlášce č. 572/2004 Sb.)

Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.

Příloha č. 6
(Příloha č. 2 nařízení vlády č. 368/2003 Sb.)

Zrušeno zákonem č. 25/2008 Sb.

Seznam hlavních znečišťujících látek pro stanovování emisních limitů

OVZDUŠÍ

1. Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry.
2. Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku.
3. Oxid uhelnatý.
4. Těkavé organické sloučeniny.
5. Kovy a jejich sloučeniny.
6. Prach.
7. Azbest (suspendované částice, vlákna).
8. Chlor a jeho sloučeniny.
9. Fluor a jeho sloučeniny.
10. Arzen a jeho sloučeniny.
11. Kyanidy.
12. Látky a přípravky, u kterých bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem mají karcinogenní nebo mutagenní účinky anebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci.
13. Polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany.

VODA

1. Organické sloučeniny halogenů a látky, které mohou ve vodném prostředí tyto sloučeniny vytvářet.
2. Organické sloučeniny fosforu.
3. Organické sloučeniny cínu.
4. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že ve vodním prostředí nebo při přenosu vodním prostředím mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci.
5. Persistentní uhlovodíky a persistentní a bioakumulovatelné toxické organické látky.
6. Kyanidy.
7. Kovy a jejich sloučeniny.
8. Arzen a jeho sloučeniny.
9. Biocidy a prostředky na ochranu rostlin.
10. Materiály v suspenzi.
11. Látky, které přispívají k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany).
12. Látky mající nepříznivý vliv na kyslíkovou bilanci (a mohou být měřeny pomocí BSK -biologická spotřeba kyslíku, CHSK - chemická spotřeba kyslíku atd.).

Hlediska pro určování nejlepších dostupných technik

Hlediska, k nimž úřad přihlíží při určování nejlepších dostupných technik buď obecně, anebo v určitých případech, se zřetelem k očekávaným nákladům a přínosům plánovaného opatření a se zřetelem k principům prevence a předběžné opatrnosti, jsou:

1. Použití nízkoodpadové technologie.
2. Použití látek méně nebezpečných.
3. Podpora zhodnocování a recyklace látek, které vznikají nebo se používají v technologickém procesu, případně zhodnocování a recyklace odpadu.
4. Srovnatelné procesy, zařízení či provozní metody, které již byly úspěšně vyzkoušeny v průmyslovém měřítku.
5. Technický pokrok a změny vědeckých poznatků a jejich interpretaci.
6. Charakter, účinky a množství příslušných emisí.
7. Datum uvedení nových nebo existujících zařízení do provozu.
8. Doba potřebná k zavedení nejlepší dostupné techniky.
9. Spotřeba a druh surovin (včetně vody) používaných v technologickém procesu a jejich energetická účinnost.
10. Požadavek prevence nebo omezení celkových dopadů emisí na životní prostředí a rizik s nimi spojených na minimum.
11. Požadavek prevence havárií a minimalizace jejich následků pro životní prostředí.
12. Informace o stavu a vývoji nejlepších dostupných technik a jejich monitorování zveřejňované Evropskou komisí nebo mezinárodními organizacemi.

PŘÍRUČKA

PRO

NAKLÁDÁNÍ S OBALY

PODLE ZÁKONA

477/2001 SB., O OBALECH

obaly byl zajištěn zpětný odběr a využití, jestliže z těchto obalů nově uvedených na trh nebo do oběhu je opakovaně použito alespoň 55 % hmotnostních.

Bližší rozvedení těchto možností je uvedeno v bodě 5.0.

3.11 Seznam osob

(§ 14 zákona)

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, je povinna podat návrh na zápis do Seznamu osob, které jsou nositeli povinnosti zpětného odběru nebo využití odpadu z obalů (dále jen "Seznam").

Návrh na zápis do Seznamu se podává Ministerstvu životního prostředí nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti podle prvního odstavce:

- ve dvou listinných vyhotoveních a současně v elektronické podobě na technickém nosiči dat, nebo
- v elektronické podobě označené elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb nebo podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu).

Návrh na zápis do Seznamu obsahuje:

1. jméno a příjmení, adresa bydliště, místo podnikání, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a úředně ověřená kopie podnikatelského oprávnění, například živnostenský list, jde-li o fyzickou osobu. Je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce,
2. obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, jde-li o právnickou osobu a je-li v tomto rejstříku zapsána,
3. popis zajištění zpětného odběru (bod 3.7),
4. způsob informování spotřebitelů (bod 3.7),
5. popis zajištění využití odpadů (bod 3.9),
6. doklad o zaplacení registračního poplatku ve výši 800,- Kč na účet Státního fondu ŽP. Za evidenci v tomto Seznamu v následujících kalendářních letech se **platí evidenční poplatek** ve stejné výši vždy za uplynulý kalendářní rok nejpozději do 15. února následujícího roku (ČNB, č.ú. 9025-001/0710, variabilní symbol 477, je vhodné do poznámky uvést i IČO plátce).

Povinnost placení se nevztahuje na osoby, které uvedou na trh nebo do oběhu méně než 300 kg obalů za kalendářní rok.

7. z jakého materiálu je vyroben obal, který uvádí na trh nebo do oběhu, a zda je určen k prodeji spotřebiteli.

Nesplňuje-li návrh stanovené náležitosti nebo údaje písmen c), d), e) a g) nejsou dostačující pro posouzení, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených zákonem, Ministerstvo životního prostředí vyzve navrhovatele, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí a která nesmí být kratší než 30 dnů, návrh doplnil nebo upřesnil. Zároveň jej poučí, jak to má učinit. Nedoplní-li nebo neupřesní-li navrhovatel návrh ve stanovené lhůtě, Ministerstvo životního prostředí provede zápis do Seznamu na základě dostupných údajů, a vznikne-li pochybnost, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem, vyzve MŽP příslušný kontrolní orgán ke kontrole.

Ministerstvo životního prostředí provede zápis navrhovatele do Seznamu do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny náležitosti a který obsahuje údaje dostačující pro posouzení, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených zákonem, a zároveň nejpozději do 14 dnů od provedení zápisu oznámí navrhovateli provedení tohoto zápisu.

Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit Ministerstvu ŽP jakékoli změny předložených údajů do 14 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinna oznámit MŽP, že zanikly zákonné důvody pro její vedení v Seznamu. Seznam je veřejným seznamem a každý má právo do něj nahlížet nebo si pořizovat kopie či výpisy.

Povinnost zápisu do Seznamu se **nevztahuje** na osobu:

- která má uzavřenu smlouvu o sdruženém plnění (bod 3.10 písm. c) na všechny obaly, které uvádí na trh, nebo
- uvádí obaly na trh nebo do oběhu prodejem spotřebiteli, pokud ve vztahu ke všem obalům jí uváděným na trh nebo do oběhu prokazatelně plní povinnosti podle bodů 3.7. a 3.9 jiná osoba. (bod 3.10 písm. b).

3.12 Evidence

(§ 15 zákona)

Osoba, na kterou se vztahuje povinnost **zapsat** se do Seznamu podle bodu 3.11 (tj. výrobci, dovozci, plniči, distributoři a prodejci obalů či balených výrobků, kteří nemají uzavřenou smlouvu o sdruženém plnění nebo za ně neplní povinnosti zpětného odběru a využití jiná osoba), je povinna:

- a) vést průběžně evidenci o obalech a odpadech z obalů a o způsobech nakládání s nimi,
- b) ohlašovat údaje z této evidence za uplynulý kalendářní rok nejpozději do 15. února následujícího roku Ministerstvu životního prostředí [prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů](#),
- c) prokázat na vyžádání Ministerstva životního prostředí nebo České inspekce životního prostředí pravdivost údajů vedených a ohlašovaných podle písmen a) a b),
- d) uschovávat doklady s údaji vedenými v této evidenci a ohlašovanými z této evidence po dobu nejméně 5 let.

Přechodné ustanovení pro ohlašovací povinnost (§ 20 zákona č. 25/2008 Sb.):

Osoba, na kterou se vztahuje povinnost zapsat se do Seznamu osob (§ 14 zákona o obalech), splní první ohlašovací povinnost [prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí za rok 2011 \(podle zákona č. 25/2008 Sb.\)](#). Při ohlašování povinných údajů za rok 2008 až 2010 se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

MŽP zajišťuje vedení souhrnné evidence shromážděných údajů. Tato souhrnná evidence je veřejně přístupná, každý má právo do ní nahlížet, pořizovat si z ní kopie nebo výpisy.

Firmy, které se zapojí do systém sdruženém plnění uzavřením smlouvy s autorizovanou společností (EKO-KOM, a.s.), musí vést evidenci v souladu s rozhodnutím o autorizaci. Podle tohoto rozhodnutí je společnost EKO-KOM, a.s. ve smlouvách o sdruženém plnění povinna zajistit, aby data poskytovaná povinnými osobami byla

předávána v jednotné formě, a aby byla průkazná ve vazbě na účetnictví povinných osob. Podrobnosti vedení této evidence tedy stanoví autorizovaná společnost.

3.12.1 Rozsah a způsob vedení evidence obalů a ohlašování údajů z evidence (vyhl. č. 641/2004 Sb.)

Platí pro evidenci od 1.1.2005 a ohlašování za rok 2005 a dále!

Poznámka: Za obaly z jednoho materiálu považují obaly, v nichž určitý materiál tvoří alespoň 70 % hmotnosti obalu.

Rozsah a způsob vedení evidence obalů a ohlašování údajů z evidence, jakož i zjednodušené vedení evidence a ohlašování údajů z této evidence pro osoby, které uvedou na trh nebo do oběhu méně než 300 kg obalů za kalendářní rok stanovuje vyhláška č. 641/2004 Sb.).

Způsob a rozsah vedení evidence:

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, vede průběžně evidenci o obalech nejméně v rozsahu údajů, které ji stanoví ohlašovací povinnost a to včetně dokladů umožňujících prokázat pravdivost těchto údajů.

Rozsah ohlašování údajů z evidence:

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly nebo balené výrobky, ohlašuje MŽP údaje z evidence v podobě vyplněných ročních výkazů uvedených v přílohách č. 1 a 3. Uvádí-li tato osoba na trh nebo do oběhu též opakovaně použitelné obaly, splňující podmínky podle § 13 odst. 2 zákona, ohlašuje i údaje z evidence v podobě vyplněného ročního výkazu uvedeného v příloze č. 2.

Osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu pouze opakovaně použitelné obaly, splňující podmínky § 13 odst. 2 zákona, ohlašuje MŽP údaje z evidence v podobě vyplněných ročních výkazů uvedených v přílohách č. 1 a 2.

Osoba, která prokazatelně uvede na trh nebo do oběhu méně než 300 kg obalů za kalendářní rok, ohlašuje MŽP údaje z evidence v podobě vyplněných ročních výkazů uvedených v přílohách č. 1 a 4.

Způsob ohlašování údajů z evidence:

Roční výkazy se zasílají za uplynulý kalendářní rok MŽP v listinné podobě a na technickém nosiči dat vždy nejpozději do 15. února následujícího roku (výkazy v elektronické podobě budou k dispozici na MŽP www.env.cz).

3.13 Sporné případy a pochybnosti – žádost o rozhodnutí

Vzhledem k často různým výkladům původního znění zákona o obalech jednotlivými institucemi (MŽP, MPO, celní orgány), bylo nutné (zejména v případě dovozu jakýchkoliv výrobků, materiálů, surovin či obalových prostředků) řešit problém, zda předmětný výrobek je či není obalem (baleným výrobkem), a zda se tedy na něj vztahuje zákon o obalech.

Novela zákona č. 94/2004 Sb. zrušila možnost podat žádost na Ministerstvo průmyslu a obchodu na vydání rozhodnutí dle § 47 zákona, zda předmětné výrobky či obalové prostředky nejsou obalem ve smyslu zákona o obalech. Všechna vydaná rozhodnutí pozbyla platnosti dnem 3. března 2004.

Na stránkách MŽP jsou k dispozici stanoviska ministerstva k některým vybraným "obalům", zda jsou či nejsou obalem podle zákona o obalech. Stanoviska jsou dostupná na www.env.cz v sekci ▶Životní prostředí ▶Odpady a obaly ▶Obaly ▶Stanoviska MŽP ve smyslu §32 zákona o obalech. Stanoviska ke dni 31.12.2004 jsou též k dispozici na doprovodném CD.

3.14 Výjimky z plnění některých povinností

(§ 15a zákona)

Osoby, které uvádějí na trh nebo do oběhu obaly, nemusí plnit povinnosti uvedené v bodech 3.7, 3.9, 3.10, 3.11 a 3.12 (§ 10 až 15 zákona), pokud splňují podmínku, že:

- a) celkové množství obalů jimi uvedených na trh nebo do oběhu za kalendářní rok nepřekročí 300 kg a zároveň
- b) jejich roční obrat nepřekročí 4 500 000 Kč.

Osoba, která využije uvedené výjimky, je povinna zajistit splnění povinností podle § 10 až 15 zákona neprodleně poté, co se stane zřejmým, že uvedené podmínky nebudou v daném kalendářním roce splněny.

Osoba, která užívá výjimky, je povinna na požádání prokázat splnění uvedených podmínek kontrolním orgánům uvedeným v § 31 zákona.

Na osobu, která neprokáže splnění podmínek uvedených v prvním odstavci pro určité období, je nahlíženo jako na osobu, která v tomto období měla veškeré povinnosti uvedené v § 10 až 15 zákona!

11.0 Související předpisy

Zákon č. 477/2001 Sb.
Zákon o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech)

Částka	172	vydaná dne 31.12.2001
Účinné od	1.1.2002	
Autor	Parlament	

Novelizováno:		
předpisem č.	k datu	poznámka
274/2003 Sb.	1.10.2003	zákon; mění
94/2004 Sb.	3.3.2004	zákon; mění
237/2004 Sb.	() zákon; ruší část pátou	
257/2004 Sb.	() zákon; mění	
444/2005 Sb.	1.1.2006	zákon; mění
66/2006 Sb.	15.3.2006	zákon; mění
296/2007 Sb.	1.1.2008	zákon; mění
25/2008 Sb.	12.2.2008	zákon; mění

Podřazené předpisy:	
111/2002 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví výše zálohy pro vybrané druhy vratných zálohovaných obalů
116/2002 Sb.	Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu o způsobu označování vratných zálohovaných obalů
641/2004 Sb.	Vyhláška o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence

Zákon novelizuje:		
předpis č.	k datu	poznámka
634/1992 Sb.	1.1.2002	ruší § 18 odst. 1, 2, 3, 5, 6 a 8
455/1991 Sb.	1.1.2002	mění
185/2001 Sb.	1.1.2002	mění
588/1992 Sb.	1.1.2002	mění, přílohu č. 1

